

Liahona

A man and a woman are sitting at a desk, looking at a photo album together. The man is holding a small white card, and the woman is smiling. There are several photo albums on the desk, and a window is visible in the background.

Opetuslapset ja avioliiton puolustaminen, s. 18, 28, 80

Turvaa Jumalan tasovaatimuksista, s. 24

Käyttäkää Pinterestiä, Facebookia ja Twitteriä: Täyttäkää maailma totuudella, s. 48

“Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita.

Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä.

– – Hedelmistä te siis tunnette heidät.”

Matt. 7:16–17, 20

18

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Olkaa valona**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: sävyisiä ja nöyrä**

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** **Opetuslapset ja avioliiton puolustaminen**
Vanhin Russell M. Nelson
Meidän on puolustettava perinteistä avioliittoa ja julistettava Jumalan tahtoa.

- 24** **Taivaallisen Isän muuttumattomat tasovaatimukset**
Vanhin Allan F. Packer
Jumalan antamien tasovaatimusten mukaan eläminen tänä päivänä valmistaa meitä viimeiseen tuomioon.
- 28** **Perhejulistus nousee kulttuurissamme vallitsevan hämmennyksen yläpuolelle**
Vanhin Bruce C. Hafen
Avioliitto ja vanhemmuus ovat välttämättömiä lankoja yhteiskunnallisen kudelmamme kuviossa.
- 34** **Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat miehet ja avioero**
Brent Scharman
Avioeron murhenäytelmän aikana ja sen jälkeen on erittäin tärkeää pysyä lähellä omia lapsia ja evankeliumia.

OSASTOT

- 8** **Huhtikuun 2015 konferenssin muistikirja**
- 10** **Mihin me uskomme: Me uskomme, että tulee olla nöyrä**
- 12** **Kirkon uutisia**
- 14** **Kotimme, perheemme: Suurenmoinen jälleennäkeminen**
Susan L. ja C. Terry Warner
- 16** **Palvelemme kirkossa: Kotiopetuksen voima**
Jeff B. Marler
- 17** **Pohdintoja: Ikkuna uima-altaalle päin**
Becky Heiner
- 38** **Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Hän opetti minulle iankaikkisuuden taivaallista järjestystä**
Vanhin Parley P. Pratt

KANNESSA

Edessä: valokuva Leslie Nilsson. Etukannen sisäsivu: valokuva grapix/iStock/Thinkstock. Takakannen sisäsivu: valokuva mycola/iStock/Thinkstock.

42

42 Kärsivällisyys: enemmän kuin odottamista

Hillary Olsen

Kärsivällisyys tarkoittaa sitä, että teemme aktiivisesti kaiken, ”mikä on meidän vallassamme” (OL 123:17).

46 Lähetystyö vai raha?

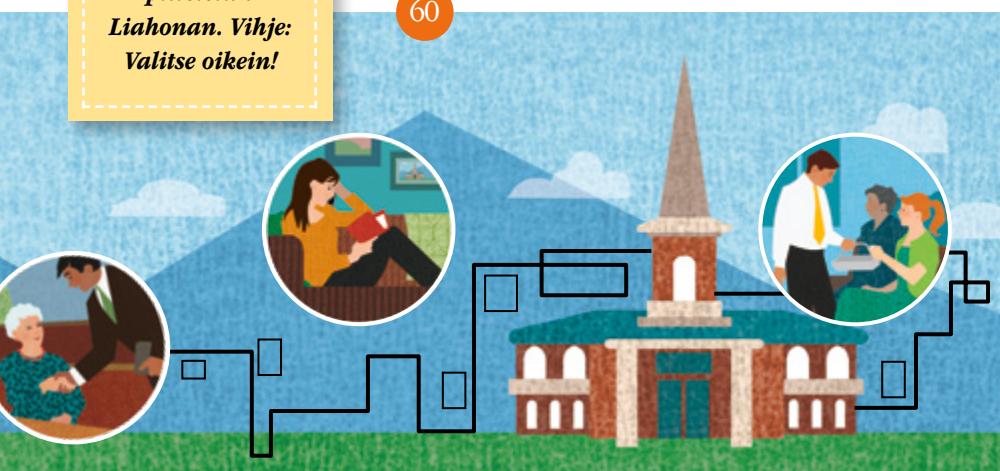
Gelzcke Felix Nogueira

Olisiko lähetystyössä palveleminen taloudellisten uhrausten arvoista?

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Valitse oikein!

60

48 Täyttäkää maailma sosiaalisen median avulla

Vanhin David A. Bednar

Herra on siunannut meitä uudella tekniikalla auttaakseen täyttämään maailman totuudella.

54 Kysymys ja vastaus

Vanhempani erosivat. Kuinka voin antaa heille anteeksi?

56 Onnellisen perheen resepti

Mindy Anne Leavitt

Perhejulistus opettaa meitä vahvistamaan perhettämme ja rakentamaan onnellisia koteja.

60 Lepopäivä on ilon päivä

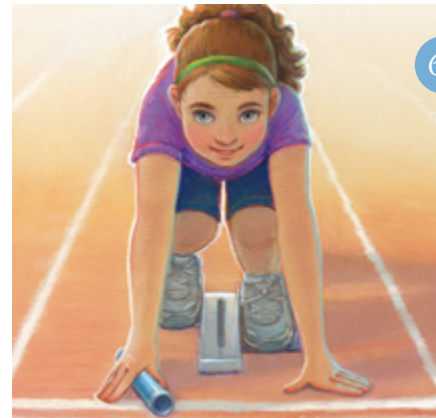
Itäeurooppalaiset nuoret selittävät, miksi ja millä tavalla he pyhittävät lepopäivän.

62 Odotin uskoen

Mikaeli Duarte da Silva

Liittyisivätkö muut perheeni jäsenet koskaan kirkkoon?

64

64 Shellyn kilpajuoksu

Jan Pinborough

Shellyä jännitti puhua isälleen, kunnes hän sai piispaltaan pappeuden siunauksen.

66 Apua! Avioero!

Katherine Nelson

Vastauksia, joista saattaa olla apua, jos vanhemmat eroavat.

68 Hippa, ota kiinni!

Amie Jane Leavitt

Voisiko Lauren olla riittävän urhea puolustaakseen Allya?

70 Puolusta aina totuutta

71 Laulu: Pelko jo pois

George L. Taylor ja A. C. Smyth

72 Vaikea valinta

Amanda Michaelis

Kun Diego näkee toisten pelaavan sopimatonta videopeliä, hänen on tehtävä vaikea valinta.

74 Erityinen todistaja: Kuinka voin pysyä vapaana?

Vanhin Quentin L. Cook

75 Voit tehdä parannuksen ja antaa anteeksi

76 Clara ja Alkeisyhdistyksen ohjelma

Jane McBride Choate

Claraa jännittää esiintyminen ensimmäisessä Alkeisyhdistyksen ohjelmassaan.

78 Pyhät kirjoitukset tutuiksi: Jeesus herättää Lasaruksen eloon

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon

Neuvojat: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustajat: Lisa Carolina López

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuan, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2015 Vol. 67 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltäideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

“Opetuslapset ja avioliiton puolustaminen”, s. 18: Pohdi, kuinka voit toimia “avioliiton puolustajana” omassa kodissasi. Oletko koskaan keskustellut lastesi kanssa heidän tulevasta avioliitostaan tai siitä, kuinka kirkon näkemys avioliitosta eroaa maailman näkemyksestä? Oletko koskaan kertonut lapsillesi avioliittoon liittyvistä tunteistasi? Oletko opettanut heille profeettojen ja apostolien opetuksia avioliitosta? Voisitte perheillä keskustella näistä aiheista käyttäen apuna julistusta “Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

“Täyttäkää maailma sosiaalisen median avulla”, s. 48: Luetuunne tämän artikkelin keskustelkaa perheen kesken siitä, kuinka voisitte, kuten vanhin Bednar sanoo, käyttää “sosiaalista mediaa evankeliumin sanoman levittämiseen” hänen esittämiään ohjeita noudattaen. Voisitte jakaa johtavien auktoriteettien lainauksia Facebook-sivullanne tai laittaa Instagramiin kuvia, joissa on lempikohtianne pyhistä kirjoituksista. Perheenne voisi jopa keksiä oman aihetunnisteen, jota käytätte julkaistessanne evankeliumiaiheisia kuvia tai lainauksia (kuten ne jäsenet, jotka loivat #LDSconf-aihetunnisteen).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 54, 56, 66, 75

Avioero, 34, 54, 64, 66

Avioliitto, 18, 28, 80

Esimerkki, 4, 48, 68

Jeesus Kristus, 7, 78

Kelvollisuus, 24

Kirkossa käyminen, 38, 60

Kiusaaminen, 68

Kotiopetus, 16

Kuuliaisuus, 24, 70

Kymmenykset, 46

Kärsivällisyys, 42, 62

Kääntämys, 14, 62

Lepopäivä, 60

Lähetystyö, 41, 46, 48

Mormonin kirja, 41

Nuhteettomuus, 24

Nöyryys, 7, 10

Pappeuden

siunaukset, 64

Parannus, 56, 75

Perhe, suku, 14, 17, 18, 28, 56, 62, 80

Pyhä Henki, 40

Rakkaus, 18, 56, 68

Rohkeus, 64, 71, 72, 76

Rukous, 39, 40, 56, 64, 76

Sosiaalinen media, 48

Sukututkimus, 39

Tahdonvapaus, 24, 70, 72, 74

Tasovaatimukset, 24, 70

Temppeilyö, 14, 62

Todistus, 4, 48

Työ, 56

Uhraus, 46

Vanhemmuus, 28, 34

Ylpeys, 10

Ystävyys, 68, 72

Presidentti
Thomas S. Monson

Minulla on ollut etuoikeus olla mukana monissa temppelin vihkimisen yhteydessä pidetyissä kulttuurijuhlissa. Olen pitänyt paljon niistä kai- kista – myös viimeisimmästä, jossa olin viime marraskuussa Phoenixissa Arizonan osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat nuoret, jotka osal- listuvat kulttuurijuhliin, järjestävät erinomaisia, ikimuistoisia ohjelmia. Viime vuonna Phoenixissa juuri ennen juhlaa sanoin osallistujille: ”Te olette valon lapsia.”

Haluaisin kaikkien nuorten kirkossa tietävän, että he ovat valon lapsia. Siinä ominaisuudessa heillä on velvol- lisuus loistaa ”niin kuin tähdet maailmassa” (ks. Fil. 2:15, vuoden 1938 suomennos). Heillä on velvollisuus kertoa evankeliumin totuuksista. Heillä on tehtävä olla temppelin merkivalona heijastaen evankeliumin valoa yhä pimeäm- mälle maailmalle. Heille on annettu käsky pitää valonsa palavana ja kirkkaasti loistavana.

Jotta voisimme ”[näyttää uskovista] hyvää esimerkkiä” (1. Tim. 4:12), meidän täytyy uskoa itse. Meidän täytyy kehittää tarvittavaa uskoa voidaksemme selviytyä hengelli- sesti ja näyttääksemme valoa muille. Meidän täytyy vaalia todistustamme, kunnes siitä tulee elämämme ankkuri.

Tehokkaimpia tapoja saada tänä päivänä tarvitse- maamme uskoa ja säilyttää se on lukea ja tutkia pyhiä kirjoituksia sekä rukoilla usein ja johdonmukaisesti. Sanon kirkon nuorille, että jos ette jo ole tehneet niin, omaksukaa nyt tapa rukoilla ja tutkia pyhiä kirjoituksia päivittäin. Ilman näitä kahta välttämätöntä tapaa ulkopuoliset vaikutukset ja elämän toisinaan karutkin realiteetit voivat himmentää tai jopa sammuttaa valon.

Teini- iän vuodet eivät ole helppoja. Ne ovat aikaa, jolloin Saatana kiusaa teitä eniten ja tekee parhaansa houkutellak- seen teidät pois polulta, joka vie teidät takaisin taivaalliseen

OLKAA VALONA

kotiinne. Mutta kun luate ja rukoilette ja kun palvelette ja olette kuuliaisita, opitte tuntemaan paremmin ”[valon], joka loistaa pimeydessä” (OL 6:21), Esikuvamme ja voimamme – itse Herran Jeesuksen Kristuksen. Hän on valo, joka mei- dän on pidettävä korkealla, jotta tihenevä pimeys hälvenisi (ks. 3. Nefi 18:24).

Kun teillä on luja todistus Vapahtajasta ja Hänen palaute- tusta evankeliumistaan, teillä on rajattomat mahdollisuudet loistaa. Noita mahdollisuuksia on ympärillänne joka päivä, olivatpa olosuhteenne millaiset tahansa. Kun noudatatte Vapahtajan esimerkkiä, teillä on mahdollisuus olla ikään kuin valona lähipiirissänne olevien ihmisten elämässä – olivatpa he oman perheenne jäseniä, luokkatovereita, työ- tovereita, pelkkiä tuttavita tai täysin tuntemattomia.

Kun olette valona maailmalle, lähipiirissänne olevat ihmiset tuntevat erityisen hengen, joka saa heidät halua- maan olla kanssanne ja noudattaa teidän esimerkkiänne.

Pyydän nuortemme vanhempia ja johtajia auttamaan heitä puolustamaan lujina totuutta ja vanhurskautta. Aut- takaa heitä avaamalla heidän eteensä portti, joka johtaa oppimiseen, ymmärrykseen ja palvelemiseen Jumalan

valtakunnassa. Kasvattakaa heissä lujutta vastustaa maailman houkutusia. Antakaa heille halu vaeltaa hyveen ja uskon polkua, rukoilla alati ja pitää taivasta pysyvänä ankkurinaan.

Nuorillemme sanon, että taivaallinen Isämme rakastaa teitä. Toivon, että tunnette myös kirkon johtajien rakkauden teitä kohtaan. Olkoon teillä aina halu palvella taivaallista Isääne ja Hänen Poikaansa. Ja toivon myös, että kuljette aina totuudessa ja olette valona Jumalan lasten keskuudessa. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voisit keskustella niiden kanssa, joita opetat, siitä mitä "valon lapsena" oleminen tarkoittaa. Mitä vastuita siihen sisältyy? Voisitte keskustella tilanteista, jolloin heidän valonsa on ollut erityisen kirkas, ja siitä, mikä teki sen kirkaaksi. Voisit pyytää heitä ajattelemaan jotakuta tiettyä henkilöä, esimerkiksi nuorta, työtoveria tai sukulaista, joka saattaisi tarvita valoa. Sen jälkeen voisitte rukoilla yhdessä saadaksenne tietää keinoon, jonka avulla voisitte näyttää hänelle valoa.

Merkkivalo

Presidentti Monson opettaa, että kirkon nuorilla on "tehtävä olla temppelin merkkivalona heijastaen evankeliumin valoa yhä pimeämmälle maailmalle". Hän esittää muutamia tapoja, joilla voit tehdä sen:

- Kerro evankeliumista muille.
- Usko.
- Vahvista uskoasi.
- Ole valona muille.
- Vaali todistustasi, kunnes siitä tulee elämäsi ankkuri.
- Lue ja tutki pyhiä kirjoituksia.
- Rukoile usein ja johdonmukaisesti.

- Palvele.
- Ole kuuliainen.

Voisit antaa itsellesi arvosanan 1–5 kullakin näistä alueista. Kehittyäksesi niillä alueilla, joilla arvosanasi on heikompi, voit tutkia kyseisiä aiheita pyhistä kirjoituksista tai etsiä tietoa sivustolta [lds.org](https://www.lds.org). Sen jälkeen voit miettiä tapoja vahvistaa näitä alueita ja asettaa itsellesi tavoitteita sen toteuttamiseksi.

Anna valosi loistaa

Jumalan lapsena olet valon lapsi. Voit saada lisää valoa seuraamalla Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta. Jeesus Kristus ja taivaallinen Isä rakastavat sinua ja haluavat, että annat valosi loistaa muille ja johdatat heidät Kristuksen luokse. Voit antaa valosi loistaa, kun olet oma itsesi ja noudatat käskyjä, esimerkiksi rukoukset ja luet pyhiä kirjoituksia. Kirjoita alla oleviin tähtiin ajatuksia siitä, kuinka voit antaa valosi loistaa muille olemalla esimerkkinä Jeesuksesta Kristuksesta. Ensimmäiset kaksi on tehty sinulle valmiiksi. Väritä tähdet.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: sävyisä ja nöyrä

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan jumalallisia ominaisuuksia.

Jeesus sanoi: ”Joka teidän joukossanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja joka on johtaja, olkoon kuin palvelija. Kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee häntä? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee.” (Luuk. 22:26–27.)

”Vapahtaja on korkein esikuvamme nöyryyden ja alistuvuuden voimasta. Saihan Hänen alistumisensa Isän tahtoon aikaan koko historian suurimman ja jopa kaikkein voimallisimman tapahtuman. Kaikkien pyhien kirjoitusten sanoista kenties pyhimpiä ovat yksinkertaisesti: ’Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun’ (Luuk. 22:42).”¹

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina me pyrimme aina olemaan Hänen kaltaisiaan. ”Sävyisyys on ehdottoman tärkeää, jotta meistä voi tulla enemmän Kristuksen kaltaisia”, vanhin Ulisses Soares seitsemänkymmenen

koorumista on sanonut. ”Ilman sitä me emme pysty omaksumaan muita tärkeitä hyveitä. Se, että on sävyisä, ei tarkoita heikkoutta, vaan se tarkoittaa sitä, että käyttäydymme hyväntahtoisesti ja ystävällisesti osoittaen vahvuutta, seesteisyyttä, tervettä omanarvontuntoa ja itsehillintää.”² Kun ponnistelemme kehittääksemme tätä ominaisuutta, huomaamme, että ”kun alistumme nöyrästi Isän tahtoon, me saamme Jumalalta voimaa – nöyryyden voimaa. Se on voimaa kohdata elämän vastoinkäymiset, rauhan voimaa, toivon voimaa, Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta ja todistuksesta sykkivän sydämen voimaa, vieläpä lunastuksen voimaa.”³

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 26:39; Joh. 5:30; Moosia 3:19; Hel. 3:35

VIITTEET

1. Richard C. Edgley, ”Nöyryyden voima”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 99.
2. Ulisses Soares, ”Ole sydämeltäsi sävyisä ja nöyrä”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 9.
3. ”Nöyryyden voima”, s. 99.

Usko, perhe, auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Yksi Kristuksen palvelutehtävän suloisimpia ja voimallisimpia hetkiä oli se, kun Hän pesi opetuslastensa jalat. ”Niinpä hän nousi aterialta, riisui viittansa ja kietoi vyötäisilleen pellavaliinan. Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan, rupesi pesemään opetuslasten jalkoja ja kuivasi ne vyötäisillään olevalla liinalla.” (Joh. 13:4–5.)

Kun Vapahtaja aloitti tämän toimituksen, opetuslapset olivat kenties hämmentyneitä siitä, että heidän Herransa ja Mestarinsa polvistui heidän eteensä ja palveli heitä niin nöyrästi. Sen jälkeen Jeesus selitti, mitä Hän halusi heidän ja meidän kaikkien oppivan:

”Jos nyt minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tulee myös teidän pestä toistenne jalat.

Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman minkä minä tein teille.” (Joh. 13:14–15.)

Mieti tätä

Kuinka se, että olemme nöyriä, voi auttaa meitä rakastamaan siten kuin Vapahtaja rakasti?

HUHTIKUUN 2015 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – oli pa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama”
(OL 1:38).*

Kun käyt läpi huhtikuun 2015 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Pyhä lepopäivä

”Kuinka me *pyhitämme* lepopäivän? Ollessani paljon nuorempi tutkin muiden kirjoittamia luetteloita asioista, joita piti tehdä, ja asioista, joita *ei* saanut tehdä lepopäivänä. Vasta myöhemmin opin pyhistä kirjoituksista, että oma käytökseni ja oma asenteeni lepopäivänä oli *merkinä* minun ja taivaallisen Isäni välillä. Sen ymmärryksen myötä en tarvinnut enää luetteloja siitä, mitä piti ja mitä ei saanut tehdä. Kun minun täytyi päättää, oliko

jokin toiminta sopivaa lepopäivälle, kysyin itseltäni yksinkertaisesti: ’Minkä *merkin* haluan antaa Jumalalle?’ Tämä kysymys sai lepopäivää koskevat valintani päivänselviksi. – –

Usko Jumalaan synnyttää rakkauten lepopäivään; usko lepopäivään synnyttää rakkauden Jumalaan. Pyhä lepopäivä on todellakin ilon päivä.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 130, 132.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Paastouhrit muuttavat ihmissydämiä

”Kirkossa nykyään meille tarjotaan mahdollisuus paastota kerran kuussa ja antaa reusas paastouhri piisпамme tai seurakunnanjohtajamme välityksellä köyhien ja apua tarvitsevien hyväksi. – –

Osa teidän ja minun tässä kuussa maksamista paastouhreista käytetään jossakin jonkun sellaisen auttamiseen, jonka huojennuksen Herra tuntee omakseen.

Teidän paastouhrinne tekee enemmän kuin vain auttaa ruokkimaan ja vaatettamaan ihmisiä fyysisesti. Se parantaa ja muuttaa ihmissydämiä. Vapaaehtoisen lahjoituksen hedelmänä saattaa olla se, että vastaanottajan sydämessä herää halu auttaa muita avun tarpeessa olevia. Niin tapahtuu kautta maailman.”

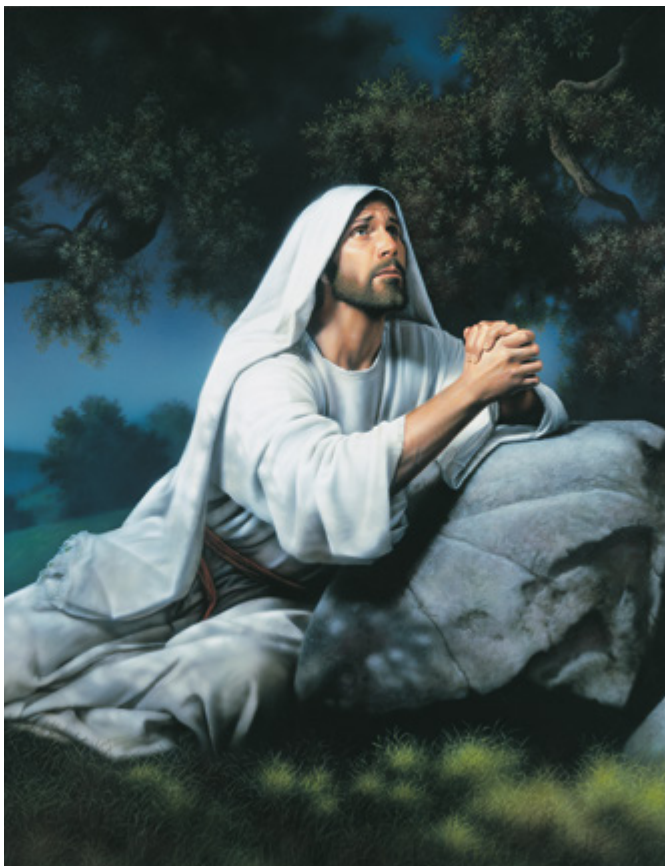
Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Toisenlaista paastoa minä odotan”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 23–24.

PELASTUSSUUNNITELMA

”Tämän jumalallisen suunnitelman onnistumiseen tarvitaan ainakin neljää asiaa”, sanoi vanhin D. Todd Christofferson. Etsi vastaukset hänen puheestaan ”Miksi avioliitto, miksi perhe”, s. 50.

1. ”_____ luominen meidän asuinpaikaksemme.”
2. ”[Aadamin ja Eevan] lankeemuksen myötä tuli tietoisuus _____ ja _____ sekä Jumalan antama voima _____. Lopuksi lankeemus toi fyysisen _____, joka tarvittiin, jotta aikamme kuolevaisuudessa olisi tilapäinen ja jotta emme eläisi ikuisesti synneissämme.”
3. ”Me näemme kuoleman roolin taivaallisen Isämme suunnitelmassa, mutta tuo suunnitelma olisi merkityksetön, ellei olisi jotakin keinoa voittaa lopulta sekä _____ että _____ kuolema. Sen vuoksi Lunastaja, Jumalan ainosyn-tyinen Poika, Jeesus Kristus, kärsi ja kuoli sovittaakseen Aadamin ja Eevan rikkomuksen ja tuoden näin _____ ja kuolemattomuuden kaikille.”
4. ”[Jumala] sääti, että miehen ja naisen tulee solmia avioliitto ja synnyttää lapsia luoden näin Jumalan kumppaneina heille fyysisen ruumiin, joka on tärkeä kuolevaisuuden _____ ja _____ iankaikkiselle kirkkau-delle Hänen luonaan.”

Vastaukset: 1. Maan; 2. hyväästä, pahasta, valitua, kuoleman; 3. fyysinen, hengellinen, ylösnousemuksen; 4. koetukselle, välttämätön

VASTAUKSIA SINULLE

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Käytä toukokuun 2015 lehteäsi tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Mitä ”jumalinen pelko” tarkoittaa ja kuinka se voi olla siunauksena elämässämme? Ks. David A. Bednar, ”Sen tähden he tukahduttivat pelkonsa”, s. 46.
- Mitkä ovat kotona tärkeimmät uskonnolliset perinteet, jotka auttavat lapsiamme tietämään, että heitä rakastetaan ja he ovat turvassa? Ks. Quentin L. Cook, ”Herra on minun valoni”, s. 62.
- Kuinka oikeudenmukaisuuden, rakkauden ja armon välisen suhteen ymmärtäminen auttaa meitä ymmärtämään paremmin pääsiäistä ja Jeesuksen Kristuksen sovituksista? Ks. Jeffrey R. Holland, ”Siin yhtyy totuus, rakkaus”, s. 104.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

ME USKOMME, ETTÄ TULEE OLLA NÖYRÄ

”Ylpeät pelkäävät enemmän ihmisten tuomiota kuin Jumalan tuomiota. ’Mitä ihmiset minusta ajattelevat?’ on tärkeämpää kuin ’Mitä Jumala minusta ajattelee?’” – Presidentti Ezra Taft Benson

Kun meistä tulee Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä, me lupaamme muistaa Hänet aina, ottaa Hänen nimensä päällemme ja pitää Hänen käskynsä (ks. OL 20:77). Kaikenlainen synty estää meitä pitämästä tätä liittoa, mutta on yksi synty ylitse muiden, jota meidän täytyy karttaa, koska se johtaa niin moniin muihin synteihin: ylpeys.

”Useimmat meistä ajattelevat ylpeyden olevan itsekeskeisyyttä, omahyväisyyttä, pöyhkeyttä, ylimielisyyttä tai kopeutta”, presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) opetti. ”Nämä

kaikki ovat synnin osatekijöitä, mutta ydinasia puuttuu vielä.” Hän sanoi, että ”ylpeyden keskeisin piirre on vihamielisyys [viha tai vastenmielisyys] – vihamielisyys Jumalaa ja vihamielisyys lähimmäisiä kohtaan.”¹

Vihamielisyys Jumalaa kohtaan ”tapahtuu siinä hengessä, että ’tapahtuukoon minun tahtoni eikä sinun’. – Ylpeät eivät voi hyväksyä sitä, että Jumalalla on valtuus antaa heidän elämäänsä koskevia ohjeita. – Ylpeät haluavat Jumalan olevan samaa mieltä heidän kanssaan. Heitä ei kiinnosta

muuttaa omaa mielipidettään Jumalan mielen mukaiseksi.”²

Vihamielisyys lähimmäisiimme kohtaan ilmenee monin tavoin: ”ihmiset etsivät vikoja, juoruilevat, puhuvat pahaa takanapäin, nurisevat, elävät yli varojensa, ovat pahansuopia, ovat ahneita, pidättyvät osoittamasta kiitollisuutta ja kiitosta, joka voisi kohottaa toista, ja ovat anteeksiantamattomia ja kateellisia.”³

Ylpeys haittaa edistymistämme, vahingoittaa ihmissuhteitamme ja rajoittaa tekemäämme palvelutyötä. Presidentti Benson ehdotti tätä ratkaisua: ”Lääke ylpeyttä vastaan on nöyryys – sävyisyys ja myöntyvyys. Se on särkynyt sydän ja murtunut mieli.”⁴ Hän opetti, että ”nöyryys ottaa huomioon Jumalan tahdon – Hänen tuomioidensa pelon ja lähimmäisten tarpeet. – Päätäkäämme olla nöyriä.”⁵

Seuraavissa kuvissa näytetään tapoja, joilla me voimme päättää olla nöyriä. ■

Pyhissä kirjoituksissa on monia varoituksia ylpeydestä, kuten Sananl. 16:18; Hes. 16:49–50; OL 23:1; 38:39.

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 243.
2. *Ibid.*, s. 243–244.
3. *Ibid.*, s. 246.
4. *Ibid.*, s. 249.
5. *Ibid.*, s. 241, 250.

NÖYRIN IHMINEN

”Suurin, kyvykkäin, taitavin ihminen, mikä on koskaan vaeltanut tämän maan päällä, oli myös nöyriin. Hän teki osan

vaikuttavimmasta palvelemisestaan yksityisinä hetkinä vain muutaman katselijan seurassa, joita Hän pyysi olemaan kertomatta kenellekään, mitä Hän oli tehnyt [ks. Luuk. 8:56]. Kun

Häntä sanottiin hyväksi, Hän torjui nopeasti kohteliaisuuden sanoen, että ainoastaan Jumala on todella hyvä [ks. Mark. 10:17–18]. Ihmisten kiitos ei selvästikään merkinnyt Hänelle mitään. – Meidän kannattaisi noudattaa Mestariimme esimerkkiä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, *”Aitousesta”*, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 83.

**Voimme osoittaa
nöyryyttä:**

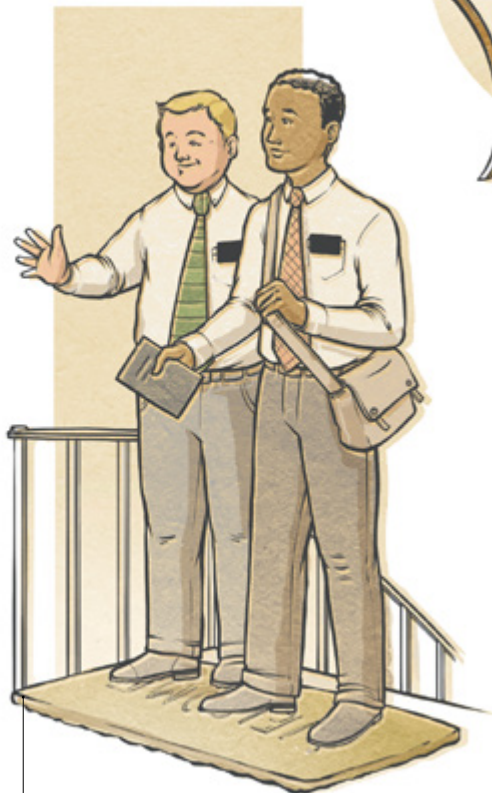
*ottamalla vastaan
neuvoja ja nuhteita*

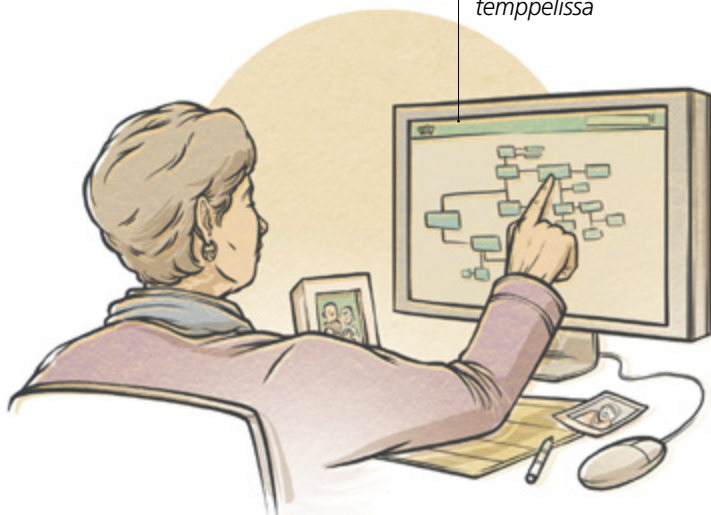
palvelemalla epäitsekäästi

rukoilemalla vakain aikein.

lähtemällä lähetystyöhön

*tekemällä
sukututkimustyötä
ja käymällä
useammin
tempelissä*

KIRKON UUTISIA

Osoitteessa news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tapahtumia englannin kielellä.

Uusia vyöhykkeiden johtohenkilöitä

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista vyöhykkeiden johtotehtävissä 1. elokuuta 2015 alkaen. Kaikki vyöhykkeiden johtokuntien jäsenet kuuluvat seitsemänkymmenen ensimmäiseen tai toiseen koorumiin.

Seitsenkymmenet kutsutaan ilmoituksen kautta ensimmäisen presidenttikunnan johdolla auttamaan kahdentoista apostolin koorumin jäseniä näiden palvelutyössä kaikkialla maailmassa.

”Seitsenkymmenten historia juontaa oikeastaan juurensa Vanhaan testamenttiin”, sanoi kahdentoista apostolin koorumin presidentti Boyd K. Packer.¹

Ensimmäinen viittaus seitsenkymmeniin on kohdassa 2. Moos. 24:1, ja myöhemmin heihin viitataan kohdassa 4. Moos. 11:16–17, 25, kun he kokoontuvat auttamaan Moosesta.

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Kristus kutsui seitsemänkymmentä, opetti heitä samalla tavoin kuin kahtatoista apostolia ja lähetti heidät edellään matkaan selittäen, että ne, jotka kuulisivat heidän ääntään, kuulisivat Hänen ääntään (ks. Matt. 10:1, 16–17; Luuk. 10).

”Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa”,

presidentti Packer sanoi. ”Ja siihen sisältyvät seitsenkymmenet.” (Ks. UK 6.) Tämän päivän nopeasti kasvavassa kirkossa seitsenkymmenillä on tärkeä rooli kahdentoista auttamisessa. ”Valtuutettuina seitsenkymmenet voivat tehdä kaiken, mitä kaksitoista apostolia käskivät heitä tekemään”, presidentti Packer sanoi.² ■

VIITTEET

1. Boyd K. Packer, videolla ”The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy”, lds.org.
2. Boyd K. Packer, videolla ”The Twelve and the Seventy”.

Seitsemänkymmenen johtokunta

Ronald A. Rasband
Avustaa
kaikilla
vyöhykkeillä

L. Whitney Clayton
Utahin pohjoinen
vyöhyke
Utahin Salt Lake
Cityn vyöhyke
Utahin eteläinen
vyöhyke

Donald L. Hallstrom
Pohjois-Amerikan
koillinen vyöhyke

Richard J. Maynes
Pohjois-Amerikan
luoteinen vyöhyke
Pohjois-Amerikan
läntinen vyöhyke

Craig C. Christensen
Idahon vyöhyke
Pohjois-Amerikan
keskinen vyöhyke

Ulisses Soares
Pohjois-Amerikan
kaakkinen vyöhyke

Lynn G. Robbins
Pohjois-Amerikan
lounainen
vyöhyke

Afrikan kaakkinen vyöhyke

Stanley G. Ellis
ensimmäinen
neuvonantaja

Carl B. Cook
johtaja

Kevin S. Hamilton
toinen
neuvonantaja

Afrikan läntinen vyöhyke

Terence M. Vinson
ensimmäinen
neuvonantaja

LeGrand R. Curtis jr.
johtaja

David F. Evans
toinen
neuvonantaja

Aasian vyöhyke

Randy D. Funk
ensimmäinen
neuvonantaja

Gerrit W. Gong
johtaja

Chi Hong (Sam) Wong
toinen
neuvonantaja

Asiaan pohjoinen vyöhyke

Kazuhiko Yamashita
ensimmäinen
neuvonantaja

Scott D. Whiting
johtaja

Yoon Hwan Choi
toinen
neuvonantaja

Brasilian vyöhyke

Jairo Mazzagardi
ensimmäinen
neuvonantaja

Claudio R. M. Costa
johtaja

Marcos A. Aidukaitis
toinen
neuvonantaja

Karibian vyöhyke

Claudio D. Zivic
ensimmäinen
neuvonantaja

J. Devn Cornish
johtaja

Hugo E. Martinez
toinen
neuvonantaja

Keski-Amerikan vyöhyke

Adrián Ochoa
ensimmäinen
neuvonantaja

Kevin R. Duncan
johtaja

José L. Alonso
toinen
neuvonantaja

Euroopan vyöhyke

Paul V. Johnson
ensimmäinen
neuvonantaja

Patrick Kearon
johtaja

Timothy J. Dyches
toinen
neuvonantaja

Euroopan itäinen vyöhyke

Jörg Klebingat
ensimmäinen
neuvonantaja

Bruce D. Porter
johtaja

Larry S. Kacher
toinen
neuvonantaja

Meksikon vyöhyke

Paul B. Pieper
ensimmäinen
neuvonantaja

Benjamin De Hoyos
johtaja

Arnulfo Valenzuela
toinen
neuvonantaja

Lähi-idän ja Afrikan pohjoinen vyöhyke

Larry R. Lawrence

Wilford W. Andersen

johdetaan kirkon
keskustoimistosta

Tyyntenmeren vyöhyke

O. Vincent Haleck
ensimmäinen
neuvonantaja

Kevin W. Pearson
johtaja

S. Gifford Nielsen
toinen
neuvonantaja

Filippiinien vyöhyke

Shayne M. Bowen
ensimmäinen
neuvonantaja

Ian S. Ardern
johtaja

Allen D. Haynie
toinen
neuvonantaja

Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

W. Christopher Waddell
ensimmäinen
neuvonantaja

Juan A. Uceda
johtaja

Carlos A. Godoy
toinen
neuvonantaja

Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Francisco J. Viñas
ensimmäinen
neuvonantaja

Walter F. González
johtaja

José A. Teixeira
toinen
neuvonantaja

SUURENMOINEN JÄLLENNÄKE- MINEN

Susan L. ja C. Terry Warner

Vuosikymmenten erossaolo ja murhe päättyivät, kun Herra toi erään isän ja erään pojan yhteen temppelissä.

Oli kaunis aamu huhtikuussa 2012, kun John Ekow-Mensah saapui Accran temppeliin Ghanassa. Tämä yli 80-vuotias iäkäs veli oli tehnyt matkan yhdessä pyhien ryhmän kanssa Nkawkaw'sta, jossa hän asui itseksensä. Ryhmä suunnitteli, että he viettäisivät yön läheisessä temppelin asuntolassa ja palvelisivat temppelissä kaksi päivää.

Veli Ekow-Mensah istui sisällä temppelissä odottaen vuoroaan päästä esitoimituksiin, kun eräs nuorempi mies istuutui hänen viereensä. Tämä nuorempi mies, joka oli 54-vuotias, oli suunnitellut menevänsä vaimonsa kanssa endamentti-istuntoon sinä aamuna, mutta oli saapunut myöhässä, joten hän päättikin osallistua esitoimituksiin.

”Mistä olet kotoisin?” veli Ekow-Mensah kysyi.

”Sekondista”, mies vastasi.

”Mistä päin Sekondia?” veli Ekow-Mensah kysyi.

”Ketanista”, nuorempi mies vastasi, ”sieltä, missä on kouluja.” Keskustelun jatkuessa kumpikin mies aavisteli, mihin nämä kysymykset saattaisivat johtaa.

Nuorempi mies katsoi veli Ekow-Mensahia liikuttuen yhä kasvavasta tuttuuden tunteesta. ”Sinä olet minun isäni”, hän ilmoitti. ”Mikä sinun nimesi on?”

”John Ekow-Mensah.”

”Se on minunkin nimeni”, poika vastasi.

Palveltuaan temppelissä nuo kaksi miestä istuivat pitkään selestisessä huoneessa kertoen elämänsä vaiheista ja kokien jälleen keskinäistä rakkautta. Vaikka kaikki, mitä veli Ekow-Mensah jr. sanoi ja teki, oli kunnioittavaa ja asiallista, hän ei

tuntenut olevansa täysin valmis ottamaan isäänsä vastaan koko sydämehtään – kunnes hän kuuli, miksi isän oli täytynyt lähteä ja miksi hän ei voinut ottaa yhteyttä perheeseensä.

Lähes 50 vuotta aiemmin veli Ekow-Mensah sr. oli solminut avioliiton naisen kanssa, jonka isoäidillä – silloisella vanhimalla matriarkalla – oli korkein valta heidän heimossaan. Surullista kyllä, matriarkka oli vastustanut Johnin ja lapsenlapsensa avioliittoa. Hänen vaatimuksestaan aviopari joutui lopulta eroamaan, kun heidän vanhin poikansa John jr. oli vain neljä- tai viisivuotias. John jr. oli tuntenut isoisäitinsä voimakkaana, lujasti töitä tekevänä naisena – ei vallanpitäjänä, joka oli

riistänyt häneltä kaiken yhteyden luonnolliseen isäänsä lähes 50 vuoden ajan.

Karkotus perhepiiristä tarkoitti periaatteessa kaikkien siteiden katkaisemista. Koska ei ollut puhelimia eikä postipalvelua,

John sr:lla ei ollut mitään keinoa pitää yhteyttä perheeseensä. Hän etsi töitä, mikä vei hänet monen tunnin matkan päähän. Suunnilleen vuosina 1963–1989 hän asui Mankessimissa, jossa hänellä oli pieni maalausliike. Sieltä hän muutti Adaan, jossa eräs nainen, jonka taloa hän maalasi, kertoi hänelle Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Veli Ekow-Mensah sr. liittyi kirkkoon vuonna 1991.

Koska veli Ekow-Mensah jr. oli niin nuori vanhempiensa erotessa, hän ei tiennyt paljonkaan juuristaan. Joskus hänen äitinsä huomautti, että hän näytti ihan isänsä kopiolta, mutta muuta hän ei isästään tiennyt.

Kun John varttui ja solmi avioliiton, hän päätti vaimonsa Deborahin kanssa löytää kirkon, johon he voisivat liittyä. John oli Ghanan yliopistossa Accrassa, kun hän näki hyllyllä *Liahona*-lehden. Hän otti sen käteensä ja huomasi kiinnostuvansa siitä, mitä siinä sanottiin. John pani merkille julkaisijan: Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Kun John palasi yliopistosta kotiinsa Sekondiin, hänen vaimonsa halusi innoissaan kertoa hänelle kirkosta, josta oli kuullut ystävältään. Vaimo kertoi, että kyseessä oli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. John

kertoi hänelle, että juuri siitä kirkosta hän oli lukenut eräästä lehdestä yliopistolla.

Johnille ja Deborahille opetettiin evankeliumia, ja heidät kastettiin vuonna 1999. Kymmenen vuotta myöhemmin heidät sinetöitiin Accran temppelissä Ghanassa, ja kolme nuorta heidän viidestä lapsestaan sinetöitiin heihin.

Sitten huhtikuussa 2012 temppelissä silmät kostuivat kyynelistä, kun isä ja poika tunnistivat toisensa. Heidän iloaan lisäsi heidän ymmärryksensä siitä, että kumpikin oli tahollaan liittynyt kirkkoon ja löytänyt tiensä temppeliin tuona kauniina aamuna. ■

Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloista ja ovat palvelleet Accran lähetyksentällä Ghanassa.

Isä ja poika tapasivat toisensa temppelissä lähes 50 vuotta sen jälkeen, kun he olivat joutuneet eroon toisistaan.

KOTIOPETUKSEN VOIMA

Jeff B. Marler

Kuinka voisimme olla kotiopettajina perheelle, joka ei edes päästänyt meitä ovesta sisään?

Olin saanut tehtäväkseni palvella kotiopettajana yhdessä veli Ericksonin kanssa, joka oli iäkäs seurakuntamme jäsen ja omistautunut kotiopettaja. Hän antoi minun sopia tapaamisista, eikä minulla ollut mitään tätä vastaan.

Yksi perheistämme, Wrightit (nimi on muutettu), ei ollut aktiivinen kirkossa. Kun soitin heille, veli Wright sanoi: ”Älä enää ikinä soita meille.”

Kerroin veli Ericksonille, mitä oli tapahtunut. Seuraavassa kuussa, kun hän pyysi minua jälleen soittamaan Wrighteille, muistutin häntä, ettei veli Wright halunnut meidän soittavan. Veli Erickson halusi kuitenkin ehdottomasti, että soittaisin, joten tein niin. Kun veli Wright vastasi puhelimeen, pyysin, ettei hän sulkisi puhelinta, ja kerroin, että kotiopetustoverini oli vaatinut minua soittamaan. Kysyin, voisimmeko suorittaa kotiopetuksen niin, että vain soittaisimme hänelle kuukausittain. Hän suostui siihen.

Siitä alkaen soitin Wrighteille joka kuukausi. Aina kun soitin, veli Wright sanoi: ”Saitpahan soitettua.” Sitten hän sulki puhelimen. Se sopi minulle, eikä veli Erickson pyytänyt enempää.

Mutta muutaman kuukauden kuluttua veli Erickson ehdotti, että paastoisimme Wrightien puolesta. Suostuin

siihen, joten eräänä sunnuntaina rukoilimme ja paastoisimme löytääksemme keinon lähestyä veli Wrightia. Seuraavana aamuna, kun kuljin Wrightien talon ohi matkalla työpaikalleni, veli Wright oli tulossa ulos talosta. Näin hänen autonsa takareunan alla leluauton, joten pysähdyin ja huomautin siitä. Hän kiitti minua.

”Muuten, olen kotiopettajasi”, sanoin.

Hän kiitti minua jälleen, kun jatkoin matkaani töihin.

Soitin veli Ericksonille ja kerroin, mitä oli tapahtunut. Hän pyysi minua soittamaan veli Wrightille ja sopimaan kotiopetuksen seuraavaksi illaksi, ja tein niin. Veli Wright oli

sekä ystävällinen että suostuvainen. Meillä oli mukava vierailu perheessä, ja sovimme toisesta tapaamisesta. Kun lähdin heidän luotaan, minulla oli lujempi todistus paastosta ja rukouksesta sekä kotiopettajana olemisen tärkeydestä.

Myöhemmin sillä viikolla saimme kuulla, että veli Wright oli antanut kokoaikaisten lähetysaarnaajien alkaa opettaa 15-vuotiasta tytärtään. Tyttö oli kuukausien ajan rukoillut, että isän sydän heltyisi ja että isä antaisi hänen mennä kasteelle. Ajan mittaan perhe alkoi käydä kirkossa, ja lopulta veli Wright antoi luvan tyttärensä kasteeseen. Itse asiassa juuri hän kastoi tytön.

Olen kiitollinen siitä, että veli Erickson oli sopusoinnussa Hengen kanssa. Hänen oivalluksensa tämän kokemuksen aikana auttoivat minua saamaan lujemman todistuksen omistautuneen kotiopetuksen voimasta ja mahdollisuuksista. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

IKKUNA UIMA-ALTAALLE PÄIN

Becky Heiner

Perhesuhteemme voivat auttaa meitä oppimaan ja ymmärtämään evankeliumia ja elämään sen mukaan.

Lomamme oli lopuillaan. Sinä laamuna vohveleita syödessämme suunnitelimme, kuinka voisimme parhaiten viettää aikamme hotellilla ennen rasittavaa viiden tunnin ajomatkaa kotiin. Mieheni päätti vielä kerran viedä kolme pientä tyttäremme uima-altaalle pitämään hauskaa. Minä käyttäisin hyväkseni kuntosalin juoksumattoa.

Valitsemani juoksumaton edessä oli koko seinän kattava ikkuna, josta oli näkymä uima-altaalle. Pian näin perheen, oman perheeni, tulevan uima-altaalle. Pyyheliinat, kengät ja T-paidat lentelivät ympäriinsä, kun tytöt valmistautuivat innoissaan hyppäämään veteen. Tavallisesti kuljin heidän perässään poimien maasta vaatteita ja kenkiä rehellisesti sanottuna hie- man harmissani. Sen sijaan nyt katselin perhettä kauempaa, ikään kuin edessäni oleva valtava ikkuna olisi

elokuvateatterin valkokangas. Samalla kun jalkani takoivat rytmikkäästi juoksumatolla, katselin uima-altaalle päin.

Näin, kuinka iloisina kaikki nauroivat ja leikkivät yhdessä. Ajattelin tilanteita, jolloin olin lannistunut pienistä kiistoista, joita perheessä väijäämättä tulee, ja siitä epämurkavasta tunteesta, etten parhaista yrityksistäni huolimatta osannut opettaa lapsiani rakastamaan toisiaan. Mutta kun katselin heitä, näin ihmisiä, jotka olivat onnellisia yhdessä. Huomasin, etten ollutkaan epäonnistunut yrittäessäni opettaa heitä rakastamaan toisiaan; en vain osannut huomata, että he kykenivät siihen.

Katselin, kuinka yksi tytöistä hyppäsi uima-altaan reunalta isän syliin kerran toisensa jälkeen. Ajattelin kaikkia niitä suuria hyppyjä, joita hän tekisi elämänsä aikana, ja toivoin, että hän voisi luottaa siihen,

että taivaallinen Isä ottaa hänet vastaan joka kerta. Tiesin, että jokainen hyppy auttoi häntä oppimaan luottamusta ja että perheeseemme kuuluminen oli turvallinen tapa opetella sitä.

Toinen tytär opetteli uimaan paremmin. Näin, kuinka perheen kannustus sai hänet jatkamaan harjoittelua. Hänen elämässään tulisi aikoja, jolloin hän tarvitsisi samaa tukea vielä vaikeampien haasteiden edessä.

Sitten näin, kuinka kolmas tyttäremme tönäistiin vahingossa uima-altaaseen. Harmissaan ja vihaisena hän pärskytteli ylös vedestä ja meni istumaan tuolille. Perheenjäsenet huomasivat heti hänen puuttuvan joukosta. Katselin, kuinka jokainen rohkaisi häntä rakastavasti liittymään jälleen heidän joukkoonsa. Lopulta hän teki sen, ja ajattelin hänen tulevaisuuttaan, kaikkia niitä hetkiä, jolloin hän tuntisi loukkautuneensa ja haluaisi vain antaa periksi. Toivoin, että hän saisi aina perheensä suomasta rakkaudesta voimaa kestää.

Yhtäkkiä tajusin sen: perheemme voi olla avainasemassa siinä, että kykenemme oppimaan ja ymmärtämään evankeliumia ja elämään sen mukaan. Nefi huomautti, että ”vähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria” (1. Nefi 16:29). Niin on perheissäkin. Kyllä, vanhemmilla on vaikeaa. Mutta jokaisella pyrkimyksellä opettaa ja kouluttaa ja rakastaa, olipa se kuinka vähäinen hyvänsä, on väliä.

Pieni elokuvani oli päättymässä. Kun pysäytin juoksumaton ja katselin, kuinka perheeni keräsi vaatteitaan, tunsin uudistunutta päättäväsyyttä jatkaa, tehdä edelleen kaikkia niitä pieniä asioita, joiden toisinaan pelkään olevan merkityksettömiä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

**Vanhin
Russell M. Nelson**

kahdentoista
apostolin
koorumista

Opetuslapset ja avioliiton puolustaminen

*Herran opetuslapset puolustavat perinteistä avioliittoa.
Me emme voi antaa periksi. Meidän tuomarinamme eivät
ole jälkipolvet. Meidän tuomarinamme ei ole maallinen
yhteiskunta. Meidän tuomarimme on Jumala!*

Vahvassa kumppanuudessa on suurta voimaa. Todelliset kumppanit voivat saavuttaa yhdessä enemmän kuin kumpikin erikseen yhteenlaskettuna. Kun kyseessä on todellinen kumppanuus, yksi plus yksi on paljon enemmän kuin kaksi. Esimerkiksi tri William J. Mayo ja hänen veljensä Charles H. Mayo perustivat Mayo-klinikan. Asianajajat ja muut muodostavat tärkeitä kumppanuuksia. Ja avioliitossa aviomies ja vaimo voivat muodostaa *kaikkein* merkittävimmän kumppanuuden – iankaikkisen perheen.

Kaikissa pyrkimyksissä vakaa kehitys riippuu yhteistyöstä ja yhteisymmärryksestä. Suurenmoiset johtajat ja kumppanit kehittävät kykyään kertoa oivalluksistaan ja pyrkimyksistään sekä rakentaa yksimielisyyttä. Suurenmoiset kumppanit ovat täysin uskollisia. He vaientavat henkilökohtaisen minänsä ollakseen osa jotakin itseään suurempaa. Suurenmoiset kumppanuudet luottavat siihen, että kumpikin kumppani kehittää omia henkilökohtaisia luonteenpiirteitään.

Hyveellisyyden varjelijaita

Minulla näyttää nyt olevan hautajaisissa käymisen kausi. Olen nähnyt monien perheiden jättävän hyvästit joksikin aikaa rakkaimmilleen ja niille, joihin heidät on sinetöity. Lähden usein hautajaisista pohtien: ”Mitä haluaisin minusta sanottavan omissa hautajaisissani?”

Ei ole liian varhaista teidänkään elämässänne esittää sama kysymys. Mitä haluaisitte itsestänne sanottavan omissa hautajaisissanne?

Toivon, että teidän sanottaisiin olleen hyvä aviomies ja isä tai hyvä vaimo ja äiti, nuhteeton ihminen, ystävällinen ja kärsivällinen, nöyrä ja ahkera ja hyveellinen ihminen.

Suurimmat kaikkien hyveiden varjelijat ovat avioliitto ja perhe. Se pitää erityisesti paikkansa siveyden ja uskollisuuden hyveiden kohdalla. Kumpaakin niistä tarvitaan kestävän ja kaikin puolin antoisan aviosuhteen ja perhesuhteen luomisessa.

Mies ja nainen on luotu siksi, mitä he voivat tehdä ja miksi he voivat tulla – yhdessä. Lapsen maailmaan saattamiseen tarvitaan mies ja nainen. Äitejä ja isä ei voi vaihtaa keskenään. Miehet ja naiset ovat erilaisia ja toisiaan täydentäviä. Lapset ansaitsevat mahdollisuuden kasvaa aikuiseksi sekä äidin että isän kanssa.¹

Tulette todennäköisesti kohtaamaan lisääntyvää väittelyä avioliiton määritelmästä. Monet naapurinne, työtoverinne ja ystäväenne eivät koskaan ole kuulleet loogisia ja innoitettuja totuuksia avioliiton tärkeydestä sellaisena kuin Jumala itsen määritteli. Siinä väittelyssä teillä on monia tilaisuuksia vahvistaa Herran kannan ymmärtämistä vakuuttavalla esimerkillänne sekä yksilöinä että perheenä.

Apostoli Paavali näki ennalta olosuhteemme. Hän sanoi: ”Viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat.

Silloin ihmiset rakastavat vain itseään ja rahaa, he ovat rehenteleviä ja pöyhkeitä, he herjaavat ja ovat vanhemmilleen tottelemattomia. He ovat kiittämättömiä, jumalattomia,

rakkautettomia, leppymättömiä, panettelevia – –, kaiken hyvän vihollisia – –.

He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.”

Sitten hän lisäsi: ”Karta sellaisia!” (2. Tim. 3:1–5.)

Tämän aikaamme kuvaavan merkittävän profetian jälkeen Paavali lisäsi seuraavan varoituksen: ”Mutta vainon kohteeksi joutuvat kaikki ne, jotka haluavat elää hurskaasti Kristuksen Jeesuksen omina” (2. Tim. 3:12).

Ajatelkaapa sitä! Se tarkoittaa, että näinä vaarallisina aikoina Herran Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslasten elämä ei tule olemaan leppoisa. Mutta me saamme Hänen

hyväksyntänsä. Hän antoi meille tämän vakuutuksen: ”Siunattuja ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden vainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta” (3. Nefi 12:10).

Lyhyesti sanottuna, opetuslapsina me kaikki joudumme koetukselle. Jokaisen päivän jokaisena hetkenä meillä on etuoikeus valita oikean ja väärän välillä. Se on ikaikainen taistelu, joka alkoi kuolevaisuutta edeltävässä valtakunnassa. Ja tuo taistelu kiihtyy

päivä päivältä. Teidän henkilökohtaista luonteenlujuuttanne tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan.

Ei osa-aikaisia opetuslapsia

Se aika on mennyt, jolloin saatoitte olla hiljaisia ja itseenne tyytyväisiä kristittyjä. Teidän uskontonne ei tarkoita pelkästään sitä, että ilmaannutte kirkkoon sunnuntaisin. Se tarkoittaa sitä, että osoitate olevanne tosi opetuslapsia sunnuntaiaamusta lauantai-iltaan – koko ajan! Sellaista ei ole olemassakaan kuin Herran Jeesuksen Kristuksen osa-aikainen opetuslapsi.

Jeesus kehottaa kaikkia, jotka haluavat tulla Hänen opetuslapsikseen, ottamaan ristinsä ja seuraamaan Häntä (ks. Matt. 16:24; Mark. 8:34; OL 56:2; 112:14). Oletteko valmiita liittymään joukkoon? Vai häpeättekö te evankeliumia? Häpeättekö te Herraanne ja Hänen suunnitelmaansa? (Ks.

Morm. 8:38.) Annatteko periksi niille, jotka haluaisivat teidän liittyvän joukkoonsa ja jotka nauttivat tämän päivän kansan suosiosta?

Ei! Siionin nuoret eivät väisty paikaltaan! Uskon, että olette rohkeita ja julistatte Jumalan totuutta selkeästi ja ystävällisesti silloinkin kun Hänen totuutensa on poliittisesti epäsuosittua! Paavali asetti tähän mallin julistaessaan: ”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat” (Room. 1:16; ks. myös 2. Tim. 1:8).

Herran opetuslapset puolustavat perinteistä avioliittoa. Me emme voi antaa periksi. Meidän tuomarinamme eivät ole jälkipolvet. Meidän tuomarinamme ei ole maallinen yhteiskunta. Meidän tuomarimme on Jumala! Jokaiselle meistä koittaa tuomiopäivä Jumalan omalla tavalla ja Hänen omana aikanaan (ks. Room. 2:5; Alma 33:22; Et. 11:20; OL 88:104; 133:38).

Avioliiton ja lukemattomien ihmisten elämän tulevaisuus määritellään sen perusteella, kuinka halukkaita te olette lausumaan

juhlallisen todistuksenne Herrasta ja elämään Hänen evankeliuminsa mukaan. Meitä varjellaan suuresti, kun astumme kasteen vesiin ja otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen. Kuningas Benjamin selitti: ”Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttäricksen; sillä katso, tänä päivänä hän on hengellisesti synnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette syntyneet hänestä ja olette tulleet hänen pojiksensa ja hänen tyttäricksensä” (Moosia 5:7; ks. myös jae 8).

Arvostan Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa aiemmin palvelleen sisar Sheri Dew’n lausuntoa, jonka hän esitti äskettäisessä Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa. Hän sanoi: ”Keskeistä opetuslapseksi tulemisessa on, että *teemme* sen, mitä lupamme tehdä joka kerta kun nautimme sakramentin – että muistamme Herran aina. Se tarkoittaa, että muistamme

Yksi aikamme vaativimpia tehtäviä on puolustaa totuutta avioliiton pyhästä luonteesta.

Opetuslapsuuden taakka on raskas. Herran opetuslapsina te puolustatte avioliittoa.

Hänet, kun valitsemme, minkälaiselle tiedotusvälineiden tarjonnalle haluamme altistaa mielemme. Se tarkoittaa, että muistamme Hänet, kun suunnittelemme ajankäyttöämme tai kun valitsemme populaarikulttuurin ahmimisen tai Jumalan sanan välillä. Se tarkoittaa, että muistamme Hänet ristiriitojen keskellä tai kiusausten ilmaantuessa. Se tarkoittaa, että muistamme Hänet, kun arvostelijat hyökkäävät Hänen kirkkoaan vastaan ja pilkkaavat totuutta. Se tarkoittaa, että muistamme, että olemme ottaneet Hänen nimensä päällemme.”²

Sisar Dew’n sanoma on yhdenmukainen presidentti Howard W. Hunterin (1907–1995) sanoman kanssa. Presidentti Hunter on sanonut: ”Jos elämämme ja uskomme keskittyvät Jeesukseen Kristukseen ja Hänen palautettuun evankeliumiinsa, mikään ei voi koskaan lopullisesti mennä vikaan. – Jos elämämme ei keskity Vapahtajaan ja Hänen opetuksiinsa, mikään muu menestys ei voi koskaan olla lopullisesti oikeaa.”³

Julistakaa Jumalan tahtoa

Menempä minne hyvänsä, Herran opetuslapsina teillä ja minulla on vakava velvollisuus julistaa Jumalan tahtoa kaikille ihmisille. Ja yksi aikamme vaativimpia tehtäviä on puolustaa totuutta avioliiton pyhästä luonteesta.

Meidän sanomamme tulee jumalallisesta opista, joka on kanonisoitu Raamatussa:

”Alussa Jumala loi taivaan ja maan”
(1. Moos. 1:1).

”Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1. Moos. 1:27).

”Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ’Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa’” (1. Moos. 1:28).

”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi” (1. Moos. 2:24).

”Mies antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten kantaäiti” (1. Moos. 3:20; ks. myös Moos. 4:26).

Jumala on kaikkien miesten ja naisten Isä. He ovat Hänen lapsiaan. Juuri Hän asetti avioliiton miehen ja naisen väliseksi liitoksi. Avioliitto ei ole tuomarina toimivien ihmisten eikä lainsäätäjien keksimä. Se ei ole asiantuntijaryhmän keksintö eikä yleisöäänestyksen tulos tai suosittujen bloggaajien tai kommentaattoreiden tuotos. Lobbarit eivät sitä luoneet. Avioliitto on Jumalan laatima!

Kymmenen käskyä kielsi aviorikoksen sekä himoitsemisen (ks. 2. Moos. 20:14, 17; 5. Moos. 5:18, 21).

Nuo muinaiset käskyt annettiin myöhemmin ihmisille Uuden testamentin aikoina (ks. Matt. 5:27–28; 19:18; Room. 13:9) ja Mormonin kirjan aikoina (ks. Moosia 13:22, 24; 3. Nefi 12:27). Nykyajan ilmoituksessa Herra on vahvistanut uudelleen: ”Rakasta vaimoasi koko sydämestäsi ja liity häneen äläkä kehenkään muuhun” (OL 42:22).

Todellinen intiimisuhte, kuten Luojamme on sen suunnitellut, voidaan kokea ainoastaan aviomiehen ja vaimon pyhässä liitossa, koska sitä rikastuttaa totuus ja sitä jalostaa aviomiehen ja vaimon toistensa ja Jumalan kanssa tekemien lupausten kunnioittaminen. On äärimmäisen tärkeää huomata, että täydellinen uskollisuus noille liitoille kieltää pornografian, himon ja kaikenlaisen pahoinpitelyn.

Yhteiskunnalliset ja poliittiset paineet muuttaa avioliittolakeja ovat johtaneet käytäntöihin, jotka ovat Jumalan tahdon vastaisia mitä tulee avioliiton iankaikkiseen luonteeseen ja tarkoituksiin. Ihmiset eivät yksinkertaisesti voi tehdä moraaliseksi sitä, minkä Jumala on julistanut moraalittomaksi. Vaikka ihminen kuinka laillistaisi synnin, se on silti syntiä Jumalan silmissä.

Veljet ja sisaret, varustautukaa kiistattomalla totuudella ja julistakaa rakkauttanne Jumalaa kohtaan! Julistakaa rakkauttanne kaikkia ihmisiä kohtaan ”tuntematta kaunaa ketään kohtaan, tuntien rakkautta kaikkia kohtaan”⁴. Jumalan lapsina he ovat meidän veljämme ja sisariamme.

Me pidämme arvossa heidän oikeuksiaan ja tunteitaan. Emme kuitenkaan voi suvaita pyrkimyksiä muuttaa jumalallista oppia. Sen muuttaminen ei ole ihmisten tehtävä.

Rakkaus tarkoittaa kuuliaisuutta

Jumala rakastaa lapsiaan. Ja jos he rakastavat Häntä, he osoittavat rakkautensa pitämällä Hänen käskynsä (ks. Joh. 14:15, 21; 1. Joh. 5:2; OL 46:9; 124:87), joihin kuuluu siveys ennen avioliittoa ja täydellinen uskollisuus avioliitossa. Pyhissä kirjoituksissa varoitetaan, että Herran käskyjen vastainen käytös ei ainoastaan riistä aviopareilta Jumalan hyväksymää intiimisuuhdetta vaan tuo myös Jumalan ankaran tuomion (ks. 3. Moos. 26:15–20; Ps. 89:32–33; Matt. 5:19).

Ihmissydämen ylevin kaipaus on avioliitto, joka kestää kuoleman tuolle puolen. Täydellinen uskollisuus pyhässä tempelissä tehdyille liitoille tekee mahdolliseksi sen, että aviomies ja vaimo sinetöidään yhteen koko iankaikkisuudeksi (ks. OL 132:7, 19).

Opetuslapseuden taakka on raskas. Herran opetuslapsina

te puolustatte avioliittoa. Ja kun olette tosia ja uskollisia, Hän paitsi auttaa ja varjelee teitä (ks. OL 84:88) myös siunaa perhettänne (ks. Jes. 49:25; OL 98:37).

Te olette Herran äärettömän sovituksen edunsaajia. Hänen ansiostaan teidät palkitaan viimein kuolemattomuudella. Ja Hänen ansiostaan voitte nauttia iankaikkisen elämän siunauksesta yhdessä Hänen ja perheenne kanssa. ■

Puheesta ”Disciples of Christ – Defenders of Marriage” [Kristuksen opetuslapset – avioliiton puolustajat], joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston valmistajailtaisuudessa 24. elokuuta 2014. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. Sheri L. Dew, ”Sweet above All That Is Sweet”, puhe Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa, 1. toukokuuta 2014, s. 7, ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
3. Howard W. Hunter, ”Fear Not, Little Flock”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 14. maaliskuuta 1989, s. 2, speeches.byu.edu.
4. Abraham Lincoln, ”Toinen virkaanastujaispuhe”, 4. maaliskuuta 1865.

Vanhin
Allan F. Packer
seitsemänkymmenen
korumista

TAIVAALLISEN ISÄN MUUTTUMATTOMAT tasovaatimukset

Jumalan antamat tasovaatimukset ovat muuttumattomat, eikä kukaan saa muuttaa niitä. Ihmiset, jotka luulevat voitavansa tehdä sen, tulevat suuresti hämmästyään viimeisellä tuomiolla.

Ensimmäinen työpaikkani yliopistosta päästyäni oli suuressa lentokoneitehtaassa. Siellä ollessani opin, että valmistukseen turvallisia lentokoneita yhtiö piti huolta, että jokainen osa täytti tietyt laatuvaatimukset. Tullakseen hyväksytyiksi osien tuli vastata kaikkia vaatimuksia, mitä tulee muotoon, kokoon, materiaaliin ja sallittuihin poikkeamiin eli toleranssiin.

Jos osa vastasi vaatimuksia, se kirjattiin rakennettavan lentokoneen osaluetteloon. Jos osa ei vastannut vaatimuksia, se hylättiin ja palautettiin toimittajalleen. Osien toimittajat pyrkivät ymmärtämään tarkasti kaikki vaatimukset ja noudattamaan niitä. Tämä koski myös sallittuja poikkeamia.

Haluaisitko sinä matkustaa lentokoneessa, joka on valmistettu ala-arvoisista osista? Et tietenkään! Haluaisit osien ylittävän vähimmäisvaatimukset. Jotkut ihmiset näyttävät silti olevan halukkaita omaksumaan elämänsä ala-arvoista käytöstä. Mutta vain tuntemalla ja ymmärtämällä Kristuksen opin ja elämällä sen mukaan voit omaksua käyttäytymismallit, jotka tarvitaan korotukseen pääsemiseksi.

Toleranssi eli suvaitsevaisuus on sana, jonka kuulee usein nyky-yhteiskunnassa – tavallisesti siinä yhteydessä, kun puhutaan muiden ihmisten kulttuurin tai käyttäytymisen suvaitsemisesta tai hyväksymisestä. Joskus sanaa käyttävät ihmiset, jotka haluavat saada hyväksynnän jonkin asian tekemiseen piittaamatta sen vaikutuksesta yhteiskuntaan tai muihin ihmisiin. Tarkoitukseni ei ole puhua

suvaitsevaisuuden määritelmästä, vaan keskittyä toleranssin *tekniseen* määritelmään ja siihen, kuinka se soveltuu meihin.

Toleranssi määrittelee tiettyjen vaatimusten sallitut poikkeamat. Jonkin teollisesti tuotetun osan pituuden toleranssiksi saatetaan määritellä 13 cm +/- 0,0025 cm. Jonkin toisen osan materiaalin täytyy kenties määräysten mukaan olla 99,9-prosenttisesti puhdasta, kuten esimerkiksi kulta-harkkojen. Herra on määritellyt sallitut poikkeamat auttaakseen meitä tulemaan kelvollisiksi korotukseen.

Tasovaatimukset ja tuomio

Pelastukseen johtavia tasovaatimuksia sanotaan käskyiksi, jotka meidän taivaallinen Isämme on antanut. Nämä tasovaatimukset pätevät kaikkiin elämämme osa-alueisiin ja kaikkina aikoina. Niistä ei valikoida joitakin, jotka ovat sopivia tiettyinä aikoina tai tietyissä tilanteissa. Käskyt määrittelevät sallittujen poikkeamien rajat, jotka vaaditaan korotukseen pääsemiseksi.

Siihen kuuluu tuomio, joka on tietyllä tavalla samanlainen kuin lentokoneen osien hyväksymisprosessi. Aivan samoin kuin lentokoneen osia varten on laatutarkastuskokeet, meidän taivaallinen Isämme päättää tuomiollaan, voidaanko meidät hyväksyä. On meidän etujemme mukaista tietää nämä tasovaatimukset ja noudattaa niitä Herran sallimien poikkeamien rajoissa.

Muistathan Vapahtajan vertauksen kymmenestä morsiusneidosta, jotka kutsuttiin häätjuhlaan. Kun

sulhanen saapui, viidellä oli öljyä ja he pääsivät juhlaan. Toiset viisi tulivat myöhässä, eivätkä päässeet sisään. (Ks. Matt. 25:1–13.)

Puhuessaan tästä vertauksesta vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Tämän vertauksen sanoma on värisyttävä. Kymmenen morsiusneitoa edustavat ilmiselvästi Kristuksen kirkon jäseniä, sillä heidät kaikki oli kutsuttu hääjuhlaan ja kaikki tiesivät, mitä heiltä vaadittiin, jotta heidät päästettäisiin sisään sulhasen tullessa. Mutta vain puolet heistä oli valmiina, kun sulhanen tuli.”¹

Ensimmäiset viisi morsiusneitoa noudattivat tasovaatimuksia, ja niin meidänkin täytyy noudattaa.

Jumala loi meidät omaksi kuvakseen. Suunnitelma meitä varten täällä maan päällä on saada ruumis, kokea asioita, saada toimitukset ja kestää loppuun asti. Meitä varten on asetettu tasovaatimukset ja sallittujen poikkeamien rajat, joiden mukaan meidän täytyy elää päästäksemme korotukseen. Jumala on luvannut, että voimme päästä korotukseen, mutta Hän on sanonut myös: ”Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupautta” (OL 82:10).

Tasovaatimukset ja tahdonvapaus

Jumalan pelastussuunnitelmassa meitä muovataan, muotoillaan ja hiotaan, jotta tulisimme Hänen kaltaisikseen. Jokaisen meistä täytyy kokea se henkilökohtaisesti.

”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Jumala on säätänyt, mitä meidän täytyy tehdä ja mitä tasovaatimuksia meidän täytyy noudattaa. On todella merkittävää, että Hän antaa meille moraalisen tahdonvapauden päättää, hyväksymmekö me nuo tasovaatimukset ja noudatammeko me niitä. Päätöksillämme on kuitenkin seurauksensa. Hän antoi meille tahdonvapauden, mutta Hän ei anna meille valtuutta muuttaa tasovaatimuksia tai päätöstemme seurauksia.

Koska tasovaatimukset ovat olemassa ja koska meillä on vapaus valita, tulee viimeinen tuomio, jossa jokainen meistä on tarkastelun alaisena. Silloin nähdään, olemmeko noudattaneet tasovaatimuksia – toisin sanoen, olemmeko eläneet Jumalan määrittelemien tasovaatimusten ja sallimien poikkeamien rajoissa. Hänen tuomionsa on lopullinen.

Oppi parannuksesta antaa meille mahdollisuuden oikaista tai korjata virheitämme, mutta on parempi keskittyä noudattamaan Jumalan tasovaatimuksia kuin suunnitella turvautuvansa parannuksenteon periaatteeseen tuomiopäivän edellä. Opim tämän asian nuorena.

Teini-iässä vietin kesät työskennellen isoisäni maatilalla Wyomingissa Yhdysvalloissa. Se oli lammas- ja karjatila, johon kuului yli 810 hehtaarin lisäksi laidunmaita. Tilan hoitaminen vaati paljon koneita. Koska lähin korjaamo oli kaukana, isoisäni opetti meitä huolehtimaan kunnolla koneista ja tarkistamaan kaiken, ennen kuin lähdimme pääarakennukselta. Jos kone hajosi, se tapahtui tavallisesti kilometrien päässä pääarakennuksesta ja merkitsi pitkää kävelymatkaa.

Ei kestänyt kauan, ennen kuin opin syyn ja seurauksen lain. Oli aina parempi välttää ongelmia kuin joutua kävelemään pitkä matka. Sama pätee taivaallisen Isämme käskeyhin. Hän huomaa eron sellaisten ihmisten välillä, joista toinen todella pyrkii tulemaan Hänen kaltaisekseen ja toinen venyttää rajoja pyrkien silti pysymään hyväksyttävien rajojen sisällä.

Tasovaatimukset ja vastakohtaisuus

Tämän päivän maailmassa on ihmisiä, jotka pyrkivät sivuuttamaan Jumalan säättämät tasovaatimukset tai muuttamaan niitä. Tämä ei ole uusi ilmiö.

”Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi; jotka kääntävät pimeyden valoksi ja valon pimeydeksi; jotka kääntävät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!” (2. Nefi 15:20.)

Me emme saa joutua petetyiksi tai kuunnella niitä, jotka yrittävät vakuuttaa meille, että Jumalan tasovaatimukset ovat muuttuneet. Heillä ei ole valtuutta muuttaa tasovaatimuksia. Vain suunnittelija, taivaallinen Isä, voi muuttaa vaatimuksia.

Meidän kaikkien on helppo ymmärtää, kuinka järjetöntä olisi, jos lentokoneen osien toimittaja kuuntelisi maallikkoo, joka haluaisi tehdä muutoksia jonkin osan laatuvaatimukseen tai sallittuihin poikkeamiin. Kukaan meistä ei haluaisi matkustaa lentokoneessa, jonka valmistukseen on käytetty sellaisia osia.

Samoin kukaan ei syyttäisi lentokoneen valmistajaa ymmärtämättömäksi tai suvaitsemattomaksi, jos hän hylkäisi sellaiset osat. Valmistaja ei antaisi pelottelun tai uhkailun vaikuttaa siihen, että hyväksyisi osia, jotka eivät voisi saada virallista hyväksyntää. Jos valmistaja tekisi niin, se vaarantaisi yhtiön toiminnan sekä niiden matkustajien hengen, jotka lentäisivät yhtiön koneilla.

Sama pätee Jumalan lakeihin ja käskeyhin. Hänen antamansa tasovaatimukset ovat muuttumattomat, eikä kukaan saa muuttaa niitä. Ihmiset, jotka luulevat voivansa tehdä sen, tulevat suuresti hämmästyämään viimeisellä tuomiolla.

Aivan kuten emme vapaaehtoisesti matkustaisi lentokoneessa, joka on valmistettu ala-arvoisista osista, meidän ei pitäisi hyväksyä ala-arvoista käyttäytymistä tai käyttäytyä siten itse. Ainoastaan tuntemalla ja ymmärtämällä Kristuksen opin ja elämällä sen mukaan me voimme päästä korotukseen.

Tasovaatimusten noudattaminen

Meidän taivaallinen Isämme on pelastussuunnitelman suunnittelija. Hän asetti kohdalleen kaiken, mitä tarvitsemme palataksemme Hänen luokseen. Tasovaatimukset on annettu, ne tiedetään, ja ne ovat helposti meidän jokaisen saatavilla.

Vapahtaja on sanonut meille, että me kaikki kykenemme noudattamaan noita tasovaatimuksia. Siitä on todisteena viisauden sana. Siinä sanotaan, että se on ”annettu periaatteeksi, johon sisältyy lupaus, sovitettuna heikkojen kyvyn mukaan ja *kaikista* pyhistä heikoimpienkin, jotka ovat pyhiä tai joita voidaan kutsua pyhiksi” (OL 89:3, kursivointi lisätty).

Vapahtaja opettaa myös, että ”kiusaukset eivät kävisi suuremmiksi kuin [me kykenemme] kestäämään” (OL 64:20), mutta meidän täytyy valvoa ja rukoilla alati (ks. Alma 13:28).

Teillä on voima: ”Sillä [teissä] on voima, jonka tähden [te olette] vapaita toimimaan [tahtonne] mukaan. Ja sikäli kuin ihmiset tekevät hyvää, he eivät suinkaan jää palkkaansa vaille.” (OL 58:28.)

Sinä pystyt noudattamaan tasovaatimuksia ja toimimaan sallittujen poikkeamien rajoissa. Sinulla on tarvittava kyky päästä korotukseen.

Pyhän Hengen johdatus

Me saamme tietää tasovaatimukset käymällä kirkossa, tutkimalla pyhissä kirjoituksissa ja nykyajan profeettojen sanoissa olevia oppeja ja toimimalla niiden mukaan.

Suurimpana johdatuksen lähteenä ovat Pyhän Hengen kuiskaukset. Henki opettaa meille, mitä meidän tulee tehdä. (Ks. 2. Nefi 32:2–3.) Pyhän Hengen ja Kristuksen valon avulla (ks. Moroni 7:16–18) voimme erottaa oikean ja väärän. Voimme saada ohjausta koko elämämme ajan. Voimme tuntea sydämessämme ja saada mieleemme ajatuksia, jotka antavat lohtua ja ohjausta. Se pitää paikkansa myös lasten kohdalla.

Jumala on luvannut auttaa meitä, kun pyrimme noudattamaan Hänen tasovaatimuksiaan. Aivan kuten emme vapaaehtoisesti matkustaisi lentokoneessa, joka on valmistettu ala-arvoisista osista, meidän ei pitäisi hyväksyä ala-arvoista käyttäytymistä tai käyttäytyä siten itse. Ainoastaan tuntemalla ja ymmärtämällä Kristuksen opin ja elämällä sen mukaan me voimme päästä korotukseen. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuudessa 13. marraskuuta 2012 pidetystä puheesta ”Standards and Tolerance” [Tasovaatimukset ja suvaitsevaisuus]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa byui.edu.

VIITE

1. Dallin H. Oaks, ”Valmistautuminen toista tulemistä varten”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 8.

Vanhin
Bruce C. Hafen

Palveli
seitsemänkymmenen
koomin jäsenenä
vuosina 1996–2010.

Perhejuustus

NOUSEE KULTTUURISSAMME
VALLITSEVAN HÄMMENNYKSEN
YLÄPUOLELLE

Tämä on ensimmäinen osa kaksiosaisesta artikkelisarjasta, jonka vanhin Hafen on kirjoittanut sen johdosta, että asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” julkaisemisesta on kulunut 20 vuotta. Toimen artikkeli julkaistaan Liahonan syyskuun 2015 numerossa.

”**M**ikä on suurin huolenaiheenne?” eräs sanomalehden toimittaja kysyi presidentti Gordon B. Hinckleyltä (1910–2008) kesäkuussa 1995, juuri ennen tämän 85-vuotispäivää. Presidentti Hinckley vastasi: ”Olen huolissani perhe-elämästä kirkossa. Meillä on ihania ihmisiä, mutta meillä on liian paljon perheitä, jotka ovat hajoamassa. – – *Mielestäni se on vakavin huolenaiheeni.*”¹

Kolme kuukautta myöhemmin presidentti Hinckley luki julkisesti asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”.²

Ei ole mikään yhteensattuma, että tämä juhlallinen julistus esitettiin täsmälleen silloin, kun Herran profeetasta tuntui, että kaikista hänen mielessään olevista asioista juuri epävakaa perhe-elämä *kirkon piirissä* oli hänen suurin huolenaiheensa. Myöhemmin hän lisäsi, että suurin haaste sekä Amerikassa että muualla maailmassa ”on perhettä koskeva ongelma, joka johtuu siitä, että vanhemmat ovat kulkeneet harhaan, ja johtaa siihen, että lapset kulkevat harhaan”.³

Perhejulistus ei ole pelkkä kokoelma perhettä puolustavia latteuksia. Se on vakava profeetallinen varoitus suuresta kansainvälisestä ongelmasta. Ja nyt, 20 vuotta myöhemmin, ongelma on pahenemassa, mikä vain osoittaa sen, kuinka profeetallinen vuoden 1995 varoitus on ollut.

Ennen kuin tarkastelemme, mitä perhejulistus tarkoittaa kullekin meistä, pohtikaamme sitä, miten nykyajan kulttuuri on päätynyt nykyiseen pisteeseen.

Yleismaailmallinen rakkauskertomus

Ihmiskunnan vanhimmalla, toivotuimmalla kertomuksella on tuttu juoni: poika tapaa tytön, he rakastuvat, solmivat avioliiton, saavat lapsia ja – toivottavasti – elävät onnellisina elämänsä loppuun asti. Tuo yleismaailmallinen rakkauskertomus on niin keskeinen suuressa onnensuunnitelmassa, että se alkoi Aadamista ja Eevasta, ja useimmille kirkon jäsenille se opastaa elämäämme kuin Pohjantähti.

Ihmisten välisen rakkauden ja perheeseen kuulumisen tuoma ilo antaa meille toivoa, tarkoituksen ja halun elää parempaa elämää. Se saa

Pysyvä sitoutuminen avioliittoon ja vanhemmuuteen ovat kuin loimilangat yhteiskunnallisen kudelmamme kuviossa.

meidät haikailemaan päivää, jolloin otamme rakkaimpiamme kädestä ja astumme yhdessä Herran eteen. Siellä me syleilemme rakkaitamme ja pysymme heidän luonaan aina, emmekä ”joudu milloinkaan lähtemään sieltä” (Ilm. 3:12).

Monien vuosien ajan yhteiskunta yleisesti tuki tätä luontaista halua kuulua yhteen. Tietenkin perheillä oli ongelmia, mutta useimmat ihmiset uskoivat silti, että avioliiton solmiminen muodosti suhteellisen pysyvän perheyksikön. Ja nuo solmimiset pitivät yhteiskunnallisen kudelmamme koossa, kun ”[sydämet olivat] yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa” (Moosia 18:21).

Viimeisimpien sukupolvien aikana tuo kudelman on kuitenkin yhä enenevässä määrin rispaantunut joutuessamme kokemaan sen, mitä jotkut kirjoittajat kutsuvat ”avioliiton romahtamiseksi”.⁴ Monet kirkkoon kuulumattomat ihmiset eivät enää pidä avioliittoa pitkäaikaisten sitoumusten lähteenä. Sen sijaan he pitävät nykyään avioliittoa ja jopa lasten hankkimista väliaikaisina henkilökohtaisina valintamahdollisuuksina. Pysyvä sitoutuminen avioliittoon ja vanhemmuuteen ovat silti kuin loimilangat yhteiskunnallisen kudelmamme kuviossa. Loimilankojen rispaantuessa koko kudelman voi purkautua ja voimme hukata yleismaailmallisen rakkauskertomuksen juonen.

Olen seurannut tätä purkautumista omakohtaisesti isänä, kirkon jäsenenä sekä perheoikeuteen erikoistuneena opettajana. 1960-luvulta alkaen kansalaisoikeusliike synnytti uusia oikeudellisia teorioita tasa-arvosta, yksilön oikeuksista sekä vapaudesta. Näiden aatteiden avulla Yhdysvallat alkoi päästä irti kiusallisesta rotusyrjinnän historiastaan. Ne ovat auttaneet maata myös vähentämään naisiin kohdistuvaa syrjintää. Tällainen suoja syrjintää vastaan kuuluu jokaisen kansalaisen *henkilökohtaisiin etuihin*.

Jotkin juridisen luokittelun muodot ovat kuitenkin hyödyllisiä. Esimerkiksi laki ”erottelee” lasten oikeuksia *heidän edukseen* heidän ikänsä perusteella – he eivät saa äänestää, ajaa autoa tai allekirjoittaa sitovia sopimuksia. Ja he saavat monivuotisen ilmaisen koulutuksen. Nämä lait suojelevat lapsia ja yhteiskuntaa niiltä vaikutuksilta, jotka aiheutuvat lasten puutteellisista kyvyistä, samalla kun ne valmistavat heitä tulemaan vastuullisiksi aikuisiksi.

Lait ovat antaneet etuoikeutetun aseman myös avioliittoon ja sukulaisuuteen perustuville ihmissuhteille – ei siksi, että ne syrjivät naimattomia ja sukuun kuulumattomia ihmisiä, vaan siksi, että ne kannustaisivat biologisia vanhempia solmimaan keskenään avioliiton ja kasvattamaan omia vakaita lapsiaan, jotka ovat avaintekijä vakaassa ja kestävässä yhteiskunnassa. Sellaiset lait ilmaisevat siten yhteisön *yhteiskunnallisia tavoitteita*, jotka koskevat heidän lapsiaan sekä yhteisön omaa vahvuutta ja jatkuvuutta tulevaisuudessa.

Historiallisesti laeilla on ylläpidetty toimivaa tasapainoa yhteiskunnallisten ja henkilökohtaisten etujen välillä, koska kummallakin osatekijällä on merkittävä rooli tervehkisessä yhteiskunnassa. Kuitenkin 1960- ja 1970-luvuilla Yhdysvaltain oikeusistuimissa alettiin tulkita perheoikeutta tavoilla, jotka antoivat henkilökohtaisille eduille paljon suuremman painon kuin yhteiskunnallisille eduille, mikä kaatoi oikeudellisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän tasapainon. Tämä muutos on ollut vain osa Amerikan perheoikeuden muutosta – suurinta kulttuurin muutosta 500 vuoteen, mikä on tapahtunut asenteissa avioliittoa ja perhe-elämää kohtaan. Havainnollistan tätä muutosta muutamilla esimerkeillä Yhdysvaltain lakisäännöksistä, vaikka useimpien kehittyneiden maiden lait ovatkin seuranneet samanlaista suuntausta.

Kulttuurin muutos

Lyhyesti sanottuna asianajajat ovat alkaneet käyttää tehokkaita yksilöllisen vapauden aatteita haastaakseen lakeja, jotka ovat pitkään tukeneet lasten ja yhteiskunnan etuja vakaassa perherakenteissa. Oikeusistuimet ja lainsäädäntöelimet ovat hyväksyneet monia näistä yksilöllisyyttä korostavista aatteista

silloinkin, kun ne ovat haitanneet laajempia yhteiskunnallisia etuja. Esimerkiksi Kaliforniassa alettiin vuonna 1968 myöntää avioeroja ilman nimettyä syytä, ja käytäntö levisi joka puolelle Yhdysvaltoja. Se, ettei eron syytä enää nimetty, muutti merkittävästi ihmisten ajatuksia avioliitosta. Aiempien avioerolakien aikana naimisissa olevat ihmiset eivät noin vain voineet päättää avioerosta; heidän täytyi sen sijaan todistaa, että aviopuoliso oli toiminut väärin puolisoaan kohtaan, esimerkiksi tehnyt aviorikoksen tai käyttäytynyt väkivaltaisesti. Siihen aikaan ainoastaan yhteiskunnallisia etuja edustava tuomari saattoi päättää, oliko avioero tarpeeksi oikeutettu, jotta se voitaisi avioliiton jatkumista puoltavat yhteiskunnalliset hyödyt.

Ajatuksessa avioerosta ilman nimettyä syytä oli alun perin kunnioitettavat tavoitteet. Se lisäsi avioeron perustaksi avioliiton lopullisen hajoamisen, henkilökohtaisista syistä riippumatta – mikä yksinkertaisti avioeroproosessia. Teoriassa vain tuomari, joka yhä edusti yhteiskunnallisia etuja, saattoi päättää, milloin avioliitto oli ajautunut pisteeseen, jolloin sen katsottiin lopullisesti hajonneen. Käytännössä kuitenkin perheoikeuden tuomarit taipuivat pariskunnan henkilökohtaisten mielipiteiden edessä ja lopulta *vapauttivat* avioliiton päättymistä haluavan puolison.

Nämä oikeudelliset muutokset nopeuttivat suurempaa kulttuuriin liittyvää suuntausta, jossa avioliittoa ei enää pidetty suhteellisen pysyvänä yhteiskunnallisena instituutiona vaan väliaikaisena, yksityisenä ihmissuhteena, jonka saattoi halutessaan purkaa – ilman että pohdittaisiin vakavasti sitä, kuinka avioero vahingoittaa lapsia saati yhteiskuntaa. Ennen pitkää tuomarien epäilykset yhteiskunnan oikeudesta valvoa vihkivalojen noudattamista antoivat aviopareille sen väärän käsityksen, ettei heidän henkilökohtaisilla lupauksillaan ollut suurtakaan yhteiskunnallista tai moraalista arvoa. Niinpä nykyään, kun avioliiton sitoumukset häiritsevät henkilökohtaisia mieltymyksiä, ihmiset ovat taipuvaisempia lähtemään omille teilleen.

He pitävät avioliittoa ”sitoumuksena ilman sitoutumista”, mitä tuolla ristiriitaisuudella sitten tarkoitetaan.

Näitä uusia asenteita heijastaen tuomioistuimet laajensivat naimattomien isien oikeuksia vanhemmuuteen ja alkoivat antaa lasten huoltajuus- ja adoptio-oikeuksia naimattomille henkilöille. Tämä kiskoi juurineen sen kauan vallinneen etuuden, jonka perheoikeus oli antanut, siinä missä se oli mahdollista, biologiselle perheelle, jossa oli kaksi keskenään naimisissa olevaa vanhempaa. Sekä kokemus että yhteiskuntatieteellinen tutkimus ovat selvästi osoittaneet – ja osoittavat edelleen – että perhe, jonka johdossa ovat naimisissa olevat biologiset vanhemmat, tarjoaa lähes aina parhaan ympäristön lasten kasvattamiselle. Mutta ajan myötä naimattomien vanhempien tapaukset ovat johtaneet siihen, että avoliittojen sekä avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten määrä on noussut pilviin.

Lisäksi vuonna 1973 Yhdysvaltain korkein oikeus myönsi yksittäisille naisille oikeuden päättää abortista, mikä kumosi pitkään vallinneet kulttuuriin liittyvät käsitykset yhteiskunnallisista eduista. Ne koskivat syntymättömiä lapsia sekä valittuja lainsäätäjiä, jotka olivat siihen asti tehneet päätöksen siinä merkittävässä kysymyksessä, milloin elämä saa alkunsa.

Puhuminen avioerosta ilman nimettyä eron syytä johtaa loogisesti lyhyeen kommenttiin samaa sukupuolta olevien avioliitosta. Tästä on tullut vaikea ja kiperä aihe, mutta huomattakoon, että vielä 17 vuotta sitten yksikään valtio maailmassa ei ollut laillistanut avioliittoa samaa sukupuolta olevien välillä. Miten tämä ajatus samaa sukupuolta olevien avioliitosta sattuikin leimahtamaan kansainväliselle

areenalle juuri silloin, kun historiallinen käsitys avioliitosta oli menettänyt niin paljon julkista arvostusta neljän edellisen vuosikymmenen aikana?

Yksi todennäköinen vastaus on se, että Yhdysvaltain ensimmäisessä samaa sukupuolta olevien avioliittoa kannattavassa tapauksessa vuonna 2001 mainittu ”henkilökohtaisen vapauden” teoria yksinkertaisesti laajensi samaa yksilöllistä lainopillista käsitystä, joka oli mahdollistanut avioeron ilman nimettyä syytä. Kun oikeusistuimien tukee yksilön oikeutta *lopettaa* avioliitto sen yhteiskunnallisista vaikutuksista riippumatta (kuten voi tapahtua avioerossa ilman nimettyä syytä), tuon periaatteen voidaan myös nähdä tukevan yksilön oikeutta *aloittaa* avioliitto sen yhteiskunnallisista seurauksista riippumatta (kuten voi tapahtua samaa sukupuolta olevien avioliitossa).

Toisin sanoen, kun ihmiset pitävät miehen ja naisen välistä avioliittoa ainoastaan henkilökohtaisen mieltymyksen mukaisena asiana eivätkä yhteiskunnassa avainasemassa olevana yhteiskunnallisena instituutiona, ei ole ihme, että monet sanovat nykyään samaa sukupuolta olevien avioliitosta, että yksittäisten ihmisten täytyy olla vapaita solmimaan avioliitto oman valintansa mukaan. Juuri niin voi tapahtua, kun unohdamme yhteiskunnan avioliittoa ja lapsia koskevat tavoitteet. Selvästikin Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan ja odottaa meidän olevan *myötätuntoisia* ja *suvaitsevia* toisiamme kohtaan – huolimatta toisten ihmisten yksityisestä käyttäytymisestä, jota emme ehkä ymmärrä. On kuitenkin aivan eri asia *tukea* tai *edistää* sellaista käytöstä muuttamalla lainopillista

Avioliiton solmiminen muodostaa suhteellisen pysyvän perheyksikön, joka pitää yhteiskunnallisen kudelmamme koossa, kun "[sydämet ovat] yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa".

käsitettä – avioliittoa – jonka historiallisena tarkoituksena on ollut edistää yhteiskunnan etuja niin että biologiset vanhemmat kasvattaisivat omia lapsiaan vakaassa kodissa.

Kun Yhdysvaltain korkein oikeus teki 26. kesäkuuta 2015 päätöksen, että osavaltion lait eivät voi ”estää samaa sukupuolta olevien pariin avioliittoon vihkimistä”, se nojautui muiden lainopillisten teorioiden ohella henkilökohtaisen itsemääräämisoikeuden teoriaan. Näin ollen samaa sukupuolta olevien välinen avioliitto on nyt laillinen kaikissa Yhdysvaltain osavaltioissa.

Merkittävää on kuitenkin myös, että oikeuden enemmistön mielipide ”tähdensi, että uskonnot ja ne, jotka noudattavat uskonnollisia oppeja, voivat edelleenkin puolustaa äärimmäisen vilpittömällä vakaumuksella sitä, että jumalallisten sääntöjen mukaan samaa sukupuolta olevien välistä avioliittoa ei tule suvaita. Perustuslain ensimmäinen lisäys varmistaa, että uskonnolliset organisaatiot ja henkilöt saavat asianmukaisen suojan pyrkiessään opettamaan periaatteita, jotka ovat hyvin tyydytystä tuottavia ja keskeisiä heidän elämälleen ja uskolleen sekä heidän omalle syvälle halulle pitää perheen rakenne sellaisena, jota he ovat kauan kunnioittaneet. Sama koskee niitä, jotka vastustavat samaa sukupuolta olevien välistä avioliittoa muista syistä.”⁵

Avioliittoon ja lapseen kohdistuvat vaikutukset

Ajatellaanpa sitä, miten nämä muutokset vaikuttavat avioliittoon ja lapseen. Vuodesta 1965 lähtien avioerojen määrä Yhdysvalloissa on enemmän kuin kaksinkertaistunut, vaikka se onkin alentunut jonkin verran viime vuosina – osittain siksi, että avioliittojen määrä on lisääntynyt noin 15-kertaiseksi, eivätkä avopariin lukuisat eroamiset näy avioerotilastoissa. Nykyään noin puolet kaikista ensimmäisistä avioliitoista

päätyy avioeroon; toisista avioliitoista noin 60 prosenttia. Yhdysvalloissa avioeroja tapahtuu eniten maailmassa.⁶

Nykyään Yhdysvalloissa 40 prosenttia lapsista syntyy naimattomille vanhemmille. Vuonna 1960 tuo lukumäärä oli 5 prosenttia.⁷ Noin 50 prosenttia nykyajan teini-ikäisistä on sitä mieltä, että lasten saaminen avioliiton ulkopuolella on ”vartenotettava elämäntapa”⁸. Yksinhuoltajaperheiden lasten prosentuaalinen osuus on vuodesta 1960 nelinkertaistunut 8 prosentista 31 prosenttiin.⁹ Avioliitto edeltää nykyään yli puolta Yhdysvalloissa solmituista avioliitoista.¹⁰ Se, mikä oli erittäin epänormaalia 1960-luvulla, on nykyään normaalia.

Euroopassa 80 prosenttia ihmisistä hyväksyy nykyään avioliiton. Joillakin alueilla Skandinaviassa 82 prosenttia ensimmäisistä lapsista syntyy avioliiton ulkopuolella.¹¹ Kun asuimme vastikään Saksassa, huomasimme, että monille eurooppalaisille avioliitto on lakannut olemasta. Kuten eräs ranskalainen kirjoittaja on ilmaissut asian, avioliitto on ”menettänyt taikansa nuorten parissa”, jotka yhä enenevässä määrin ajattelevat, että ”rakkaus on loppujen lopuksi yksityisasiä, jossa ei ole sijaa” yhteiskunnan mielipiteille heidän avioliitostaan tai lapsistaan.¹²

Joka tapauksessa eronneiden tai naimattomien vanhempien lapsilla on noin *kolme kertaa* enemmän vakavia käyttäytymiseen, tunne-elämään tai kehitykseen liittyviä ongelmia kuin lapsilla, joiden perheessä on kaksi vanhempaa. Jokaisella lasten hyvinvointia arvioivalla mittarilla nämä lapset ovat paljon huonommassa asemassa. Ja kun lapset ovat häiriintyneitä, yhteiskuntakin häiriintyy. Oheisena on esimerkkejä tästä häiriintymisestä. Myönnettäköön kuitenkin, että joillakin tällaisten yleisten suuntausten osatekijöillä voi olla useampia syitä. Viiden edellisen vuosikymmenen aikana:

- Nuorisorikollisuus on kuusinkertaistunut.
- Lasten heitteillejätö ja kaikenlainen lapsiin kohdistuva väkivalta on nelinkertaistunut.
- Lasten psykologiset häiriöt huumeiden käytöstä syömisshäiriöihin ovat kaikki lisääntyneet; lasten masentuneisuus on lisääntynyt 1 000 prosenttia.
- Naisiin kohdistuva perheväkivalta on lisääntynyt, ja yhä useammat lapset elävät köyhydessä.¹³

Kuinka vakavia nämä ongelmat ovat? Kuten presidentti Hinckley sanoi vuonna 1995, nämä ongelmat olivat hänen vakavin huolenaiheensa. Ja häntä huolettaneet suuntaukset ovat nykyään merkittävästi pahempia. Kuten eräs *Time*-lehden kirjoittaja esitti:

”Mikään muu yksittäinen asia ei aiheuta niin paljon mitattavissa olevia vaikeuksia ja inhimillistä hätää tässä

maassa kuin avioliiton romahtaminen. Se vahingoittaa lapsia, se vähentää äitien taloudellista turvallisuutta, ja se vaikuttaa erityisen tuhoisasti niihin, joilla on vähiten voimavaroja siihen: kansakuntamme vähäosaisiin. – –

Köyhät ovat irrottaneet vanhemmuuden avioliitosta, ja taloudellisesti menestyvät räjäyttävät avioliittonsa taivaan tuuliin, jos se ei heidän mielestään olekaan enää mukavaa.”¹⁴

Kääntäkäämme sydämemme

Yksi rispaantunut kultainen lanka purkautuvassa yhteiskunnallisessa kudelmassa heijastaa ongelman ydintä: lapsia – omaa lihaamme ja luutamme. Jälkeläisiin – lapsiin, lisääntymiseen ja kiintymyksen iankaikkisiin siteisiin – liittyy jotakin todellista, jopa pyhää, joka kaikuu syvällä yhteisen muistimme mystisissä sävelissä.

Lasten ja vanhempien välinen side merkitsee niin paljon, että Jumala lähetti Elian vuonna 1836 kääntämään isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Jos nuo sydämet eivät kääntyisi, Hän sanoi, että ”koko maata [lyötäisiin] kirouksella” ja se ”hävitettäisiin täysin” ennen kuin Kristus tulee jälleen (OL 110:15; JS–H 39; ks. myös Mal. 3:24). Nykypäivän maailmassa nuo sydämet näyttävät kyllä kääntyvän – mutta pois päin toisistaan eivätkä toistensa puoleen.

Elämmekö me jo kirouksen aikaa? Kenties. Tämän ajan lapsia (ja sen tähden yhteiskuntaa – maailmaa) todellakin ”hävitetään” (väheksytään, pidetään hyödyttöminä, hylätään) jokaisen tässä käsitellyn ongelman myötä.

Oppi on selkeä – ja sitä tukevat vuosikausien tutkimukset. Meidän ei ole tarpeen palata menneiden aikojen perheoikeuteen, *mutta* jos vain välittäisimme lapsistamme ja heidän tulevaisuudestaan enemmän, ihmiset solmisivat avioliiton ennen lasten saamista. He tekisivät enemmän uhrauksia – paljon enemmän – pysyäkseen naimisissa. Lapsia kasvattaisivat, mikäli mahdollista, heidän biologiset

Evangeliumin iankaikkinen näkökulma, niin kuin sitä opetetaan pyhissä kirjoituksissa ja temppelissä, voi auttaa meitä nousemaan nykyajan avioliittoon liittyvän kaaoksen yläpuolelle, kunnes omasta avioliitostamme tulee kaikkein tyydyttävien ja pyhittävin kokemus elämässämme.

vanhempansa. Ihannetilanteessa ei olisi valikoivia abortteja eikä avioliiton ulkopuolella syntyneitä lapsia. Tarvitaan tietenkin poikkeuksiakin – jotkin avioerot ovat perusteltuja, ja adoptio on usein taivaan lahja. Vuoden 1995 perhejulistuksessa asia ilmaistaan periaatteessa kuitenkin täydellisesti: ”Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avio-
liittolupaukset kunniaa olemalla täysin uskollisia.”¹⁵

Mutta meitä vaivaa yhteinen muistinmenetys. Me emme kuuntele noita iankaikkisen tai edes viimeaikaisen muistin mystisiä säveliä. Onnellisuutemme vihollinen haluaa vakuuttaa meille, että perheenjäsenten välisen kiintymyksen pyhät, pitkäaikaiset siteet ovat rajoittavia, vaikka itse asiassa mitkään ihmissuhteet eivät ole sitä vapauttavampia.

Hyvän avioliiton rakentaminen ei ole helppoa. Sen ei ole tarkoituskaan olla helppoa. Mutta kun hämmäntynyt kulttuuri saa meidät hämmäntymään avioliiton tarkoituksesta, saatamme aivan liian pian antaa periksi toistemme ja itsemme suhteen. Silti evankeliumin iankaikkinen näkökulma, niin kuin sitä opetetaan pyhissä kirjoituksissa ja temppelissä, voi auttaa meitä nousemaan nykyajan avioliittoon liittyvän kaaoksen yläpuolelle, kunnes omasta avioliitostamme tulee kaikkein tyydyttävien ja pyhittävin – joskin myös vaativin – kokemus elämässämme. ■

Mukailltu puheesta ”Marriage, Family Law, and the Temple” [Avioliitto, perheoikeus ja temppeli], joka pidettiin J. Reuben Clarkin lakiyhdistyksen vuosittaisessa takkavalkeaillassa Salt Lake Cityssä 31. tammikuuta 2014.

VIITTEET

1. Dell Van Orden, ”Pres. Hinckley Notes His 85th Birthday, Reminisces about Life”, *Church News*, 24. kesäkuuta 1995, s. 6, kursivointi lisätty.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. Gordon B. Hinckley, Sarah Jane Weaverin artikkelissa ”President Hinckley Warns against Family Breakups”, *Deseret News*, 23. huhtikuuta 2003, deseretnews.com.
4. Ks. Caitlin Flanagan, ”Why Marriage Matters”, *Time*, 13. heinäkuuta 2009, s. 47.
5. Tuomari Anthony M. Kennedy, tapaus Obergefell v. Hodges, 576 U.S., 2015.
6. Ks. census.gov/compendia/statab/2011/tables/11s1335.pdf; ks. myös Alan J. Hawkins, *The Forever Initiative: A Feasible Public Policy Agenda to Help Couples Form and Sustain Healthy Marriages and Relationships*, 2013, s. 19.
7. Ks. ”Disastrous’ Illegitimacy Trends”, *Washington Times*, 1. joulukuuta 2006, washingtontimes.com.
8. Ks. *The State of Our Unions: Marriage in America 2012*, 2012, s. 101–102.
9. Ks. ”One-Parent and Two-Parent Families 1960–2012”, Office of Financial Management, ofm.wa.gov/trends/social/fig204.asp.
10. Ks. Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts: Why Marriage Matters and How to Make It Last*, (2013), 227.
11. Ks. Noelle Knox, ”Nordic Family Ties Don’t Mean Tying the Knot”, *USA Today*, 16. joulukuuta 2004, s. 15, usatoday.com.
12. *Perhetä ja lasten oikeuksia koskeva raportti*, Ranskan kansalliskokouksen teettämä tutkimus, 25. tammikuuta 2006, s. 32.
13. Ks. *Covenant Hearts*, s. 226–227.
14. ”Why Marriage Matters”, s. 47, kursivointi lisätty.
15. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 129.

*Ne, jotka ovat eronneet,
ovat kokeneet suurta tuskaa.
He tarvitsevat Jeesuksen
Kristuksen sovituksen
tuomaa parantavaa voimaa
ja toivoa.*

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat miehet ja avioero

Brent Scharman

eläkkeellä oleva MAP-perhepalvelujen neuvoja

”Kaiken opetuksemme lopullisena tarkoituksena on yhdistää vanhemmat ja lapset uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin että he ovat onnellisia kotona, sinetöityjä iankaikkiseen avioliittoon.”¹ Tästä kahdentoista apostolin koorumin presidentin Boyd K. Packerin innoitetusta opetuksesta huolimatta avioeroja tulee. Avioero on traumaattinen kokemus: asianosaiset voivat kokea järkytyksen, kieltämisen, hämmennyksen, masennuksen ja vihan tunteita samoin kuin fyysisiä oireita kuten unettomuutta ja syömistapojen muuttumista.

Neuvojan työssäni sain huomata, että vaikka miesten ja naisten kokemukset avioerosta ovat paljolti samanlaiset, erojakin on:

- Naimisissa ollessaan miehet todennäköisemmin vähättelevät avio-ongelmien vakavuutta. He yllättyvät eroista, mikä voi johtaa epävakauden tunteeseen.
- Miehet eivät kerro tunteistaan yhtä herkästi, joten he eivät niin helposti opi kokemuksestaan.
- Miehillä on tapana olla toimintakeskeisiä, joten he ovat vähemmän taipuvaisia hakemaan neuvontaa. Sen sijaan he hukuttavat tunteensa tekemällä pitkiä työpäiviä tai uppoutumalla johonkin harrastukseen.
- Taloudellisten ongelmien ja itsetuntoonsa kohdistuneen iskun vuoksi jotkut miehet kokevat haasteita kuten masennusta, painon nousua, alkoholikokeiluja ja epäaktiivisuutta kirkossa.

Ainoa turvallinen tapa selviytyä avioerosta on pysyä uskollisena evankeliumille. Tervehenkinen sopeutuminen edellyttää sitä, että kykenet olemaan ystävällinen silloinkin, kun siltä ei tunnu, ja säilyttämään luottamuksesi ja

Vaikka vahva avioliitto onkin ihanteena, jotkut avioliitot valitettavasti päättyvät avioeroon. Jos olet eronnut, tässä on muutamia tapoja pysyä lähellä lapsiasi ja vahvana evankeliumissa.

omanarvontuntosi. Sinun on pystyttävä kestäämään tuskallisia tunteita samalla kun jatkat elämääsi ja oltava kärsivällinen muiden asianosaisten kanssa. Sinun on oltava reilu eikä kostonhaluinen, ja sinun täytyy pitää yllä lujaa hengellistä perustusta, mikä voi lähentää sinua Herraan, joka ”on laskeutunut kaiken tämän alapuolelle” ja jonka sovitus riittää parantamaan ja kohottamaan sinut (OL 122:8).

Riippumatta siitä, kummassa on enemmän syytä avioeroon, paranemista ei tapahdu ennen parannuksentehoa ja anteeksiantoa. Kuten presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Meidän täytyy kuitenkin päästä eroon vääristä teoistamme. – Muistakaa, taivas on täynnä niitä, joita yhdistää tämä asia: He ovat saaneet anteeksi. Ja he antavat anteeksi.”²

Pidä yllä suhdetta lapsiisi

Ei taida olla mitään yksittäistä asiaa, joka aiheuttaisi enemmän valtataistelua kuin lasten huoltajuus. Kun lapset viettävät suurimman osan ajastaan äitinsä kanssa, isän on helppo tuntea olevansa vain vierailija lastensa elämässä. Se voi saada hänet tuntemaan voimattomuutta järjestelmän uhrina. Lapset voivat kuitenkin paremmin, kun he säilyttävät suhteen kumpaankin vanhempaansa, ellei odotettavissa ole mahdollisesti pahoinpitelyä tai muuta haitallista käytöstä. Onneksi

TOIVOA SINUA JA LAPSIASI VARTEN

”Tiedämme, että jotkut muistelevat avioeroaan ja katuva omaa osittaista tai pääasiallista syyllisyyttään välien rikkoutumiseen. Kaikki, jotka ovat kokeneet avioeron, tuntevat sen tuskan ja tarvitsevat sovituksen aikaansaamaa parantavaa voimaa ja toivoa. Tämä parantava voima ja toivo ovat heitä ja myös heidän lapsiaan varten.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahden toista apostolin koorumista, ”Avioero”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 71.

useimmat entiset puoliset oppivat toimimaan yhteisymmärryksessä lastensa eduksi.

Säännöllisen yhteydenpidon lapsiisi tulisi välimatkasta tai uudesta avioliitosta riippumatta pysyä korkealla tärkeysjärjestyksessä. Vaikka haluaisitkin enemmän kuin sovittun tapaamisajan, tee vierailuista myönteisiä äläkä koskaan puhu lapsille kielteisesti heidän äidistään. Lapset sopeutuvat vanhempiensa avioeroon todennäköisimmin parhaiten silloin, kun heidän äitinsä ja isänsä asettavat lasten onnellisuuden ja vakauden omien loukattujen tunteidensa edelle.

Pysy aktiivisena kirkossa

Jotkut miehet ovat sanoneet, ettei mikään ole ravistellut heidän todistustaan niin kuin avioero. Tämä pätee erityisesti silloin, kun he ovat olleet uskollisia kirkon toiminnassa ja rukoilleet palavasti ratkaisua avio-ongelmiinsa. Tämä ravisuttava tunne voi aiheuttaa sen, että eronnut mies tuntee olonsa epämukavaksi kirkossa, etenkin jos hän luulee, että muut olettavat hänen olleen uskoton vaimolleen.

Silti pysyminen aktiivisena kirkossa suo meille tilaisuuksia olla oikeanlaisten

periaatteiden piirissä ja ympäröi meidät välittävillä ihmisillä. Jos kirkon jäsenet eivät näytä ojentavan auttavaa kättään, älä katkeroidu. Todennäköisesti he eivät tiedä, mitä tehdä tai sanoa. Ole kärsivällinen ja käänny itse heidän puoleensa. Etsi tukiryhmä. Pyydä neuvoa kooruminjohtajaltasi, piispaltasi tai vaannajohtajaltasi ja harkitse ammattineuvojan apua esimerkiksi MAP-perhepalvelujen kautta, jos sitä on mahdollista käyttää. Tämä auttaa sinua tarkastelemaan omaa käyttäytymistäsi ja näkemään asiat tarkemmin.

Eronneet miehet ovat samalla tavalla tervetulleita kirkkoon kuin naimisissa olevat. Vanhin Dallin H. Oaks kahden toista apostolin koorumista on sanonut: ”Kirkossa on monia hyviä jäseniä, jotka ovat eronneet.” Hän on toistanut: ”Jollei eronnut jäsen ole syyllistynyt vakaviin rikkomuksiin, hän voi tulla kelvolliseksi saamaan temppelisuosituksen samojen kelvollisuuden tasovaatimusten perusteella, jotka pätevät muihin jäseniin.”³

Kehity vaikeuksien kautta

Jotkut miehet sanovat, että vaikka he eivät koskaan haluaisi kokea samaa uudestaan, he ovat oppineet siitä. He toipuvat ja jatkavat eteenpäin elämässään. Eräs mies, jonka neuvojana toimin, ilmaisi tuntemuksensa näin: ”Minun on vieläkin vaikea käsittää, että olen eronnut mies, mutta olen sellainen. En koskaan odottanut sitä, mutta se tapahtui, ja hyväksyn sen. Tavoitteeni on nyt tehdä kaiken, jotta pysyisin uskollisena Kristukselle, rakentaisin vahvan uuden avioliiton ja olisin mahdollisimman hyvä roolimalli lapsilleni ja lapsipuolilleni.” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Boyd K. Packer, ”Uskon kilpi”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 8.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Armeliaat saavat armon”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 77.
3. Dallin H. Oaks, ”Avioero”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 70–71.

Ainoa turvallinen tapa selviytyä avioerosta on pysyä uskollisena evankeliumille.

Avioeron aiheuttamat vammat

David Paul

eronnut kolmen lapsen isä

Koska kuulun Kanadan kuninkaalliseen laivastoon, minut on koulutettu suorittamaan vihollisen kanssa käydyin yhteenoton tai jonkin muun katastrofin jälkeen ”jälkitutkinta”. Siinä tutkitaan tarkoin, kuinka asianosaiset voisivat suoriutua paremmin, jotta haavoittumisia tai vahinkoja tulisi jatkossa vähemmän tai niiltä vältyttäisiin kokonaan. Läpi elämän ja etenkin avioeron kaltaisten koetelemusten aikana jälkitutkinta voi tuoda esiin monia tapoja oppia ja kehittyä.

Se alkaa siitä, että otamme oikean määrän vastuuta tapahtuneesta. Kun tarkastelemme asianmukaisesti omia toimiamme, ehkäpä ammattineuvojan avulla, ja panemme merkille, milloin kyseessä on ollut oma tahdonvapautemme ja milloin entisen puolison tahdonvapaus, voimme tehdä huomioita asioista, joita voimme muuttaa itsessämme. Voimme myös arvioida oman henkisen, hengellisen ja emotionaalisen terveytemme tilaa.

Se, että pyrimme rakentavasti muuttamaan soveltaesamme oppimaamme, edistää paranemistamme ja luo samalla edellytyksiä valoisammalle tulevaisuudelle.

Käytä hyväksesi Vapahtajan sovitusta

Sota aiheuttaa aina hirvittäviä vammoja. Ne voivat olla syviä ja tuskallisia, mutta ihmiset, jotka eivät ole kokeneet sellaista, eivät voi todella ymmärtää, millaista se on. Avioeron sydämeemme ja sielumme aiheuttamat vammat ovat yhtä tuskallisia, ja niiden, jotka eivät ole kokeneet vastaavaa, voi myös olla vaikea ymmärtää sitä.

Mutta me emme ole yksin. Vapahtaja on valmiina auttamaan meitä. Hänen sovituksensa parantava voima voi auttaa meitä toipumaan. Älä käännä selkäsi kirkolle. Pyydä pappeuden siunauksia ja käy temppelessä niin usein kuin voit. Paraneminen kestää usein pitkään, mutta Hengen kumppanuus elämässäsi auttaa nopeuttamaan prosessia.

Ensimmäinen vuosi avioeron jälkeen on rankka. Ensin surraan sen ihmissuhteen menettämistä, joka oli kerran toiveidemme keskipisteenä. Se on kuin ajelua tunteiden ja haasteiden vuoristoradalla. Teemme oman osamme paranemisprosessissa, kun muistamme, että olemme

taivaallisen Isän kallisarvoisia lapsia, joilla on jumalalliset mahdollisuudet, käymme kirkon kokouksissa, luemme pyhiä kirjoituksia, rukoilemme, palvelemme ja käymme temppelessä. Vaikka tie voi näyttää pitkältä, lupaus on varma. Seuraa Herraa, niin voit saada iankaikkisen elämän ja kaikki sinulle luvatut siunaukset, kuten rauhan ja ilon sieluusi.

Kohti uutta avioliittoa

Ole varovainen sen suhteen, milloin päätät aloittaa treffeillä käymisen. Pidä huoli siitä, että tiedät, kuka olet ja mitä haluat. Totu olemaan itseksesi (ja yhdessä Vapahtajan kanssa). Kun olet tyytyväinen siihen, kuka olet ja minne olet menossa, vastustajan on vaikeampaa johdattaa sinua harhaan etkä päädy niin helposti epäterveeseen riippuvuussuhteeseen toisesta ihmisestä. Suhde, jota rakensit entisen puolisesi kanssa, vei jonkin aikaa päästäkseen tiettyyn emotionaaliseen ja romanttiseen pisteeseen. Epäterveissäkin ihmissuhteissa on mukavuusalueita, joten voi olla houkuttelevaa liukua niihin jonkun kanssa liian nopeasti. Tarkkaile tahtiasi.

Avioeron kokeneiden miesten tukeminen

Avioeron läpikäyneet ovat kuin veteraaneja, jotka ovat taistelleet sieluista käytävissä sodassa. He tarvitsevat sitä, että kohtelemme heitä kunnioittavasti, rakastavasti, ymmärtäen, tukien ja hyväksyen. Anna rakastavaa ohjausta ja kannustusta, jos ja kun he ovat valmiita siihen. Usko heihin ja muista, että Vapahtaja parantaa särkyneen sydämen ja sielun sirpaleet oman aikataulunsa mukaan. Paranemista ja ihmeitä tapahtuu, ajan mittaan.

Kirjoittaja asuu Brittiläisessä Kolumbiassa Kanadassa.

MISSÄ SINUN KIRKKOSI ON?

Vuosina, jolloin palvelin armeijassa, minulla oli joskus vaikeuksia löytää myöhempien aikojen pyhien seurakuntakeskus. Saatoin joutua uuteen kaupunkiin tai jopa uuteen maahan lyhyellä varoitusajalla.

Eräänä sunnuntaina olin Amsterdamissa Hollannissa. Puoli yhdeksältä aamulla eversti ilmoitti yllättäen, että saisimme pitää vapaapäivän. Olin jo pukeutunut sotilaspukuun, joten suostuttelin ystäväni antamaan minulle kyydin kirkolle. Hänen vuokraamassaan autossa kävimme seuraavan keskustelun:

Ystävä: ”No, missä sinun kirkkosi on?”

Minä: ”En tiedä, sillä en ole koskaan ollut tässä kaupungissa. Mutta

jos pääsemme kaupungin keskustaan varttia vaille yhdeksäksi, voimme löytää sen.”

Ystävä: ”Miksi? Mitä tapahtuu varttia vaille yhdeksän?”

Minä: ”Silloin näemme mormonilähetyssaarnaajien kulkevan kirkolle.”

Ystävä: ”Luulin sinun sanoneen, ettet ole koskaan ollut täällä aiemmin.”

Minä: ”En olekaan.”

Ystävä: ”Mistä sitten tiedät, että täällä on kirkko?”

Minä: ”Kyllä täällä on kirkko *sekä* mormonilähetyssaarnaajia.”

Ystävä: ”No niin, nyt olemme kaupungin keskustassa. Kello on varttia vaille yhdeksän, enkä näe mitään lähetyssaarnaajia.”

Minä: ”Tuolla he ovat.”

Ystävä: ”Missä? Tarkoitatko noita kaukana olevia ihmisiä, jotka ovat ylittämässä tietä? Emmehän me täältä saakka voi nähdä, keitä he ovat.”

Kun pääsimme lähetyssaarnaajien luokse, hyppäsin ulos autosta ja keskustelin heidän kanssaan vilkkaasti, kättelimme toisiamme, vitsailimme, nauroimme ja hymyilimme.

Minä: ”Kiitos kyydistä.”

Ystävä: ”Luulin sinun sanoneen, ettet tunne heitä.”

Minä: ”En tunnekaan. Tapasimme vasta äsken.”

Ystävä: ”Ihmiset eivät juttele noin, elleivät he tunne toisiaan entuudestaan.”

Minä: ”Selitän sen myöhemmin.”

RUKOUS SUKUTUTKIMUSKESKUSSESSA

Ystävä: ”En ole varma, löydänpö tämän paikan uudelleen, etkä ole edes kertonut, mihin aikaan sinut pitää hakea.”

Minä: ”Kokoukset kestävät kolme tuntia. Sen jälkeen joku perhe kutsuu minut päivälliselle. Kun olemme ruokailleet ja jutelleet jonkin aikaa, he tuovat minut takaisin esikuntaan.”

Ystävä: ”Ethän sinä tiedä, että joku kutsuu sinut päivälliselle ja tuo sinut takaisin.”

Vakuutin hänelle, että minusta pidettäisiin hyvää huolta, ja kiitin häntä jälleen.

Kokoukset olivat innoittavia. Otin vastaan ensimmäisen kolmesta päivälliskutsusta. Päivällisellä meillä oli valaiseva keskustelu kirkon kasvusta Hollannissa.

Minua on monta kertaa elämäni aikana siunattu niin, että olen löytänyt kirkon jäseniä. Joskus olemme tavanneet kuninkaallisissa palatseissa ja joskus vaatimattomissa mökeissä. Joskus olemme tavanneet hylätyissä, pölyisissä parakeissa. Joskus olemme tavanneet sairaalan kappeleissa. Joskus olemme tavanneet suurissa teltoissa tai ulkona avoimen taivaan alla.

Olemmepa tavanneet missä hyvänsä, olen aina iloinen, että olen ponnistellut löytääkseni kirkon. Sillä Herra on sanonut: ”Missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään” (Matt. 18:20). ■

Dee Jepson, Idaho, USA

Kerroin ystävälleni: ”Jos pääsemme kaupungin keskustaan varttia vaille yhdeksäksi, voimme löytää kirkon.”

Kun minut kutsuttiin sukututkimusneuvojaksi seurakunnassamme Ushuaiassa Argentiinassa, sain vahvan tunteen, että minun tuli etsiä omien esivanhempieni nimiä. Se oli vaikeaa, ja kului tuskin päivääkään, etten yrittänyt jotakin uutta keinoa saadakseni selville, keitä he olivat ja mistä päin Italiaa he olivat tulleet.

Vuonna 2006 sain tehtävän johtaa sukututkimuskeskusta. Tunsin kuitenkin edelleen turhautuvani, koska en kyennyt löytämään tietoja omasta suvustani. Turhautumiseni kasvoi, kun aviomieheni onnistui löytämään tietoja omista esivanhemmistään. Sinä vuonna Ruben löysi yli 5 000 esivanhempansa nimet. He olivat asuneet San Ginesiossa Maceratassa Italiassa.

Eräänä iltapäivänä sukututkimuskeskuksessa, kun Ruben löysi mikrofilmiltä esivanhempiaan toinen toisensa jälkeen, hän huudahti iloisesti yhä uudelleen: ”Taas yksi!” Tunsin masentuvani. Kyyneleet silmissäni ilmaisin suruni ja lisäsin, etten tiennyt, mitä minun pitäisi tehdä löytääkseni sukuni jäseniä. Hän näki tuskani ja ehdotti, että rukoilisimme. Teimme niin pyytäen Pyhää Henkeä valaisemaan mieltämme niin, että voisimme nopeuttaa oman sukuni puolesta tehtävää työtä.

Rukoillessamme Ruben muisti yhtäkkiä erään sivuston, jossa oli italialaisia sukunimiä. Heti rukouksemme jälkeen kokeilimme sivustoa. Muutamassa minuutissa löysimme neljä ihmistä, joiden sukunimi oli sama kuin tyttönimeni Gos. Nimet

olivat pienen Pohjois-Italiassa sijaitsevan Iutizzo-nimisen kaupungin puhelinluettelossa.

Lähetin heti kirjeen heille jokaiselle. Yksi vastasi kirjeeseeni sanoen, että hänen aviomiehellään oli sama sukunimi, mutta mies ei ollut sukuani. Hän oli kuitenkin tuntenut yhden isoisäni edesmenneistä sisarista ja tarjoutui auttamaan minua ottamaan yhteyttä toiseen, vielä elossa olevaan sukulaiseeni.

Muutamaa kuukautta myöhemmin, joulukuussa 2006, vastaanotimme kaukopuhelun.

”Onko Susana Gos”, kaukainen miesääni kysyi.

”Kyllä”, vastasin.

”Olen sukulaisesi Italiasta”, hän sanoi,

Soittaja, Giovanni Battista Tubaro, oli isoisäni sisaren Marian poika!

Maaliskuussa 2008 Giovanni ja hänen vaimonsa Miriam vierailivat luonamme Argentiinassa. Kerroimme heille evankeliumista ja sukututkimustyöstä, ja useiden päivien ajan keskustelimme meitä ennen eläneistä ihmisistä. Nyt kaikilla sukulaisilla kuusi sukupolvea taaksepäin oli kasvot ja oma tarinansa.

Sukututkimus on antanut minulle mahdollisuuden osallistua tärkeään osaan Herran työtä. Se on myös lähentänyt minua esivanhempini – taivaallisen Isämme lapsiin, joita en olisi oppinut tuntemaan ilman sitä uskon rukousta sukututkimuskeskuksessa. ■

Susana Magdalena Gos de Morresi, Tierra del Fuego, Argentiina

VIE HÄNET SAIRAALAAAN!

Olessani uusi jäsen kirkossa olin naimaton itsenäinen yrittäjä, joten minulla oli joinakin päivinä ylimääräistä aikaa. Eräänä sellaisena päivänä soitin Apuyhdistyksen johtajalle ja kysyin, tarvitsiko joku apua sinä iltpäivänä. Hän mainitsi iäkkään sisaren nimeltä Anita (nimi on muutettu), joka oli äskettäin palannut kotiin sairaalasta ja oli yksinäinen. Olin tavannut Anitan aiemmin, ja menisin mielelläni hänen luokseen.

Soitin hänelle ja menin sitten hänen asunnolleen. Hän pyysi minua valmistamaan itselleen lounaan, ja sen jälkeen meillä oli mukava keskustelu.

Anita sanoi voivansa hyvin, mutta poistuvin hänen vuoteensa ääreltä ja polvistuin rukoukseen.

Hänellä oli suurenmoinen huumorintaju, ja hän nauroï paljon ja kertoi elämästään.

Lounaan jälkeen hän sanoi olevansa väsynyt ja pyysi minua auttamaan hänet pyörätuolista vuoteeseensa. Pian olin peitelletyt hänet vuoteeseen. Yhtäkkiä se hiljainen, vieno ääni, josta olin kuullut niin paljon, sanoi minulle: ”Vie hänet heti sairaalaan!”

Anita vihasi sairaaloita ja oli juuri palannut kotiin. Kysyin häneltä, oliko hän kunnossa. Hän kertoi olevansa kunnossa, mutta väsynyt.

Poistuvin hänen vuoteensa ääreltä ja polvistuin. Heti kun aloin rukoilla,

ääni toisti: ”Vie hänet sairaalaan ja heti!”

Epäröin ja kyselin itseltäni: ”Mitä minä kertoisin lääkäriille sairaalassa?”

Soitin ystävälleni, joka myös rukoili ja käski sitten minua noudattamaan samaani innoitusta.

Pelkkä maininta siitä, että veisin Anitan sairaalaan, suututti hänet, mutta tilasin kuitenkin ambulanssin. Sen tultua paikalle kaksi ensihoitajaa tuli sisään ja tarkisti hänen elintointonsa. Mitään kysymättä he laittoivat hänet paareille ja kiisivät pois ambulanssilla.

Seurasin heitä pakettiautollani. Saavuttuani sairaalaan istuin odottamaan. Pian lääkäri saapui paikalle. Hän kysyi minulta: ”Hän ei tainnut kertoa, että oli kaatunut kotona ennen sinun tuloasi?”

”Ei”, vastasin.

Lääkäri kertoi minulle, että Anitan perna oli vahingoittunut ja hänellä oli sisäistä verenvuotoa. Hän sanoi, että ilman kiireellistä lääkärinhoitoa Anita olisi voinut kuolla.

Tunsin katumuksen ja riemun sekoitusta – katumusta siitä, että olin epäroinyt, ja riemua siitä, että olin lopulta kuunnellut Pyhää Henkeä. Ennen kaikkea tunsin kiitollisuutta tietäessäni, että Herra luotti siihen, että minä auttaisin tätä loukkaantunutta sisarta, ja oli innoittanut Apuyhdistyksen johtajaa lähettämään minut hänen luokseen.

Oma terveyteni on tuon kokemuksen jälkeen heikentynyt, mutta Herra antaa minulle edelleen innoitusta. Rukoilen aina voimaa noudattaa sitä innoitusta. ■

Gayle Y. Brandvold, Kalifornia, USA

Aloin tyhjentää laukkuani, ja pohjalla tarkistuskortin vieressä oli *Ensign*-lehden numero.

VOISINKO MINÄ SAADA MORMONIN KIRJAN?

Kun saavuin lentokentälle palatakseni kotiin vanhojen ystäväieni luota, olin lannistunut, koska en ollut matkani aikana kertonut evankeliumista kenellekään. Minulla on aina laukussani Mormonin kirja, jotta muistaisin rukoilla löytäväni jonkun, jolle voisin antaa sen. Liian usein kirja jää kuitenkin laukkuuni. Tälläkin matkalla se jäisi antamatta.

Vedin syvään henkeä ja esitin hiljaisessa rukouksessa anteeksipyyntöni. Tunsin itseni hirveän huonoksi jäsenlähetyssaarnaajaksi.

Laahustaessani turvatoimien läpi sain innoitusta jutella edessäni olevan naisen kanssa. Me rupattelimme siitä, minne olimme matkalla, ja menimme sitten eri jonoihin. Näin saman naisen kuitenkin suunnatessani lähtöportille päin. ”No hei,” hän sanoi. ”Onpa kiva nähdä taas!”

Kysyin häneltä, milloin hänen lentonsa lähtisi. ”Voi, ei vielä tunteihin – tulin hyvissä ajoin.”

”No, tule istumaan viereeni!” sanoin.

Minulla oli vielä 45 minuuttia aikaa ennen koneeseen pääsyä, joten istuimme lähtöporttini luona ja keskustelimme kummankin työstä. Mainitsin kirjoittavani jotakin myöhempien aikojen pyhille, ja yhtäkkiä hänen kasvosensa kirkastuivat.

”Oletko sinä mormoni?”, hän kysyi. ”Olen halunnut tietää enemmän mormoneista. Kuinka minä voisin saada Mormonin kirjan?”

”No”, sanoin avaten laukkuni, ”minulla on tässä sellainen.”

”Jopas nyt jotakin”, hän sanoi. ”Meidän oli varmaan tarkoitus tavata tänään.”

Kiitollisuus täytti sydämeni. Kun hän kysyi, mikä erottaa myöhempien aikojen pyhät muista uskonnoista, tunsin saavani johdatusta siihen, mitä sanoa.

Sanoin, että pyytäisin lähetyssaarnaajia ottamaan häneen yhteyttä. Sitteen lentoni kuulutettiin. Avasin laukkuni ottaakseni esiin tarkistuskorttini, mutten löytänyt sitä. Aloin tyhjentää

laukkuani. Sen pohjalla tarkistuskortin vieressä oli *Ensign*-lehden konferenssinumero! Annoin sen hänelle ja kiitin Herraa, että minun oli täytynyt etsiä tarkistuskorttiani. Hän mainitsi tavallisesti ottavansa mukaan lukemista, mutta tällä kertaa hänestä oli tuntunut, ettei hänen pitäisi tehdä niin.

”Ehkä niin kävi siksi, että voisin lukea tätä”, hän sanoi. Tarkistuskortti kädessäni halusin häntä ja sanoin hyvästit.

Nykyään juttelemme joka viikko, ja hän kertoo minulle keskusteluitaan sisarlähetyssaarnaajien kanssa. Tämä tapahtui vuosi sitten, ja toivon, että jonakin päivänä näen hänen menevän kasteelle. En tiedä, käykö niin, mutta ihmettelen yhä, kuinka taivaallinen Isä järjesti meidän tiemme kohtaamaan. Kiitän Häntä, että Hän kuuli rukoukseni ja soi minulle helpon tilaisuuden antaa Mormonin kirja. ■

Joni Hilton, Kalifornia, USA

KÄRSIVÄLLISYYS:

enemmän kuin odottamista

Hillary Olsen

”**S**isar Olsen, me siunaamme sinua kärsivällisyydellä.” En minä niitä sanoja halunnut kuulla. Olin rukoillut koko päivän, että minulla olisi tarpeeksi uskoa tulla terveeksi. Siunauksessa minulle luvattiin, että tulisin lopulta terveeksi, mutta minulle sanottiin, että se veisi aikansa.

Huokaisin, kun vanhimmat päättivät siunauksensa. Minulla oli enää kolme kuukautta jäljellä lähetystyöstäni, ja halusin olla ihmisten parissa – en sairaana sängyssä. Halusin hyväksyä Herran tahdon, mutta rehellisesti sanottuna en ymmärtänyt, miksi Hän vaati minua odottamaan.

Vasta muutaman päivän päästä hyväksyin tilanteeni. Olin alistunut siihen, etten paranisi aivan heti, mutta surkuttelin tilaani – kunnes eräänä päivänä käännyin pyhien kirjoitusten

Kärsivällisyyttä ei
aina ole helppo oppia,
mutta se on sen
arvoista.

puoleen. Lopulta löysin tarvitsemani rauhan Jaakobin kirjeen 1. luvusta. Joseph Smith löysi vastauksensa jakeesta 5 – minulle se tuli jakeissa 2–4:

”Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte [Joseph Smithin raamatunkäännöksessä puhutaan monista ahdingoista].

Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä.

Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden.”

Kun luin noita jakeita, en voi väittää pitäneeni sairauttani yhtäkkiä ”pelkkänä ilona”, mutta opin kyllä asioita, jotka auttoivat minua tuntemaan oloni vähemmän surkeaksi tilanteessani.

Se, etten ollutkaan parantunut välittömästi, ei tarkoittanut, ettei minulla olisi uskoa. Se ei myöskään tarkoittanut, ettei Herra välittänyt tilanteestani – oikeastaan asia oli päinvastoin. Herra välitti minusta tarpeeksi koetelakseen uskoani sillä, ettei Hän parantanut minua heti vaan antoi minun opetella kärsivällisyyttä.

Ymmärsin, että Herra halusi minun oppivan kärsivällisyyttä, koska se on elintärkeä luonteenpiirre. Kärsivällisyys jalostaa meitä. Kärsivällisyys auttaa meitä tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi. Minulla oli kyllä kokoaikaisena lähetyssaarnaajana tärkeitä vastuita, mutta tajusin, että mitä tulee Herran palvelemiseen, Hän välittää yhtä paljon välineestä

kuin itse tehtävästä. Herra opetti minulle kärsivällisyyttä, jotta osaisin lähetystyöni viimeisinä kuukausina olla parempi ja tehokkaampi lähetyssaarnaaja.

Minulle luvattu paranemisen siunaus tuli lopulta, mutta saamani opetus kärsivällisyydestä ei jäänyt siihen. Monet siunaukset elämässämme – avioliitto, työpaikka, lapset, fyysinen tai henkinen terveys, vastaukset rukouksiin – eivät tule heti, kun odotamme niiden tulevan. Kun vastaukset rukouksiimme viivästyvät, ja niinhän toisinaan käy, meidän täytyy vain olla kärsivällisiä ja luottaa Herraan ja Hänen ajoitukseensa. Se tulee siunaamaan elämäämme.

Näkökulmia kärsivällisyyteen

Palattuani lähetystyöstä kotiin luulin erheellisesti, että voisin pyyhkiä kärsivällisyyden opeteltavien asioiden luettelosta. Kärsivällisyys on kuitenkin asia, jota ei opita kerrasta. Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista piti puheen kärsivällisyydestä. Luin sen ensimmäisen kerran sen jälkeen kun olin juuri kokenut aika masentavan välien rikkoutumisen tapailemani henkilön kanssa. Oloni oli surkea ja jokseenkin toivoton, ja sillä hetkellä minusta tuntui, että viimeinen asia, mitä tarvitsin, oli muistutus kärsivällisyydestä. Yllättävää kyllä vanhin Maxwellin oivallukset kärsivällisyydestä opettivat minulle joitakin voimallisia käsityksiä, jotka muuttivat

näkökulmani täysin (jälleen kerran) ja auttoivat minua sitoutumaan uudelleen kärsivällisyyteen.

Kärsivällisyys ei ole luovuttamista

Opin esimerkiksi sen, ettei kärsivällisyyteen sitoutuminen tarkoita sitä, että kohautamme olkapäitämme ja luovumme toivosta. Vanhin Maxwell opetti: ”Kärsivällisyys ei tarkoita välinpitämättömyyttä. Se tarkoittaa itse asiassa sitä, että välittää paljonkin, mutta on kuitenkin valmis alistumaan Herran tahtoon ja siihen, mitä – kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan – ’ajan kuluessa’ tapahtuu.”¹ Olin aina pitänyt kärsivällisyyttä jokseenkin passiivisena vastauksena elämän kokemuksiin, jonkinlaisena periksi antamisena. Mutta kärsivällisyys ei ole periksi antamista. Kärsivällisyys on osoitus sisäisestä voimasta ja Herralle omistautumisesta.

Kärsivällisyys on luottavaista, ei levotonta

Vanhin Maxwell opetti myös: ”Kärsivällisyys on tavallaan halua seurata eteemme aukeavia Jumalan tarkoituksia ihastellen ja kunnioittavasti sen sijaan, että mittaillisimme askeleitamme olosuhteidemme vankikopissa. Toisin sanoen, jos avaa uunin ovea liian tiuhaan, kakku ei kohoa vaan lässähtää. Meidän laitamme on samoin. Jos aina itsekkäästi tarkkailemme itseämme mittailen, olemmeko onnellisia, meistä ei tulekaan onnellisia.”² Tämä ajatus todella herätti minussa vastakaikua (eikä vain siksi, että olen kärsimätön kakuntekijä). On lannistavaa, kun suunnitelmat epäonnistuvat

tai eivät suju niin kuin niiden pitäisi. Kuolevaiselle mielellemme voi olla vaikeaa ymmärtää taivaallista ajoitusta. Mutta *voin* ymmärtää sen, että Jumala on rakastava Isä, jolla on suunnitelma, joka takaa lopulta onnellisuuden, jos olemme uskollisia. Opettelen hyväksymään Hänen ajoituksensa luottavaisena – enkä levottomana.

Kyse ei aina ole meistä

Koska kärsivällisyys koettelee meitä hyvin henkilökohtaisella tasolla, keskitymme usein vain itseemme. Vanhin Maxwell opetti kuitenkin, että ”kärsivällisyys auttaa meitä myös ymmärtämään, että vaikka itse olimme valmiita menemään eteenpäin saatuamme tarpeeksi jotakin oppimiskokemusta, meidän jatkuvaa läsnäoloamme tarvitaan usein osana muiden ihmisten oppimisympäristöä”.³ Sen lisäksi että me tarvitsemme kärsivällisyyttä, muutkin ihmiset tarvitsevat meidän kärsivällisyyttämme tai sen suomaa esimerkkiä. Tämä ajatus ei ollut koskaan juolahtanut mieleeni, ja se auttoi minua näkemään

kärsivällisyyden jalona ominaisuutena, joka on hyvin lähellä rakkautta, Kristuksen puhdasta rakkautta, joka ”ei koskaan katoa” (Moroni 7:46).

Enemmän kuin odottamista

Silloinkin kun meillä on oikea näkökulma, odottaminen voi olla vaikeaa. Olen kuitenkin huomannut, että kärsivällisyys on enemmän kuin vain odottamista. Olen oppinut tämän veljeltäni Andrew’lta ja hänen vaimoltaan Brianalta, kun he ovat joutuneet kärsimään lapsettomuudesta. Vaikka heidän toiveensa murskautuivat, kun he kuuluivat, etteivät voisi saada biologisia lapsia, he saivat uutta toivoa adoptiosta – mutta sekin merkitsi lisää odottamista.

Epäröin heistä puhuessani käyttää sanaa *odottaa*, koska tuota sanaa voidaan pitää niin passiivisena. Heille odottaminen ei tarkoita sitä, että he vain odottelisivat toimeettomina kunnes saisivat lapsen – kärsivällisyys on paljon muutakin.

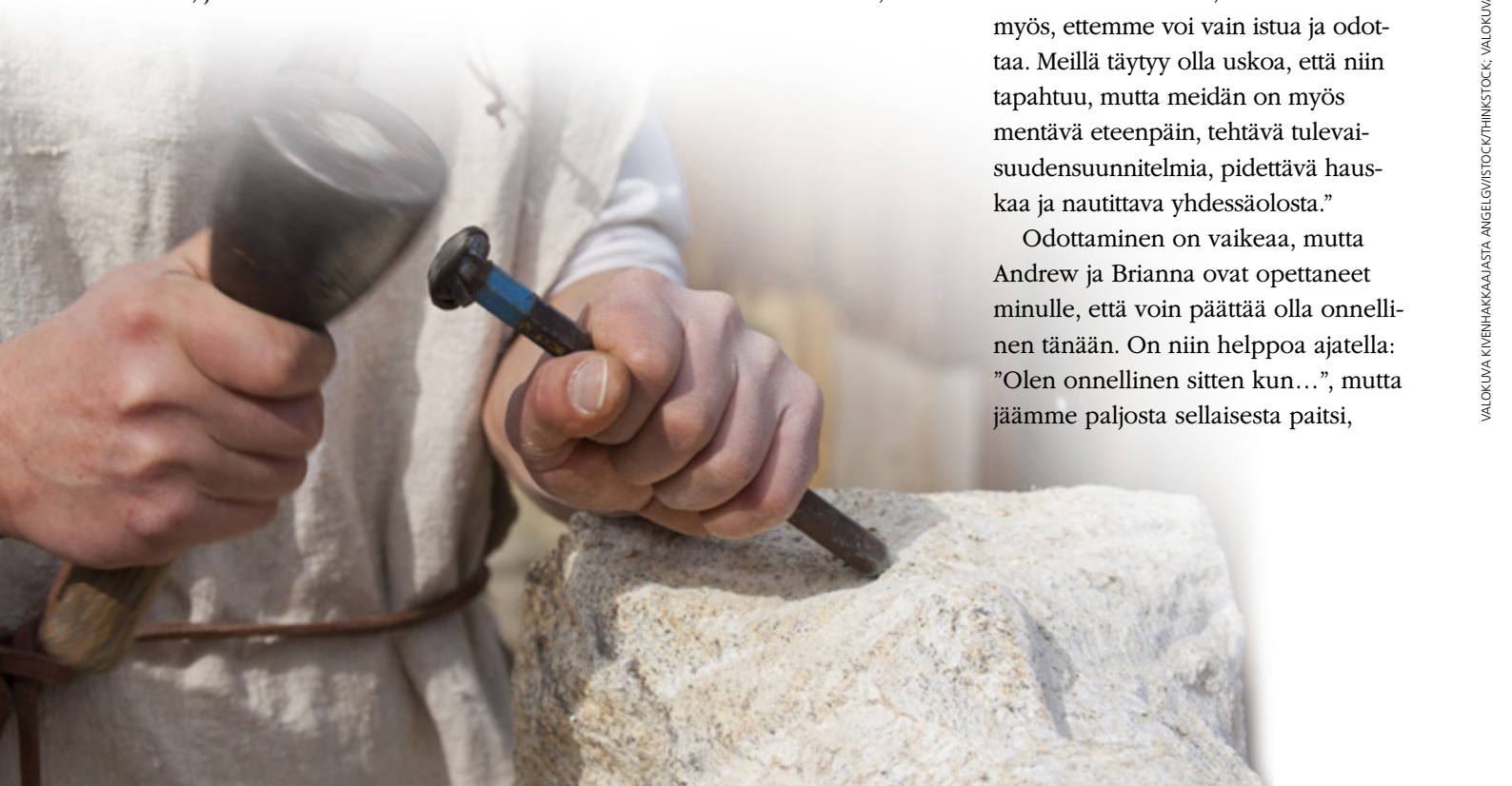
Andrew on sanonut: ”Adoptio on suurelta osin Herran käsissä, ei

meidän omissamme. Mutta meistä tuntuu hyvältä tehdä jotakin sen tavoitteemme hyväksi, että saisimme lapsia perheeseemme.” Olipa kyseessä bloggaaminen, yhteystietojen antaminen ystäville ja sukulaisille tai yhteydenpito paikallisiin adoptiovanhempien ryhmiin, he yrittävät tehdä kaiken, mikä on heidän vallassaan (ks. OL 123:17), ja sen jälkeen he panevat luottamuksensa Herraan.

Odotettuaan ja rukoiltuaan vuosia he saivat adoptoida suloisen tyttövanhimmalta nimeltä Jessica. Kun he pitelivät tyttöä sylissään, vuosikausien pettymys ja lannistuminen haihtuivat pois. Heille tyttö oli, ja on edelleen, ihme.

Nyt on kulunut viisi vuotta siitä, kun he adoptoivat Jessican. Viimeisen neljän vuoden ajan he ovat yrittäneet adoptoida toisenkin lapsen. Odottaminen alkoi uudestaan. Brianna kertoi minulle: ”Ihmiset muistuttavat meitä usein siitä, että kun joku lapsi on tarkoitettu tulemaan meidän perheeseemme, niin tapahtuu. Tiedämme, että he ovat oikeassa, mutta tiedämme myös, ettemme voi vain istua ja odottaa. Meillä täytyy olla uskoa, että niin tapahtuu, mutta meidän on myös mentävä eteenpäin, tehtävä tulevaisuudensuunnitelmia, pidettävä hauskaa ja nautittava yhdessäolosta.”

Odottaminen on vaikeaa, mutta Andrew ja Brianna ovat opettaneet minulle, että *voin* päättää olla onnellinen tänään. On niin helppoa ajatella: ”Olen onnellinen sitten kun...”, mutta jäämme paljosta sellaisesta paitsi,

*Vapahtajan
Getsemanen
puutarhassa
lausumat
sanat kuvaavat
kärsivällisyyttä.*

aikuistuttuani. Kärsivällisyys on prosessi, ja opettelen sitä jatkuvasti. Vaikka odottaminen *on* vaikeaa, alan oppia pitämään kärsivällisyyteni koettelemista ”pelkkänä ilona” – ei siksi, että löytäisin sen vaikeudesta iloa, vaan siksi, että sillä on loistokas tarkoitus. Tiedän, että kun annan kärsivällisyyden johtaa täydelliseen tulokseen, se on osa tarkoitukseni täyttämistä täällä maan päällä, sillä jonakin päivänä minusta tulee täydellinen ja eheä, eikä vajaa miltään kohden (ks. Jaak. 1:4). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Neal A. Maxwell, ”Patience”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 27. marraskuuta 1979, s. 1, speeches.byu.edu.
2. Ibid., s. 2.
3. Ibid., s. 3.
4. ”Jeesus Nasaretin, Vapahtaja”, *MAP-lauluja*, 111.

mitä elämässä on tarjolla, jos lykäämme onnellisuuttamme. Vaikka meidän täytyykin joskus laittaa omat toiveemme sivuun alistuessamme Isämme tahtoon, se ei tarkoita sitä, että meidän täytyisi laittaa myös onnellisuutemme sivuun. Hänen rakkautensa voi antaa voimia, täyttää tyhjyyden ja virittää toivon.

Vapahtajan esimerkki kärsivällisyydestä

Vapahtaja on suurin esimerkkimme kärsivällisyydestä. Mielestäni Hänen Getsemanen puutarhassa lausumansa sanat kuvaavat erinomaisesti Hänen kärsivällisyyttään. Sanoin kuvaamatoman kärsimyksen ja uhrauksen keskellä Hän pyysi, että kärsimyksen malja otettaisiin, jos mahdollista, Häneltä pois. ”Mutta ei niin kuin minä tahdon”, Hän sanoi, ”vaan niin kuin

sinä” (Matt. 26:39). Sanalla *mutta* on tässä voimallinen merkitys. Riippumatta siitä, mitä Vapahtaja todella halusi sillä hetkellä, Hän ilmaisi haluavansa hyväksyä Isänsä tahdon ja kestää.

Meitä kaikkia vaaditaan elämässämme odottamaan asioita – toisinaan jopa kaikkein vanhurskaimpia sydämemme haluja. Mutta Jeesus Kristus, ”Ystävä kallehin”⁴, voi lohduttaa meitä ja saada meidät vakuuttuneiksi meitä odottavasta hyvästä. Ja Hän on rakastavan kärsivällinen meitä kohtaan, kun opettelemme tulemaan Hänen kaltaisikseen, kun opettelemme kohtaamaan kuolevaisuuden odotettuja ja odottamattomia juonenkäännteitä ja sanomme Isällemme: ”Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin Sinä.”

Minun ajatukseni kärsivällisyydestä ovat ehdottomasti muuttuneet

**KIITTÄKÄÄ
HÄNTÄ KÄRSI-
VÄLLISYYDESTÄ**

”Jos rukoillette, jos puhutte Jumalalle ja jos pyydätte tarvitsemaanne apua ja kii-

tätte Häntä paitsi avusta myös kärsivällisyydestä ja lempeydestä – jotka ovat seurausta siitä, ettette saa kaikkea haluamaanne saman tien, ettekä ehkä koskaan – niin lupaan, että pääsette lähemmäksi Häntä.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Waiting upon the Lord”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 30. syyskuuta 1990, s. 4, speeches.byu.edu.

Lähetystyo vai raha?

Gelzcke Felix Nogueira

Vuosi sen jälkeen kun minusta oli tullut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen, lähetin hakemukseni voidakseni palvella kokoaikaisena lähetysaarnaajana. Perheeni oli täysin lähetystyössä palvelemistani vastaan. Heidän mielestään minun piti sen sijaan suorittaa maisterin tutkinto. Olin vastikään suorittanut alemman korkeakoulututkinnon, ja olin aina unelmoinut maisterin tutkinnon suorittamisesta heti sen jälkeen. Professorinikin halusivat auttaa minua, koska menestyin hyvin opinnoissani.

Valmistautuessani lähtemään lähetystyöhön perheeni joutui suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Vanhin veljeni menetti työpaikkansa. Pian sen jälkeen liikeyrityksellä, jossa isäni oli työskennellyt monta vuotta, alkoi mennä huonosti, ja hänet lomautettiin. Isäni joutui käyttämään kaikki korvauksensa isoäitini auttamiseen.

Minkäänlainen rahsumma ei vastaa sitä siunausta, kun näkee perheiden valmistautuvan menemään temppeleihin sinetöitäviksi.

Eräänä iltana näin isän itkevän, koska hän ei tiennyt, kuinka elättäisi perheensä.

Siihen aikaan sain stipendirafoja yliopistoa varten. Rahsumma vastasi kuukausittain noin puolta minimipalkasta. Kun sain rahani, maksoin aina ensin kymmenykset. Mutta kun sain viimeisimmän rahsummani sen jälkeen, kun isäni oli menettänyt työpaikkansa, äitini pyysi, etten antaisi

rafoja kirkolle, koska tarvitsimme niitä kotona. Kerroin hänelle kymmenyksistä ja niiden tärkeydestä ja näytin hänelle lupauksen, jonka Herra antoi kohdassa Malakia 3:10. Vaikka äiti ei ilahtunut asiasta, maksoin kymmenykseni ja tiesin olevani oikeassa.

Kun jatkoin valmistautumistani lähetystyötä varten, osallistuin paikallisen yliopiston järjestämään kilpailuun ihan vain nähdäkseni, kuinka hyvin onnistuisin siinä. Menestyinkin hyvin, ja minulle tarjottiin työpaikkaa, jossa voisin ansaita melkein yhtä paljon kuin isäni oli ansainnut omassa työsäään. Se riittäisi perheestäni huolehtimiseen kunnes isäni voisi jäädä eläkkeelle. Perheeni halusi minun ottavan työn vastaan.

Rukoilin paljon, ja Herra vastasi, että minun täytyi lähteä lähetyskentälle. Luotin Häneen, ja otin vastaan kutsun palvella Santa Marian lähetyskentällä Brasiliassa. Herra siunasi

perhettäni lähetystyössä ollessani. Tiedän, että taivaan ikkunat avattiin (ks. Mal. 3:10). Isäni ja veljeni löysivät jälleen työtä, ja perhe saattoi alkaa kasvattaa lypsylehmiä lisätuloja saadakseen.

Todistukseni Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen työstään on vahvistunut. Se, että sain nähdä ilon niiden ihmisten kasvoilla, joita palvelin, ja muutoksen heidän sydämessään, on minulle todella arvokasta. Minikäänlainen rahasumma ei vastaa sitä siunausta, kun näkee perheiden valmistautuvan menemään temppeleihin sinetöitäviksi. ■

Kirjoittaja asuu Cearássa Brasiliassa.

KYMMENYKSET: USKOMME KOETUS

”Rakkaat veljeni ja sisareni, kymmenysten lain iankaikkiset siunaukset ovat todellisia. Olen saanut kokea niitä omassa elämässäni ja perheeni elämässä. Uskomme koetuksena

on, elämmekö kymmenysten lain mukaan kuuliaisuutemme ja uhrauksen kautta. Sillä profeetta Joseph Smithin sanojen mukaisesti ’uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan riittävästi voimaa saada aikaan elämään ja pelastukseen johtavaa uskoa’ (Joseph Smith, *Lectures on Faith* 1985, s. 69–70).”

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, ”Kymmenykset – uskon koetus, johon liittyy iankaikkisia siunauksia”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 29.

Antakaa vanhurskauden ja totuuden täyttämien viestien vyöryä yli maan.

**Vanhin
David A. Bednar**

kahdentoista
apostolin
koorumiasta

TÄYTTÄKÄÄ MAAILMA

sosiaalisen median avulla

Me elämme hyvin erikoislaatuisena taloudenhoitokautena.

Evankeliumin taloudenhoitokausi on aika, jolloin välttämätön pappeuden valtuus, toimitukset ja opillinen tieto ovat maan päällä Isän pelastussuunnitelman toteuttamiseksi Hänen lapsiaan varten. Taloudenhoitokauden perustamiseen kuuluu keskeisenä Jumalan valtuutettu palvelija, taloudenhoitokauden johtaja, jolla on valtuus ja pyhän pappeuden avaimet ja joka käyttää niitä. Evankeliumin taloudenhoitokausia on perustettu muun muassa Aadamin, Henokin, Nooan, Abrahamin, Mooseksen, Jeesuksen Kristuksen ja Joseph Smithin välityksellä. Jokaisella taloudenhoitokaudella evankeliumin totuudet ilmoitetaan uudelleen – eli annetaan ihmisille – jotta sen taloudenhoitokauden ihmiset eivät olisi täysin riippuvaisia aiemmista taloudenhoitokausista taivaallisen Isän suunnitelman tuntemuksen suhteen.

Jokaisena aiempina taloudenhoitokautena on tapahtunut luopumus totuudesta. Kuitenkin pelastuksen työ, joka on aloitettu mutta jota ei ole saatu päätökseen noina aiempina kausina, jatkuu viimeiseen taloudenhoitokauteen asti. Profeetta Joseph Smith on selittänyt, että tästä syystä myöhempien aikojen kirkkauden edistäminen, aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi, ”on asia, josta Jumalan kansa on kaikkina aikoina ollut kiinnostunut. Se on aihe, jota profetat, papit ja kuninkaat ovat käsitelleet erityisen mielellään. Iloisen odotuksen vallassa he ovat odottaneet aikaa, jota me elämme, ja taivaallisen, riemullisen odotuksen syyttämisenä he ovat laulaneet ja kirjoittaneet ja profetoineet tästä meidän ajastamme.”¹

Tänä suurimpana ja viimeisimpänä evankeliumin taloudenhoitokautena ”taloudenhoitokaudet ja avaimet ja voimat ja kirkkaudelliset totuudet liitetään ja yhdistetään yhteen ehyeksi ja täydeksi kokonaisuudeksi ja ilmoitetaan Aadamin ajoista aina nykyiseen aikaan asti. Eikä ainoastaan tätä, vaan ne asiat, joita ei milloinkaan ole ilmoitettu maailman perustamisesta asti, vaan on pidetty kätkettyinä viisailta ja ymmärtäväsiltä, ilmoitetaan – – tämän aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana.” (OL 128:18.)

Aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi ja tekniikka

Olemme siunattuja saadessamme elää, oppia ja palvella tänä kaikkein merkittävimpänä taloudenhoitokautena. Tänä erityisenä aikana saatavillamme olevan täyteyden yksi tärkeä osa-alue on ihmeellinen uudistusten ja keksintöjen sarja, joka on mahdollistanut pelastuksen työn ja jouduttanut sitä. Siihen kuuluvat junat, lennättimet, radiot, autot, lentokoneet, puhelimet, transistorit, televisiot, tietokoneet, satelliittilähetykset ja internet – ja miltei loputon luettelo tekniikkaa ja välineitä, jotka siunaavat elämäämme. Kaikki nämä kehitysaskeleet kuuluvat siihen, että Herra jouduttaa työtään myöhempiä aikoina.

Vuonna 1862 presidentti Brigham Young (1801–1877) sanoi: ”Jokainen saavutus tieteen tai taiteen alalla, joka on todellinen ja hyödyllinen ihmiskunnalle, on saatu Jumalan suoran ilmoituksen välityksellä, vaikka vain harvat myöntävät sen. Se on annettu tien valmistamiseksi lopulliselle totuuden voitolle ja maan lunastukselle synnin ja Saatanan vallasta.”²

Pohtikaapa nyt presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) sanoja, jotka hän lausui vuonna 1974 kuvaillessaan lähetystyön tulevaisuutta:

”Uskon, että Herra on innokas antamaan käsiimme keksintöjä, joista meillä maallikoilla on tuskin ollut aavistustakaan. – –

Näiden Herran tarjoamien viestinnän ihmeiden sekä lähetysaarnajiemme, meidän kaikkien ja muiden ’lähetettyjen’ entistä suurempien ponnistelujen ja omistautumisen myötä jumalallinen käsky varmastikin toteutuu: ’Sillä totisesti, äänen täytyy lähteä tästä paikasta kaikkialle maailmaan ja maan ääriin saakka – evankeliumia täytyy saarnata kaikille luoduille, ja merkit seuraavat niitä, jotka uskovat’ (OL 58:64).”³

Ja vuonna 1981 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) opetti: ”Olemme varmat siitä, että Herra työnsä laajetessa innoittaa ihmisiä kehittämään keinoja, joiden avulla kirkon jäsenet saavat läheisellä ja henkilökohtaisella tavalla ohjausta Hänen valitulta profeetaltaan, asuivatpa he missä tahansa.”⁴

Viestit ja kuvat, joiden lähettämiseen ja vastaanottamiseen kului ennen päiviä, viikkoja ja kuukausia, voidaan nykyään välittää maailman ympäri sekunneissa. Kiitos, Luojamme, profeetoista, jotka ovat opettaneet ja valmistaneet meitä tätä aikaa varten, jota elämme – ja jotka ovat kannustaneet meitä hyödyntämään tekniikan edistysaskelia tukeaksemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jatkuvaa tehtävää.⁵

Herra jouduttaa työtään, eikä ole sattumaa, että nämä voimalliset viestinnän uudistukset ja keksinnöt tapahtuvat aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella. Sosiaalisen median kanavat ovat maailmanlaajuisia välineitä, jotka voivat henkilökohtaisella ja myönteisellä tavalla vaikuttaa lukuisiin yksilöihin ja perheisiin. Ja uskon, että meidän, Kristuksen opetuslasten, on tullut aika käyttää näitä innoitettuja välineitä asianmukaisemmin ja tehokkaammin todistaaksemme Jumalasta, iankaikkisesta Isästä, Hänen onnensuunnitelmastaan lapsiaan varten ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, joka on maailman Vapahtaja. On tullut aika julistaa evankeliumin palautuksen todellisuutta myöhempinä aikoina ja saattaa Herran työ päätökseen.

On muutamia perusohjeita, joita tulee noudattaa käytettäessä sosiaalista mediaa evankeliumin sanoman välittämiseen:

1. Olkaa aitoja ja johdonmukaisia

Ensiksi, me olemme opetuslapsia ja meidän viestiemme tulisi olla aitoja. Henkilö tai tuote, joka ei ole aito, on valheellinen, väärennetty ja vilpillinen. Meidän viestiemme tulisi olla totuudellisia, rehellisiä ja paikkansapitäviä. Meidän ei pidä liioitella, kaunistella tai teeskennellä olevamme joku toinen tai jotakin sellaista, mitä emme ole. Meidän julkaisemamme sisällön tulee olla luotettavaa ja rakentavaa. Internetiin kuuluva anonymiteetti ei ole lupa olla epäaito.

Johdonmukaisuus vahvistaa aitoutta. Jakamamme evankeliumin sanoma otetaan paremmin vastaan, jos Kristuksen kaltainen esimerkkinne näkyy toistuvana mallina julkaisuissanne.

Sisar Bonnie L. Oscarson on voimallinen esimerkki johdonmukaisuuden voimasta sosiaalisessa mediassa. Kun hänet kutsuttiin huhtikuussa 2013 palvelemaan Nuorten Naisten ylijohantajana, hänen seuraajiensa lukumäärä Pinterestissä kaksinkertaistui yhdessä yössä. Sisar Oscarsonin aiemmat julkaisut Pinterestissä antoivat runsaasti todisteita hänen nuhteettomuudestaan, mikä sai yhden bloggajan kysymään: ”Läpäiseekö sinun Pinterest-sivusi Bonnie Oscarson -testin? – – Mitä ihmiset päättelevät sinusta, jos he tuntevat sinut vain sosiaalisessa mediassa olevan sivusi kautta?”⁶

2. Rakentakaa ja kohottakaa

Toiseksi, meidän sekä viestiemme tulee pyrkiä pikemminkin rakentamaan ja kohottamaan kuin kiistelemään, väittelemään, tuomitsemaan tai väheksymään.

Levittäkää evankeliumia aidosti rakastaen ja muista huolehtien. Olkaa urheita ja rohkeita mutta älkää määreileviä, kun tuette ja puolustatte uskonkäsityksiämme, ja välttäkää kiistelyä. Opetuslapsina meidän päämääränämme tulee olla sosiaalisen median kanavien käyttäminen Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin valon ja totuuden esiin tuomiseen yhä synkemmässä ja sekavammassa maailmassa.

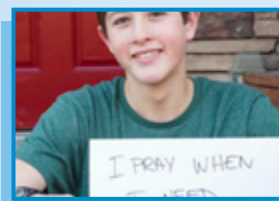
Herra jouduttaa työtään, eikä ole sattumaa, että nämä voimalliset viestinnän uudistukset ja keksinnöt tapahtuvat aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella.

ESIMERKKEJÄ SOSIAALISEN MEDIAN KÄYTTÄMISESTÄ

Tässä on useita esimerkkejä kirkon ja sen jäsenten luomista evankeliumiaiheisista viesteistä ja kuvista, joita välitetään maailmalle sosiaalisen median kautta.

1. **Hänen ansiostaan.** Kirkon tuottama lyhyt video, jossa kunnioitetaan pääsiäisen todellista merkitystä. Se katsottiin viime vuonna pääsiäisviikolla yli viisi miljoonaa kertaa 191 maan ja territorion alueella. Siihen liittyvän #BecauseofHim -aihetunnisteen (jota käytetään aiheeseen liittyvien sosiaalisen median viestien tunnistamiseen) kautta jäsenet ja muut ovat välittäneet monia omia tunteitaan ja kuviaan Vapahtajasta ja Hänen ylösnousemuksestaan monenlaisessa sosiaalisessa mediassa kuten Facebook, Twitter ja Instagram. Ks. [lds.org/media-library/video/topics/easter](https://www.lds.org/media-library/video/topics/easter).

2. **Rukoiletko sä?** Kirkon jäsenet ja muut ovat julkaisseet Instagramissa, Facebookissa ja Twitterissä sekä muilla sosiaalisen median kanavilla yli 300 kuvaa itsestään pitäen kylttiä, johon on kirjoitettu lause, joka alkaa "Minä rukoilen, kun..." Sen lisäksi tuhannet ihmiset ovat käyttäneet aihetunnistetta #DidYouThinktoPray kertoakseen ajatuksiaan siitä, milloin ja miksi he ovat yhteydessä taivaalliseen Isäänsä. Nämä yksinkertaiset teot ovat johtaneet yli 40 000 keskusteluun rukouksen tarpeesta. Ks. [mormonchannel.org/watch/collection/mormon-channel-videos/i-pray-when-didyouthinktopray](https://www.mormonchannel.org/watch/collection/mormon-channel-videos/i-pray-when-didyouthinktopray).

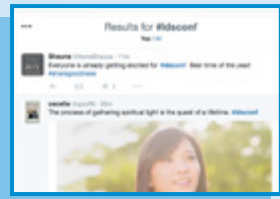

3. **Mormonin kirja 365.** Arizonassa Yhdysvalloissa asuvan avioparin luoma Instagram-tili, jossa julkaistaan päivittäin Mormonin kirjan lukutehtäviä. Lukutehtäviä on kaikkiaan 365 - sopiva määrä, jotta seuraajat saavat Mormonin kirjan luettua yhdessä vuodessa. Tätä tiliä seuraa nykyään yli 45 000 ihmistä, joista monet kertovat aktiivisesti tunteistaan ja vaikutelmistaan lukiessaan Mormonin kirjaa yhdessä.

4. **Johtavien auktoriteettien tilit sosiaalisessa mediassa.** Viime kesänä kirkko perusti virallisen Instagram-tilin. Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahden toista apostolin koorumin jäsenet valitsevat

nyt valokuviaan julkaistavaksi. Joillakin johtavilla veljillä on nykyään oma Twitter-tilinsä. Kaikilla johtavilla veljillä on myös oma Facebook-sivunsa, jolla he esittävät tärkeitä evankeliumin sanomia. Heidän sivunsa ovat osoitteessa lds.org/media-library/social.

5. **#LDSconf.** #LDSconf-aihetunniste näkyy nykyään kuvaruudun vasemmassa alakulmassa yleiskonferenssilähetysten aikana. Sen loi lokakuussa 2008 eräs uskollinen jäsen, joka halusi tilaisuuden

seurata konferenssia ja jakaa konferenssiin liittyviä twiittejä – kauan ennen kuin kirkko alkoi käyttää sitä. Tuhannet jäsenet osallistuvat #LDSconf-aihetunnisteen kautta keskusteluun elävien profeettojen ja apostolien antamista neuvoista, ja sen kautta yleiskonferenssin sanomat kohottavat miljoonia ihmisiä kautta maailman.

6. **Tutustu mormoneihin.** Kirkon tuottama täyspitkä elokuva, jonka tarkoituksena on auttaa uskontoamme kuulumattomia ymmärtämään meitä paremmin kansana. Tässä elokuvassa

käsitellään yleisiä väärinkäsityksiä uskonkäsityksistämme ja korostetaan siunauksia, joita Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukainen elämä tuo mukanaan. Elokuvan voi nähdä DVD:ltä, vierailukeskuksissa, internetin elokuvakanavilla sekä sosiaalisen median kanavilla. Lisätietoa on sivustolla meetthemormons.com. Elokuva on jälleen uusi tapa, jonka avulla jäsenet voivat kertoa uskonkäsityksistään sukulaisilleen ja ystävilleen yksinkertaisella ja tehokkaalla tavalla.

Kehotan teitä, että annatte vanhurskauden ja totuuden täyttämien viestien vyöryä yli maan – viestien, jotka ovat aitoja, kohottavia ja kiitettäviä.

3. Kunnioittakaa aineettoman omaisuuden oikeuksia

Kolmanneksi, meidän sekä viestiemme tulisi kunnioittaa muiden ihmisten ja organisaatioiden omaisuutta. Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, ettette saa luoda omaa sisältöänne käyttämällä jonkun toisen taidetta, nimeä, valokuvia, musiikkia, videota tai muuta sisältöä ilman lupaa. Osoitteessa lds.org olevan mediakirjaston sisältö, ellei toisin ole ilmoitettu, on annettu jäsenten vapaaseen käyttöön, joten erillistä lupaa kirkolta ei tarvita. Lisätietoja kirkon median käyttöoikeuksista on osoitteessa social.lds.org.

Kun jaatte viestejänne verkossa, pitäkää huoli, että muut ymmärtävät teidän ilmaisevan omia henkilökohtaisia ajatuksianne ja tunteitanne. Älkää käyttäkö kirkon logoa tai muulla tavoin esittäkö puhuvananne kirkon edustajana tai kirkon puolesta.

4. Olkaa viisaita ja valppaita

Neljänneksi, olkaa viisaita ja valppaita suojellaksenne itseänne ja rakkaimpianne. Meidän pitäisi muistaa, ettei internet koskaan unohda. Kaikki se, minkä välitätte sosiaalisen median kanavien kautta, elää tosiaankin ikuisesti – vaikka sovellus tai ohjelma toista väittäisikin. Sano tai julkaise asiiasi vain, jos haluat koko maailman kaikkina aikoina pääsevän käsiksi sanomaasi tai kuvaasi.

Näiden yksinkertaisten ohjeiden noudattaminen mahdollistaa sen, että kirkon jäsenet kaikkialla maailmassa voivat luoda ja jakaa evankeliumiaiheisia viestejä, jotka saavat aikaan sen, että valo ”loistaa pimeydestä” (Morm. 8:16).

Apostolin kehotus

Se, mitä tänä taloudenhoitokautena on tähän mennessä saavutettu evankeliumin sanoman välittämisessä sosiaalisen median kanavien kautta, on hyvä alku – mutta se on vain pieni puro. Pyydän teitä nyt auttamaan siinä, että tuosta purosta muodostuisi tulva. Kehotan teitä, että tästä päivästä alkaen annatte vanhurskauden ja totuuden täyttämien viestien vyöryä yli maan – aitojen, kohottavien ja kiitettävien viestien – kirjaimellisesti vyöryä yli maan kuin tulva (ks. Moos. 7:59–62).

Rukoilen, ettemme osallistuisi vain hyökyluvaan, joka nousee nopeasti ja laskee sitten aivan yhtä nopeasti. En ehdota yksittäistä hohdokasta hanketta, josta me nopeasti siirrymme seuraavaan kohtaan pitkähkössä evankeliumiaiheisten tehtävien luettelossamme. Meidän ei tarvitse tulla sosiaalisen median asiantuntijoiksi tai fanaatikoiksi. Eikä meidän tarvitse käyttää kohtuuttomasti aikaa taidokkaiden viestien luomiseen ja levittämiseen.

Kuvitelkaa, kuinka suuri vaikutus meillä voi olla, kun sadat tuhannet ja miljoonat Herran palautetun kirkon jäsenet osallistuvat vaatimattomilta näyttävien tavoin nousevaan tulva-aaltoon. Tulokoon monista pienistä, yksittäisistä ponnisteluistamme jatkuva vanhurskauden ja totuuden sade, joka vähitellen paisuttaa lukuisia puroja ja jokia – muuttaen ne lopulta tulvaksi, joka vyöryy maan yli. ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.” (OL 64:33.)

Meitä on siunattu ja siunataan kovin monin tavoin, ja missä paljon on annettu, paljon vaaditaan. Rukoilen, että ymmärtäisitte täydellisemmin aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella elämisen hengellisen merkityksen ja siunauksen. Rukoilen, että näkisitte selkeästi meillä nykyään saatavilla olevan huomattavan tekniikan suomat sekä mahdollisuudet että karikot ja että kasvattaisitte kykyänne käyttää näitä innoitettuja välineitä asianmukaisesti. Rukoilen myös, että saisitte innoitusta ja johdatusta roolista, joka teillä tulisi olla, kun autamme totuuden ja vanhurskauden tulvaa vyörymään maan yli. Kun ponnistelite eteenpäin tässä pyhässä työssä, lupaan, että teitä siunataan kuolevaisuudessa niillä yksilöllisillä, erityisillä ja tarvittavilla tavoilla, jotka valmistavat teitä iankaikkisuutta varten. ■

Brigham Youngin yliopistossa kampuksen koulutusviikolla 19. elokuuta 2014 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 192.
2. *Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 18–19.
3. Spencer W. Kimball, ”When the World Will Be Converted”, *Ensign*, lokakuu 1974, s.10–11.
4. Gordon B. Hinckley, ”Usko – uskonnon ydin”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 6.
5. Ks. ”Kiitos, Luojamme, profeetasta”, *MAP-lauluja*, 10.
6. ”Would Your Pinterest Page Pass the Bonnie Oscarson Test?”, latterdaysaintwoman.com.

”Vanhempani solmivat aikoinaan temppeleliavioliiton, mutta nyt he ovat eronneet. Olen vihainen siitä, että he ovat rikkoneet perheemme. Kuinka voin antaa heille anteeksi?”

Avioero on surullinen ja vaikea asia jokaiselle perheenjäsenelle. On normaalia olla vihainen ja loukkaantunut ja kokea menettäneensä paljon. Kielteisten tunteiden vatvominen estää sinua kuitenkin tunteesta rauhaa ja paranemasta. Rukoile taivaallista Isää, että Hän auttaisi sinua pääsemään eroon haitallisista tunteista ja ymmärtämään vanhempiasi. Ymmärrä, että heihinkin koskee.

Muista, että Jeesus Kristus – joka kärsi kaikkien murheidemme ja syntiemme tähden – haluaa antaa anteeksi jokaiselle meistä. Meidänkin tulisi antaa anteeksi muille. (Ks. vertaus velallisista kohdassa Matt. 18:23–35.) Vanhempasi tulevat olemaan kiitollisia epäitsekästä anteeksiannon lahjastasi. Kun sinä ja muut perheesi jäsenet lakkaatte olemasta vihaisia ja lopettatte syytteleminen, koko perheenne vahvistuu ja voi sopeutua tilanteeseen paremmin. Ne, jotka antavat anteeksi, ”[kohoavat] korkeammalle omanarvontunnon ja hyvinvoinnin tasolle” (James E. Faust, ”Anteeksiannon parantava voima”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 68).

Tänä vaikeana aikana sinun on tärkeää edelleen kehittää perhesuhteitasi, etenkin vanhempiisi. Tulevina vuosinakin voit luottaa noihin ihmissuhteisiin ja vaalia niitä. Älä anna vihan tunteiden estää näitä tärkeitä suhteita kehittymästä.

Usko taivaallisen Isän suunnitelmaan sinua ja perhettäsi varten. Usko siihen, että ”kaikki tämä – – on sinun hyväksesi” (OL 122:7). Usko siihen, että Hän ohjaa ja siunaa elämäsi edelleen. Usko siihen, että jonakin päivänä sinulla voi olla suurenmoinen avioliitto ja että Jumala huolehtii perheestäsi tässä elämässä ja iankaikkisuuksissa.

Anteeksianto on prosessi, ja se vie aikaa. Ole kärsivällinen pyrkimyksissäsi rakastaa ja ymmärtää vanhempiasi ja antaa heille anteeksi. Odota ilolla rauhaa ja onnea, jotka seuraavat anteeksi antamista.

Rukoile ymmärrystä

Kun vanhempani erosivat, se oli rankkaa sisaruksilleni ja minulle. Kesti useita vuosia ennen kuin annoin isäleni anteeksi. Minun täytyi tutkia pyhiä kirjoituksia ja rukoilla koko sydämeäni. Puhuin jopa ammattineuvojan kanssa. Sitten rukoilin voidakseni ymmärtää isääni. Silmäni avautuivat, ja ymmärsin häntä. Se auttoi minua paranemaan. Pystyin antamaan anteeksi ja vapauduin kahleista, jotka olivat pitäneet minua otteessaan pitkään. Tiedän, että Vapahtajan sovitus on todellinen. Herra rakastaa meitä eikä koskaan jätä meitä ilman lohdutusta.

Julkaistaan nimettömänä

Luota taivaalliseen Isään ja anna anteeksi

Olen käynyt läpi saman asian, ja tiedän, että se on vaikeaa. On tärkeää ymmärtää, että vaikka vanhempasi eivät rakastaisikaan enää toisiaan, he rakastavat yhä sinua, koska olet heidän lapsensa. Lisäksi, luota taivaalliseen Isään. Hän on käskennyt meitä antamaan anteeksi kaikille. Hän tuntee sinut, ja Hänellä on suunnitelma sinua varten. Jos elämme edelleen kelvollisina, tiedän, että voimme saada lupauksen iankaikkisesta perheestä, vaikka perheemme täällä maan päällä olisikin särkynyt.

Ashley W., 17, Texas, USA

Osoita rakkautesi

Ajattele, kuinka paljon rakastat vanhempiasi. Muistele kaikkia hauskoja hetkiä heidän kanssaan ennen kuin he erosivat. Juttele heidän kanssaan noista ajoista ja suunnittele uusia toimintoja erikseen äitisi ja isäsi kanssa. Pelaa heidän kanssaan pelejä ja osoita rakkautesi heitä kohtaan.

Sierra J., 15, Idaho, USA

Yritä ymmärtää

Yritä asettua heidän asemaansa. Sinun ei ole helppo antaa heille anteeksi, jos et yritä ymmärtää heidän tilannettaan. Luota siihen, että Jumalalla on suunnitelma sinua ja perhettäsi varten ja että meillä on koettelemuksia tässä elämässä, jotta voisimme oppia ja edistyä. Toisinaan emme voi hallita olosuhteitamme, mutta voimme hallita asennettamme. Vaikka se olisikin vaikeaa, yritä aina nähdä vanhemmisasi oleva hyvä ja mieltä, kuinka voisit olla avuksi.

Vanhin Caten, 20, Córdobaan lähetyksenttä, Argentiina

Pyydä tukea muilta ihmisiltä

Pystyin selviytymään vanhempieni erosta ja antamaan heille anteeksi, koska sain apua lähipiirissäni olevilta ihmisiltä. Ystäväni, johtajani, sisarukseni ja sukulaiseni auttoivat minua selviytymään

kaikesta. Kykenin jatkamaan elämäni kaikkien tuella.

Geena C., 18, New Mexico, USA

Lakkaa olemasta katkera

Katkeruus on haitallista ja vastoin kirkon opetuksia. Rukoile taivaallista Isää, paastoa ja lue pyhiä kirjoituksia löytääksesi vastauksia. Jos pysyt katkerana, päästät Saatanan tuhoamaan perheesi, koska hän tietää, kuinka tärkeitä perheet ovat taivaallisen Isämme suunnitelmassa.

Carol M., 14, Honduras

Pyri saamaan Pyhän Hengen toveruus

Ensiksi, kukaan meistä ei ole täydellinen, paitsi Herramme Jeesus Kristus. Sinuna yrittäisin nähdä tilanteen vanhempiesi silmin. Valitse hyvä hetki puhua heidän kanssaan. Älä arvostele vanhempiasi siitä, mitä he ovat

ANTEEKSIANTO PARANTAA

"Monissa perheissä on loukattuja tunteita ja haluttomuutta

antaa anteeksi. Sillä, mikä riitakysymys oli, ei itse asiassa ole merkitystä. Sitä ei voida eikä sitä pitäisi jättää vahingoittamaan. Syyttely pitää haavat avoimina. Ainoastaan anteeksianto parantaa."

Presidentti Thomas S. Monson, "Kätkeyt kiilat", Liahona, heinäkuu 2002, s. 20.

tehneet. Toiseksi, monet katkeroituvat tällaisissa koettelemuksissa, joten yritä pitää Pyhä Henki kanssasi. Tutki pyhiä kirjoituksia itsekseksi ja rukoile päivittäin.

Ashley P., 15, Utah, USA

UUSI KYSYMYS

"Minulla on ystävä, jolla ei mielestään ole kirkossa muita ystäviä kuin minä. Kuinka voin auttaa häntä?"

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkea-resoluutioinen valokuvasi) 1. syyskuuta 2015 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Sähköpostiviestiisi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhemmasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

**SUNNUNTAIN
OPPIAIHEET**

Tämän kuukauden aihe:
Avioliitto ja perhe

Onnellisen perheen

RESEPTI

Tässä on yhdeksän tapaa, joilla voit vahvistaa perhettäsi.

Mindy Anne Leavitt

kirkon lehdet

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tärkeimpiin joppeihin kuuluu ehdottomasti oppi perheistä. Te nuoret naiset lausutte säännöllisesti ääneen sitoumuksenne ”[vahvistaa] kotia ja perhettä”¹, teitä nuoria miehiä kehoitetaan tekemään ”luettelo tavoista, joilla [te voitte] auttaa rakentamaan onnellisen kodin”², ja sekä nuoria miehiä että nuoria naisia muistutetaan: ”Perhettäsi siunataan, kun teet oman osasi sen vahvistamiseksi”³.

Mikä siis on paras tapa vahvistaa perhettäsi ja auttaa tekemään kodistasi onnellinen? Vastaus on julkaisussa ”Perhe – julistus maailmalle”! Tässä tärkeässä asiakirjassa kerrotaan, miksi perheet ovat niin tärkeitä taivaallisen Isän suunnitelmassa ja mitä me tarkkaan ottaen voimme tehdä vahvistaaksemme perhesuhteitamme. Siinä selitetään myös tarkkaan, kuinka voimme olla onnellisempia

perheessämme. Se ei ole mikään salainen resepti – vain evankeliumin perusperiaatteita, joita meille on aina opetettu: ”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla.”⁴

Siinä se on – yksinkertainen kaava, jolla rakennetaan onnellinen perhe ja kehitetään iankaikkisia perhesuhteita. Se ei kuitenkaan tarkoita, ettei sinun tarvitsisi tehdä työtä ja ponnistella sen puolesta. Kaikki se työ, jonka teet perheesi vahvistamiseksi, tekee lopulta sinut – ja perheesi – onnellisemmaksi.

Tässä on ideoita siitä, miltä nämä periaatteet voisivat näyttää käytännössä.

USKO

- Tutki pyhiä kirjoituksia henkilökohtaisesti ja yhdessä perheen kanssa ja osallistu perheiltaan.
- Aseta perheesi kanssa tavoite noudattaa paremmin jotakin käskyä kuten paaston lakia tai kymmenysten lakia.
- Suunnitelkaa kuuntelevanne seuraavaa yleiskonferenssia tai tutkikaa aiempia yleiskonferensseja yhdessä perheen kanssa.

RUKOUS

- Osallistu perherukoukseen.
- Kun pidät henkilökohtaisia rukouksia, rukoile jokaisen perheenjäsenen puolesta nimeltä mainiten. Ajattele heidän tarpeitaan, kun rukoulet heidän puolestaan.

PARANNUS

- Sano olevasi pahoillasi; sano se usein. Ja tarkoita sitä.
- Ottakaa yhdessä selvää Kristuksen sovituksen ja sakramentin tärkeydestä sekä niiden molempien tehtävästä parannuksenteon prosessissa.

ANTEEKSIANTO

- Ole nöyrä ja huomaa, että kaikki, jopa vanhempasi, tekevät virheitä.
- Muista, mitä rakastat ihmisissä, jotka ovat satuttaneet tai loukanneet sinua.
- Rukoile apua, jotta voit antaa anteeksi muille.

NUORTEN KOKEMUKSIA

Kysyimme muutamilta nuorilta, kuinka he toteuttavat näitä periaatteita omassa perheessään. Tässä on heidän kokemuksiaan:

USKO

Päätin järjestää kaksi seuraavaa perheiltä keskittyen uskoon. Aloitin niin, että valmistin oppiaiheet ja yritin opetella soinnut, jotta voisin säestää lauluja kitaralla.

Ensimmäinen oppiaihe käsitteli uskoa. Kysyin, missä asioissa perheemme voisi tehdä muutoksia, jotta uskomme vahvistuisi. He vastasivat: ”Rukoileminen, pyhien kirjoitusten tutkiminen, paastoaminen, kirkossa käyminen”, ja niin edelleen. Olimme yhtä mieltä siitä, että on monia asioita, joita voidaan tehdä uskon vahvistamiseksi, mutta kaikkein tärkeintä on todella tehdä niitä. On tärkeää toimia, jotta oma usko vahvistuisi.

Toinen oppiaihe käsitteli hengellisiä lahjoja. Puhuimme siitä, mitä tekemistä uskolla ja hengellisillä lahjoilla on toistensa kanssa

Uskoon keskittyvät perheiltämme sujuivat todella hyvin. Jotkin asiat perheessämme paranivat; meillä oli hauskaa emmekä vain yrittäneet saada perheiltä suoritetuksi. Saa-toimme tuntea Hengen yhdessä perheenä.

Riza S., 16, Roskilde, Tanska

RUKOUS

Päätin harjoittaa uskoani rukoilemalla ja pyytämällä Jumalalta apua ja johdatusta. Ensin en tajunnut rukousteni tärkeyttä, mutta muutaman päivän kuluttua huomasin, että kodissamme vallitsi suurempi rauha.

Mutta sitten uskoni joutui koetukselle. Nuorin veljeni loukkaantui ja joutui kiireelliseen leikkaukseen, yksi ystävästänikin loukkaantui pahoin, ja äidilleni tuli kova kurkkukipu ja korkea kuume. Kaikki nämä hirveät tapaukset karkottivat ympäriltäni rauhan tunteen. Olin todella surullinen, mutta rukoilin edelleen. Mieleeni tuli isoäitini lempiruno, jossa sanotaan, että Jumala tietää kaiken paremmin kuin me ja että meidän tulisi luottaa Häneen. Niinpä aloin uskoa

vielä lujemmin ja tehdä kaiken voitavani. Pian sen jälkeen veljeni pääsi sairaalasta. Ystäväni ei ollutkaan loukkaantunut niin pahoin kuin ensin luultiin. Äitini parani.

Nykyään kun rukoilen muiden puolesta, rukoilen keskittyneemmin ja uskoen lujemmin kuin aiemmin. Meidän tulisi luottaa Jumalaan etenkin silloin kun Häneen ja Hänen suunnitelmiinsa uskomisen on vaikeaa, emmekä saisi koskaan valittaa, koska Hän tietää parhaiten.

Jarom K., 18, Graz, Itävalta

PARANNUS

Olen tajunnut, kuinka paljon parannuksenteke vaikuttaa kaikkeen. Esimerkiksi tein syntiä muutaman kuukauden ajan enkä katunut tekojani. Minun oli vaikea katkaista kierrettä. Mutta puhuttuani piispan ja muiden läheisten ystävien kanssa pystyin parannuksenteon kautta tuntemaan, että pääsin paljon lähemmäksi Jumalaa ja että olin jälleen onnellisempi. Kun rukoilin hartaasti ja vietin paljon aikaa lukien pyhiä kirjoituksia, ymmärsin, että minun täytyi muuttaa joitakin asioita elämässäni. Ymmärrän nyt, kuinka paljon olen kehittänyt sen ansiosta. Tämän kokemuksen myötä saatoin päästä paljon läheisempään suhteeseen äitini ja etenkin isäni kanssa.

Vaikka minulla on yhä koettelemuksia ja teen yhä syntiä, voin Vapahtajan sovitus työn avulla tehdä parannuksen. Voin tarkkailla päivittäistä onnistumistani ja yrittää aina

haluta tehdä paremmin. Olen ikuisesti kiitollinen sovituksista elämässäni.

Billy P., 17, Ipswich, Englanti

TYÖ

Koska pidän sukututkimusta eräänlaisena työnä, päätin valmistaa oman sukukirjani. Niinpä kokosin yhteen kuvat kaikista lähisukuni jäsenistä. Tein sen siksi, että lapseni ja lastenlasteni lapset voisivat nähdä, miltä heidän esivanhempansa näyttivät. Kun tein sitä, tunsin todellista rauhaa, sillä tiesin, etten tehnyt sitä itseäni varten vaan tein sitä myös tulevien sukupolvien hyväksi.

Glory S., 18, Johannesburg, Etelä-Afrikka

Eteläafrikkalaiset nuoret tekivät videon siitä, kuinka he toteuttivat työn periaatetta perheessään. Voit katsoa heidän videonsa artikkelin kautta, joka on osoitteessa liahona.lds.org.

TERVEHENKINEN VIRKISTYSTOIMINTA

Ensimmäinen yritykseni osallistua sisarusteni kanssa tervehenkiseen virkistystoimintaan oli vähintäänkin takkuinen. Mutta käännekohtana omalta osaltani oli retki Blue Ridge -vuorille. Ruska oli kaunista ja paikallisessa huvipuistossa oli kivaa, mutta satuttavat sanat, itsekkäät teot ja liian pitkälle mennyt kiusaaminen latisivat usein tunnelman. Ennen pois lähtöämme sisareni ja minä kiipesimme pienelle kukkulalle ja istuimme hiljaa

KUNNIOITUS

- Ole kuuliainen vanhemillesi.
- Älä puhu pahaa tai epäystävällisesti kenestäkään perheesi jäsenestä.
- Etsi jokaisesta perheesi jäsenestä myönteisiä piirteitä. Kerro heille, mitä ihaillet heissä.

RAKKAUS

- Rukoile sitä, että tuntisit kristillistä rakkautta – Vapahtajan rakkautta – perheesi jäseniä kohtaan.
- Keksi tapoja palvella perhettäsi.
- Kirjoita rohkaisevia ja rakastavia viestejä. Piilota niitä eväsrasiaan, laukkuun tai lompakkoon, josta perheesi jäsenet voivat löytää ne myöhemmin.

MYÖTÄTUNTO

- Rohkaise perheesi jäseniä kertomaan tunteistaan. Yrittäkää myös ymmärtää toisianne.
- Lohduttakaa toisianne vaikeina aikoina ja yrittäkää kantaa toinen toistenne kuormia (ks. Moosia 18:8-9).

TYÖ

- Tarjoudu valmistamaan ateria perheellesi.
- Auta kotitöissä. Voit esimerkiksi leikata nurmikon, kitkeä rikkaruohoja tai pestä ikkunat.
- Auta nuorempia sisaruksiasi läksyissä.

TERVEHENKINEN VIRKISTYSTOIMINTA

- Auta suunnittelemaan perheellesi retkiä, lomiat tai toimintoja, joissa perheesi voisi nauttia yhdessäolosta.
- Pidä taukoja digitaalisten laitteiden käytössä. Sammuta televisio ja muut laitteet ollaksesi yhdessä perheesi kanssa.

kuunnellen luonnonääniä ympärillämme. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan istuimme riitelemättä, keskustelimme hiljaa tulevista päivistä ja sen hetkisistä vaikeuksista. Henki oli läsnä ja toi rauhantunteen, jonka olin jo unohtanut.

Aloin tehdä kaikkeni, jotta voisin jutella sisarusteni kanssa, kysyä heidän päivästänsä, halata heitä – ihan vain olla mukana heidän elämässään. Autoin nuorinta veljeäni, joka on autistinen, läksyjen kanssa. Autoin nuorinta sisarustani tekemään muistiinpanokortteja ja keksimään hassuja loruja, jotta hän oppisi muistamaan kielioppiasioita. Seuraavassa kokeessa hän pääsi yli 20 pistettä edellistä koettaan parempaan tulokseen ja sai parhaimman koearvosanansa. Noiden hetkien tuottama ilo oli erilaista ja syvällisempää kuin olin odottanut. Perheessä eläminen voi olla rankkaa, mutta tuollaisina hetkinä kaikki on sen arvoista.

Nuo pienet tuokiot ovat johtaneet hetkiin, jolloin olemme pitäneet hauskaa, pelanneet ja nauraneet. Olen myös tuntenut perheessäni uudenlaista ykseyttä. ■

Emily C., 17, Pohjois-Carolina, USA

VIITTEET

1. "Nuorten Naisten johtoaihe", *Nuorten Naisten edistyminen*, kirjanen, 2009, s. 3.
2. *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan*, kirjanen, 2010, s. 80.
3. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 14.
4. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

LEPOPÄIVÄ ON ILON PÄIVÄ

Viisi tapaa tehdä sunnuntaipäivistäsi merkityksellisempiä.

Koska elämme haasteiden ympäröiminä, lepopäivän pyhittämisellä on entistä suurempi merkitys, sillä se auttaa meitä pysymään hengellisesti vahvoina. Nämä itäeurooppalaiset nuoret kertovat ajatuksiaan siitä, kuinka lepopäivä vahvistaa heitä – ja kuinka se voi vahvistaa myös sinua.

LÄHESTY HERRAA

Lepopäivä on päivä, jolloin voin täydellisemmin antaa itseni Herralle. Yritän olla hukkaamatta aikaa. Sen sijaan haluan käyttää aikani tullakseni paremmaksi ihmiseksi ja päästäkseni lähemmäksi taivaallista Isää. Sunnuntaisin palvelen mielelläni kirkon jäseniä istuutumalla heidän viereensä osoittaakseni, ettei heitä ole unohdettu. Muiden palveleminen tekee minut onnelliseksi.

Minulle lepopäivä on oppimisen, onnen ja ilon päivä, jolloin opin palvelemaan Herraa. Pyhitän lepopäivän niin hyvin kuin voin. Kun luotamme taivaalliseen Isään kaikessa, koemme iloa ja onnea maan päällä ja taivaassa Hänen ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Arvis B., 18, Latvia

NAUTI SAKRAMENTTI

Joka päivä odotan innolla päivää, jolloin voin mennä kirkkoon ja nauttia sakramentin. Tuskin maltan odottaa, että voin pukeutua pyhävaatteisiini, valmistautua lähtöön, mennä kirkkoon ja uudistaa jälleen liittoni Jumalan kanssa.

Joskus herään aamulla huonolla tuulella. Mutta kun menen kirkkoon ja nautin sakramentin, osallistun kokouksiini ja tutkin pyhiä kirjoituksia, tunnen Pyhän Hengen läsnäolon, ja tämä piristää minua. On tärkeää nauttia sakramentti joka viikko, koska Vapahtajamme itse näytti meille, mitä meidän täytyy tehdä.

Diana D., 14, Latvia

TUTKI PYHIÄ KIRJOITUKSIA YHDESSÄ MUIDEN KANSSA

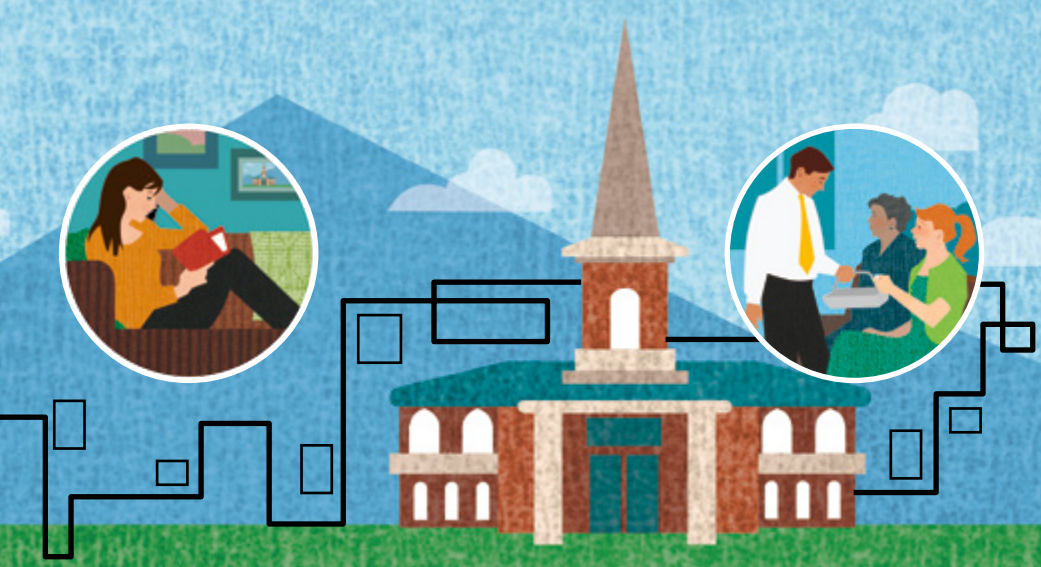
Sunnuntaikokouksissa käyminen ja sakramentin nauttiminen täyttävät meidät Hengellä koko viikoksi. Saamme enemmän tietoa pyhistä kirjoituksista, ja opettajiemme kokemukset auttavat meitä ymmärtämään pyhiä kirjoituksia paremmin. Kun tutkimme pyhiä kirjoituksia yhdessä, voimme saada niistä uusia oivalluksia ja oppia toinen toiseltamme.

Antonina B., 18, Keskinen federaatiopiiri, Venäjä

PYSY TAHRAKSI

”Ja jotta voisit varjella itsesi täydellisemmin, niin ettei maailma saastuta, mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramentiksi minun pyhänä päivänäni; sillä totisesti tämä on päivä, joka on määrätty sinulle levätäksesi töistäsi ja omistaaksesi hartautesi Korkeimmalle.”

OL 59:9-10

LEVON PÄIVÄ

”Jumala on antanut meille tämän erityisen päivän, ei viihdettä varten eikä päivittäistä työtä varten vaan jotta voisimme levätä velvollisuuksista ja saada fyysistä ja hengellistä apua.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Lepopäivä on ilon päivä”, Liahona, toukokuu 2015, s. 129.

”Jos et polje tomuun sapattia etkä aja omia etujasi minun pyhänä päivänäni, jos nimität sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, jos kunnioitat sitä niin, ettet kulje omilla asioillasi, et käy kauppaakaan etkä aja omia etujasi, silloin saat iloita Herrasta.”

Jes. 58:13-14

VALITSE TOIMINTOJA, JOISSA HENKI VOI OLLA LÄSNÄ

Jeesuksen pyyntö odottaa ja valvoa Hänen kanssaan (ks. Matt. 26:38) kosketti sydäntäni. Se sai minut tajumaan, että lepopäivä on päivä, jolloin voimme nauttia sakramentin merkkinä siitä, että muistamme Hänen palvelutyönsä meidän puolestamme.

Mitä enemmän ajattelen sitä, sitä paremmin haluan tuntea Hänet. Siihen pyrkiminen auttaa minua valitsemaan oikeita asioita päivänä, jolloin saamme olla vapaita kaikista maallisista huolenaiheistamme – sunnuntaina. Näitä asioita ovat pyhien kirjoitusten lukeminen ja tutkiminen, perheen palveleminen, kohottavien elokuvien katsominen, hengellisten oivallusten kertominen ystäville ja jatkuva rukous. Mitä enemmän käänän sydämeni Jeesuksen puoleen, sitä paremmin opin tuntemaan Hänet ja pääsen lähemmäksi Häntä. En keksi mitään sen ihanampaa siunausta.

Sisar Aleksandrovna C., 25, Novosibirskin lähetyskenttä, Venäjä

ANNA HENGEN INNOITAA

Minulle lepopäivä on tilaisuus tutkia Jeesuksen Kristuksen evankeliumia syvällisemmin. On selvää, että ihminen, joka tulee kirkkoon valmistautuneena, haluaa nauttia sakramentin ja yrittää oppia asioita, saa siunauksia ja Hengen innoitusta paitsi sunnuntaina myös tulevilla viikolla.

Kirkon seinien ulkopuolellakin on paljon tilaisuuksia pyhittää lepopäivä: voi viettää aikaa perheen kanssa, auttaa lähetyssaarnaajia, palvella seurakunnassa ja lukea kirkon kirjallisuutta. Lepopäivä on aikaa keskittyä ymmärtämään Jumalan lakeja. Kun tiedostamme sen ja kiitämme Jumalaa tästä tilaisuudesta, meidän on helppo pyhittää lepopäivä.

Vanhin Vladimir Aleksandrovič Z., 18, Novosibirskin lähetyskenttä, Venäjä

ODOTIN USKOEEN

*Odotin vuosia,
mutta en koskaan
luopunut toivosta,
että vanhempanikin
liittyisivät kirkkoon.*

Mikaeli Duarte da Silva

Tutustuin kirkkoon tätini ja setäni kautta, jotka asuvat lähellä kotiani. Olin siihen aikaan vasta 7-vuotias ja menin mielelläni kirkkoon ollakseni toisten lasten kanssa. Vanhempani eivät olleet jäseniä, mutta heillä ei ollut mitään sitä vastaan, että kävin tätini ja setäni kanssa kirkossa joka sunnuntai. Vanhempani sanoivat, että minun oli parempi olla tekemisissä Jeesuksesta Kristuksesta kertovan kirkon kanssa kuin olla ulkona kaduilla joutumassa vaikeuksiin.

Lähetysaarnajat tulivat usein kotiimme opettamaan meitä. Vanhempani pitivät kovasti keskusteluista, mutta he eivät halunneet ottaa evankeliumia vastaan. He sanoivat, etteivät olleet valmiita siihen, koska kasteen vesiin astuminen on vakava sitoumus. Lähetysaarnajat kävivät edelleen kotonani, mutta aina pois lähtiessään he olivat pettyneitä vanhempieni antamiin vastauksiin. Minä kuitenkin tiesin, että jonakin päivänä he menisivät kasteelle.

Kun täytin kahdeksan vuotta, olin valmis tekemään kasteenliiton. Äitini kysyi minulta, halusinko sitä todella. Hän sanoi minulle, että kun minut olisi kastettu, en voisi muuttaa mieltäni, ja että kaste muuttaisi koko elämäni. Sain, että olin unelmoanut kasteelle menemisestä siitä asti, kun aloin käydä Alkeisyhdistyksessä.

Kun minut oli kastettu ja konfirmoitu, kävin edelleen kirkossa, mutta vanhempani tulivat vain harvoin mukaan Alkeisyhdistyksen

toimintoihimme. Minusta oli tuskallista nähdä kaikki muut lapset vanhempiensa kanssa. Toivoin kuitenkin, että jonakin päivänä vanhempanikin kastettaisiin ja meidät sinetöitäisiin temppelessä ja suurin unelmani toteutuisi.

Kun olin teini-ikäinen, lähetysaarnajat opettivat edelleen vanhempiani, mutta he eivät vielääkään halunneet mennä kasteelle. He tulivat kuitenkin silloin tällöin kirkkoon, mikä antoi minulle vähän toivoa. Unelmoin yhä, että vanhempani liittyisivät kirkkoon, mutta aloin ajatella, ettei se tapahtuisi tämän elämän aikana.

Sitten eräänä kauniina sunnuntaiamuna, kun olin 17-vuotias, äitini tuli jälleen kanssani kirkkoon. Matkalla kotiin hän sanoi minulle jotakin, minkä voin yhä kuulla mielessäni ja sydämessäni. Hän sanoi päättäneensä mennä kasteelle. Olin ällistynyt! Odottuani niin pitkään mietin, voisiko se olla totta. Toukokuussa 2010 äitini astui kasteen vesiin. Se oli todella onnellinen päivä.

Hänen kasteensa jälkeen katsoin isää ja sanoin: ”Vain sinä olet jäljellä.” Isä vastasi, ettei sitä tapahtuisi lähiaikoina, koska hänellä ei ollut halua mennä kasteelle. Olin taas surullinen – osa unelmaani oli toteutunut, mutta loppuosa siitä näytti kaukaiselta haaveelta. Vaikka tuntuikin vaikealta, olin varma, että asiat muuttuisivat. Suureksi onnekseni rukouksiini vastattiin jälleen kaksi kuukautta myöhemmin, kun isäni astui kasteen vesiin. Se oli

elämäni suurin ilon hetki. Minusta tuntui siltä kuin taivaat olisivat laulaneet.

Kun vanhempani olivat liittyneet kirkkoon, ymmärsin, että toinen osa unelmaani oli toteutunut, mutta meidät täytyisi vielä sinetöidä iankaikisuudeksi Herran huoneessa. Vanhempani sanoivat minulle, etteivät he tunteneet olevansa valmiita, ettei heillä ollut tarpeeksi rahaa pitkään matkaan muualla Brasiliassa sijaitsevaan Recifen temppeleihin, ja ettei kukaan vahtisi taloamme sillä aikaa, kun olisimme poissa. Olin surullinen, mutta rukoilin edelleen sitä siunausta tietäen, että Herra vastaisi rukouksiini.

Ajan mittaan äitini alkoi tuntea voimakasta halua mennä temppeleihin, vaikka isäni lykkäsi asiaa edelleen. Keskusteltuaan monta kertaa piispan kanssa he päättivät kumpikin lähteä temppeleihin. Olin aivan suunniltani ilosta!

Syyskuussa 2011 äiti, isä ja minä menimme temppeleihin ensimmäisen kerran elämässämme. Minut sinetöitiin vanhempiini seuraavana päivänä. Voin todella sanoa, että 11 vuoden odotuksen jälkeen se oli elämäni paras päivä.

Olen hyvin kiitollinen taivaalliselle Isälle kaikesta, mitä Hän on antanut minulle – etenkin siitä, että Hän on vastannut rukouksiini ja toteuttanut suurimman unelmani: unelman nähdä koko perheeni Herran huoneessa. ■

Kirjoittaja asuu Cearássa Brasiliassa.

Shellyn kilpajuoksu

Jan Pinborough

kirjon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

"Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi – minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua." (Jes. 41:10.)

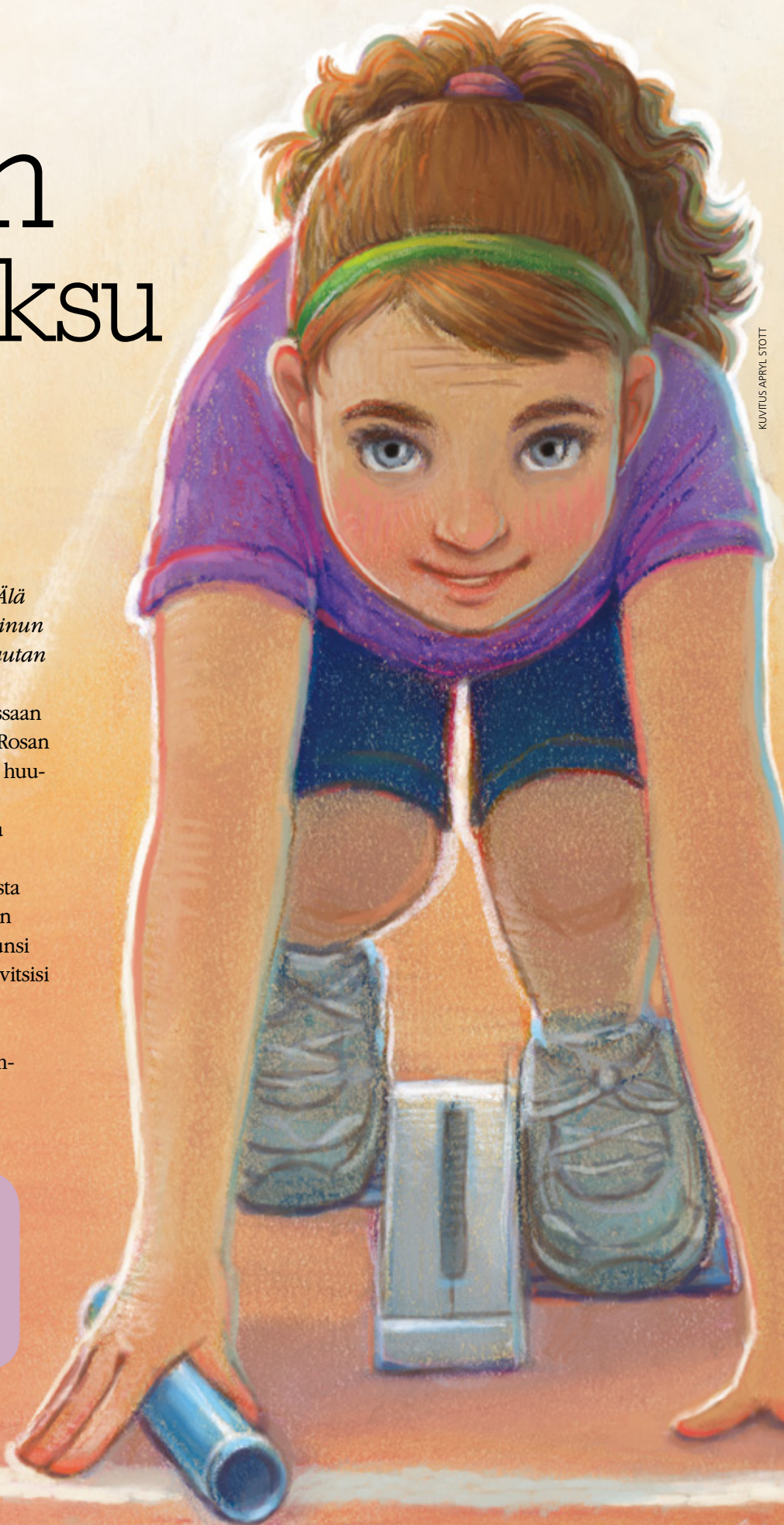
"Hei, Shelly!" Shelly katsahti ylös sitoessaan Hivanhoja juoksukenkäänsä. Hän näki Rosan vilkuttamassa lähtöviivalla. "Tule jo!" Rosa huu-dahti. "Tänään rikotaan meidän ennätys!"

Shelly virnisti. Rosa sanoi niin kaikissa harjoituksissa.

Shelly piti uudessa koulussaan kahdesta asiasta. Ensimmäinen asia oli kuuluminen urheilujoukkueeseen. Juostessaan hän tunsu olonsa kevyeksi, ikään kuin hänen ei tarvitsisi huolehtia mistään.

Toinen asia, josta hän piti, oli se, ettei kukaan täällä tiennyt, että hänen vanhempansa olivat juuri eronneet.

Tuntui siltä, että viime aikoina kukaan ei ollut kyennyt antamaan Shellylle hänen tarvitsemaansa apua.

Shelly nykäisi kengännauhaa vielä kerran ja kiirehti toisten viestijoukkueeseen kuuluvien tyttöjen luokse. *Auts!* Hän irvisti juoksukenkien kiristäessä hänen varpaitaan. Kuinka hän kertoisi isälle, että tarvitsisi taas uudet kengät?

Juoksun jälkeen Shelly, Rosa, Becca ja Tiana juhlivat uusinta viestijuoksuennätystään. ”Sanoinhan, että me tehdään se tänään!” Rosa sanoi.

Shelly nauroi. Hän ojensi viestikapulan heidän liikunnanopettajalleen ja kumartui löysäämään kengännauhojaan.

”Hyvää työtä, tytöt”, opettaja Goldmann sanoi. ”Te sovitte todella hyvin yhteen. Älkää unohtako maksaa kilpailumaksua huomenna.”

Shellyn hymy haihtui. Hän oli kokonaan unohtanut sen!

Bussimatalla kotiin Shelly ei voinut ajatella mitään muuta kuin kenkiään ja kilpailumaksua. Hän ei halunnut antaa äidille lisähuolia. Ja kun hän oli viimeksi soittanut isälle pyytääkseen ylimääräistä rahaa, isä oli kuulostanut harmistuneelta. Tuntuu siltä, että viime aikoina kukaan ei ollut kyennyt antamaan hänelle hänen tarvitsemaansa apua.

Kotiin päästyään Shelly meni suoraan huoneeseensa. Päivällisellä hänen veljensä ja sisarensa juttelivat ja vitsailivat, mutta hän vain työnteli ruokaansa ympäri lautasta.

Päivällisen jälkeen äiti auttoi Shellyä korjaamaan astiat pöydästä. ”Menen tapaamaan piispa Parkeria tänä iltana”, äiti sanoi. ”Haluaisitko tulla mukaan ja saada pappeuden siunauksen?”

Shelly nyökkäsi. Hän kaipasi kovasti siunauksia, joita isällä oli ollut tapana antaa hänelle, kun hän oli huolissaan tai sairaana.

Vähän myöhemmin, kun piispa Parker antoi Shellylle siunauksen, hän tunsu rentoutuvansa syvällä sisimmässään. ”Shelly, isäsi ei enää ole kotona auttamassa sinua”, hän sanoi siunauksessa. ”Mutta taivaallinen Isäsi on aina läsnä. Siunaan sinua niin, että voit puhua Hänelle aivan kuten puhuisit isällesi, ja taivaallinen Isä auttaa sinua aina.”

Shelly tunsu olonsa kevyemmäksi kuin pitkään aikaan. Hän

”Kun te pidätte käskyt ja rukoilette uskossa, jotta näkisitte Herran käden vaikutuksen elämässänne, lupaan teille, että Hän avaa

hengelliset silmänne entistäkin suuremmiksi, ja näette entistä selkeämmin, ettette ole yksin.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Tulkoon Sinun valtakuntasi”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 121–122.

tunsi sisällään lämpimän tunteen, joka kertoi piispan sanojen olevan totta. Taivaallinen Isä rakasti häntä ja kuuntelisi häntä. Hänen avullaan Shelly saisi ehkä jopa rohkeutta puhua vanhemmilleen.

Matkalla kotiin hän kertoi äidille kengistä ja ratamaksusta. Sinä iltana hän polvistui ja pyysi taivaallista Isää auttamaan häntä saamaan rohkeutta puhua isälleen. Hän rukoili asiasta jälleen seuraavana aamuna bussimatalla kouluun. Tultuaan kotiin koulusta hän tunsu olevansa tarpeeksi rohkea soittaakseen isälleen. Tällä kertaa isä ei vaikuttanut kärsimättömältä eikä harmistuneelta, kun Shelly kertoi hänelle, mitä tarvitsi. Hänen rukouksiinsa oli vastattu.

Joitakin viikkoja myöhemmin Shelly solmi uusien juoksukenkiensä nauhat ja juoksi Rosan ja toisten tyttöjen luokse. Tuntui hyvältä tietää, että hänellä oli suurenmoinen joukkue tukenaan. Hänen ei tarvinnut juosta kilpailussa yksin. ■

Apua! - Avioero!

Katherine Nelson

Kun vanhemmat eroavat, lapset tuntevat usein pelkoa, huolta, syyllisyyttä, suuttumusta, hämmennystä, helpotusta tai surua – joskus kaikkia samanaikaisesti. Jos niin on tapahtunut sinulle tai ystävällesi, tässä on ajatuksia, joista voi olla apua.

**Tunnen itseni ulkopuoliseksi.
Kaikilla muilla paitsi
minulla näyttää olevan
täydellinen perhe.**

Yksikään perhe ei ole täydellinen, vaikka näyttäisikin siltä.

Muista, että vanhempasi, piispa, Alkeisyhdistyksen opettajat, naapurit ja ystävät seurakunnassasi rakastavat kaikki sinua.

Joskus ihmiset saattavat sanoa tarkoittamattaan asioita, jotka loukkaavat tunteitasi. Kun niin tapahtuu, älä epäröi kertoa heille, miltä sinusta tuntuu. Auta heitä löytämään parempia tapoja jutella kanssasi avioerosta.

Olen vihainen äidille ja isälle.

On helppo olla vihainen, kun et mahda tilanteelle mitään. Saatat myös haluta purkaa tunteitasi muihin. Yritä edelleen osoittaa rakkautta perhettäsi kohtaan, vaikka se olisikin vaikeaa. Rukoile apua, jotta näkisit vanhempasi sellaisina kuin Jeesus heidät näkee. Hän rakastaa heitä, sinua ja kaikkia perheesi jäseniä.

Jos et voi päästä eroon suuttumuksen tunteista, puhu äitisi tai isäsi tai jonkun muun henkilön kanssa, johon luostat. He voivat auttaa sinua löytämään tervehenkisiä keinoja, jotka saavat sinut voimaan paremmin, kuten liikunta tai taideharrastus.

Voinko olla yhdessä vanhempieni kanssa taivaassa?

Jeesuksen sovituksen ansiosta kaikki kyllä järjestyy kuolemamme jälkeen. Sinun ei tarvitse olla huolissasi. Kaikesta huolimatta tulet aina olemaan osa taivaallisten vanhempieni perhettä. Jos pyrit edelleen valitsemaan oikein, tulet saamaan kaikki ne siunaukset, jotka taivaallinen Isä on suunnitellut sinun varallesi.

Onko vanhempieni avioero minun syytäni?

Ajattelet ehkä, että olisit voinut auttaa vanhempiasi pysymään

yhdessä. Mutta totuus on, ettei ero ole lainkaan sinun syytäsi. He päättivät erota. Perheen lapset eivät ole vastuussa erosta.

Pelkään sitä, mitä seuraavaksi tapahtuu.

Kun tapahtuu suuria muutoksia, on luonnollista olla huolissaan tulevaisuudesta. Puhu äitisi ja isäsi kanssa. He haluavat tietää, milloin olet onneton. He voivat auttaa sinua huoliesi ja kysymyksesäsi kanssa. Muista rukoilla saadaksesi lohtua.

Olen todella surullinen koko ajan.

On ihan normaalia olla surullinen. Se, että olet surullinen niin ison muutoksen vuoksi, on tärkeä askel siinä, että olosi paranee myöhemmin. Vaikka olisitkin joskus surullinen, tee edelleen asioita, joista pidät kovasti. Mene ulos. Lue jokin hyvä kirja. Kuuntele iloista musiikkia. Ole ahkera koulussa. Pidä hauskaa ystäväiesi kanssa. Rukoile taivaallista Isää.

Jos olet surullinen todella pitkään ja sinulla on vaikeuksia nukkua, syödä, keskittyä koulussa tai tehdä asioita, joita tavallisesti teet mielelläsi, puhu asiasta aikuiselle, johon luostat, jotta hän voi auttaa sinua tuntemaan olosi jälleen paremmaksi.

”Me uskomme, että me olimme ja yhä olemme jäseniä [taivaallisen Isän perheessä].”

Vanhin L. Tom Perry (1922–2015) kahdentoista apostolin koorumista, ”Miksi avioliitto ja perhe ovat tärkeitä kaikkialla maailmassa”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 41.

Asiat muuttuvat paremmiksi.

Huolimatta siitä, miltä sinusta tuntuu juuri nyt, ajan myötä tunnet olosi paremmaksi. Sillä välin rukoile edelleen taivaallista Isää pyytäen lohtua. Muista, että taivaallinen Isä ja Jeesus pitävät aina sinusta huolta eivätkä koskaan jätä sinua yksin. He rakastavat sinua ja vanhempiasi ja haluavat auttaa teitä kaikkia. He antavat sinulle voimaa tuntea olosi rauhalliseksi ja onnelliseksi. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Mikä on auttanut sinua selviytymään vaikeasta ajasta kuten esimerkiksi avioerosta? Kuinka voit auttaa muita selviytymään vaikeiden aikojen läpi?

Amie Jane Leavitt

Perustuu tositapahtumaan

”Jos jokaista voisin rakastaa, ois oiva maailma” (Lasten laulukirja, s. 83).

”Odotan innolla välituntia!” Ally sanoi Laurenille, kun he laittoivat eväsrasiansa takaisin luokan hyllylle. ”Tami sanoi juuri, että tänään leikitään pihalla hippaa kaikki yhdessä.”

”Kivaa!” Lauren sanoi. ”Tykkään leikkiä hippaa.”

Lauren oli iloinen ja yllättynyt, että Tami oli pyytänyt myös Allyn mukaan leikkiin. Tami oli aina ollut ilkeä Allylle. Lauren oli iloinen, että Tami yritti vihdoinkin olla kiltisti.

”Minun pitää ensin palauttaa kirjaston kirja, joten pidä huoli, etteivät he aloita ennen kuin tulen.” Ally hymyili juostessaan käytävää pitkin kirjastoon.

Lauren porhalsi ulos pihalle. Kun hän pääsi pihalle, Tami oli jo kokoomassa muita lapsia piiriin. Lauren juoksi heidän luokseen.

”Kaikki mukaan kiireesti!” Tami huudahti kehottaessaan kaikkia muodostamaan tiukan piirin. ”Minulla on hauska ajatus, jonka haluan kertoa kaikille ennen kuin Ally ehtii tänne.”

Hippa, ota kiinni!

EI TILAA KIUSAAMI- SELLE

”Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa ei ole tilaa pilkkanteolle [eikä] kiusaamiselle.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Hengellisiä pyörretuulia”, Liahona, toukokuu 2014, s. 20.

Lauren hymyili. Kamala tunne hänen vatsassaan oli poissa.

”Hyvä ajatus!” Lauren sanoi. ”Siinähan Ally jo tuleeikin.”

Hän kääntyi ja läpsäytti Damonia olkapäähän. ”Hippa, ota kiinni!” hän huudahti ja juoksi sitten Allya kohti. Kaikki lapset juoksivat kilpaa hänen peräänsä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Lauren ja Ally asuvat Kanadassa. He käyvät nykyään lukiota ja ovat yhä hyviä ystäviä.

Laurenista se ei tuntunut hyvältä.

Kaikki lapset ahtautuivat tiukkaan piiriin kuullakseen paremmin. ”Sen sijaan, että yritettäisiin ottaa kaikkia kiinni kuten tavallisesti, jahdetaan vain Allya”, Tami sanoi. Mutta kukaan ei saa kertoa hänelle, tai saa kärsiä seuraukset!” Tami hihitelti. Hän tuntui olevan kovin ylpeä itsestään.

Lauren katsoi muita lapsia piirissä. Monet näistä lapsista olivat

lakanneet olemasta kilttejä Allylle jo leikkikoulusta päästyään. Niihin aikoihin lapset alkoivat olla todella ilkeitä Allya kohtaan. He pilkkasivat ja kiusasivat häntä. Useimmiten Tami aloitti sen, ja toiset lapset seurasivat perässä.

Lauren ei ollut koskaan pitänyt siitä, miten he kohtelivat Allya. Hän päätti siinä samassa, ettei seuraisi heitä. Hän tiesi, että jokainen on Jumalan lapsi, jota tulisi kohdella ystävällisesti.

Hän veti syvään henkeä ja katsoi Tamia silmiin. ”Se ei kuulosta minusta kivalta ajatukselta. Minun mielestäni meidän ei pitäisi kohdella Allya sillä tavalla. Minä en ainakaan halua olla mukana.”

Lauren astui ulos piiristä ja alkoi kävellä yksin kohti koulua etsiäkseen Allyn.

Ainakin hän luuli olevansa yksin.

Sitten hän kuuli: ”Hei, odota!” Lauren kääntyi ympäri ja huomasi, että siinä oli suurin osa Tamin piiriin kokoamista lapsista. Hän ei voinut uskoa sitä!

”Haetaan Ally ja aloitetaan oma hippaleikki”, Damon sanoi.

”Minäkin tulen mukaan!” Lea sanoi. Toiset nyökkäsivät.

Se ei vaikuttanut mitenkään kivalta ajatukselta – ainakaan Allyn kannalta.

.....

PUOLUSTA

aina

TOTUUTTA

.....

*Sua ohjaa neuvot profeetan:
Ain rehti ja vilpiton olethan,
Ja työtä jos teet tai leikit sä vain,
Niin totuutta, oikeaa puolusta ain.*
(Lasten laulukirja, s. 81)

Tässä on tapoja, joilla
voin puolustaa totuutta!

Seuraan Jeesusta Kristusta

Hyvät kirjat

Hyvät ystävät

Hyvä musiikki

Hyvät videot ja muu media

Ystävälliset sanat

Rehellisyys

Ystävällisyys

Säädyllyisyys

Kunnioitus

Pelko jo pois

(Yksinkertaistettu)

Sanat: George L. Taylor
Sovitus: A. C. Smyth

Rohkeasti ♩. = 44-54 (Kaksi viittausta kuhunkin tahtiin.)

C F C D7 G7

Pel - ko jo pois väis - ty - ä saal Teh - tä - vä tär - ke - ä sua o - dot - taa.

C F C G

Kaik - ke - si an - ta - en täy - tät kun sen, En - ke - lit vies - tin vie

C G7 C G C F C

kii - ruh - ta - en. Oot - han roh - ke - a ain. Oot - han

G C F A7 Dm G7 C

luot - ta - vai - nen. Puo - lel - la käy oi - ke - u - den.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus tulee liittää jokaiseen kopioon.

Vaikea valinta

Menettäisikö hän uuden ystävänsä sopimattoman videopelin vuoksi?

Seuraavana päivänä koulun jälkeen ovikello soi. Diego juoksi avaamaan oven. Ovella seisoivat naapurustoon muuttanut uusi poika. Diego oli nähnyt hänet koulun pihalla aiemmin päivällä.

”Hei, minä olen Ruben”, hän sanoi. ”Haluatko tulla meille leikkimään?”

Diego virnisti. Ystävä, jonka kanssa voisi leikkiä? Se oli vastaus hänen rukoukseensa!

He kävelivät Rubenin kotiin ja istuutuivat sohvalle. Rubenin isovelji pelasi videopeliä. Diego ei ensin tiennyt, mitä ajatella. Peli oli todella väkivaltainen ja näytti kammottavalta, mutta Ruben ja hänen veljensä tuntuivat pitävän siitä. ”Ota se kiinni!” Ruben huusi heidän katsolessaan peliä.

Diego tunsikin, kuinka hänen vatsaansa väänsi, ja hän tuijotti alas jalkoihinsa. Hän tiesi, ettei saisi katsella tällaista videopeliä.

Mutta mitä hän saattoi tehdä?

Hän ei halunnut uuden ystävänsä ajattelevan, että hän oli liian lapsellinen pelatakseen jännittäviä videopelejä. Pitäisikö Ruben häntä kummallisena, jos hän ottaisi asian puheeksi?

Amanda Michaelis

Perustuu tositapahtumaan

”Oikein tee, kun sä valitsemaan joudut” (MAP-lauluja, 156).

Diego laahusti ylös mäkeä matkallaan koulusta kotiin. Välitunti oli tavallisesti päivän parasta aikaa. Mutta koko tämän viikon välitunneilla oli ollut kamalaa! Kukaan ei halunnut pelata jalkapalloa hänen kanssaan, joten hän vain käveli itsekseen ympäriinsä koulun pihalla, kunnes kello soi.

”Äiti, kotona ollaan!” Diego huudahti pujahtaessaan ovesta sisään. Hän kävi istumaan keittiöön.

”Miten koulussa meni?” äiti kysyi.

”Ei kovin hyvin.” Diego nappasi käteensä omenan. ”Kukaan ei halunnut leikkiä kanssani välitunnilla.” Hän tunsikin kyynelten nousevan silmiinsä, joten hän puristi silmät kiinni.

”Yksin jääminen tai ulkopuolelle joutuminen on vaikeaa”, äiti sanoi. Hän laittoi kätensä Diegon olalle. ”Voisit ehkä rukoilla apua.”

Diego hieroi silmiään. ”Kiitos, äiti”, hän sanoi ja juoksi huoneeseensa. Välittikö taivaallinen Isä todella siitä, oliko hänellä välitunnilla ystäviä, joiden kanssa voisi pelata? Diego polvistui ja rukoili löytävänsä jonkun ystävän. Kun hän lopetti, hänestä tuntui vähän paremmalta, mutta hän ei vielä tiennyt, mitä tehdä.

Hän katseli ympäri huonetta ja yritti keksiä, mitä muuta he voisivat tehdä.

Diego veti syvään henkeä. ”Hei, tuota... voisitko näyttää minulle loputkin talosta? Tai voitaisiinko leikkiä yläkerrassa?” hän sanoi.

Ruben vilkaisi Diegoa. Diego puraisi huultaan. Sanoisiko Ruben, ettei enää halunnut leikkiä hänen kanssaan?

Sitten Rubenin kasvat kirkastuivat. ”Hei kuule, pidätkö autoista? Minulla on *huippunopeita* autoja. Ajetaanko niillä kilpaa?”

Diego nyökkäsi hymyillen. Hän seurasi Rubenia yläkertaan. Häntä painanut tunne oli poissa – hän tunsu leijuvansa portaita ylös! Hän oli iloinen uudesta ystävästään. Hän oli myös iloinen siitä, ettei ollut katsellut sopimatonta peliä.

”Punainen auto on minun”, Ruben sanoi, ”mutta voit ajaa sinisellä tai vihreällä. Kumman haluat?”

Diego otti käteensä vihreän auton – se oli hänen lempiväriinsä. Se oli helppo valinta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

ROHKEITA VALINTOJA

”Vaatii rohkeutta tehdä hyviä valintoja silloinkin, kun muut ympärillämme valitsevat toisin.”

W. Craig Zwick, ”Me emme anna periksi, me emme voi antaa periksi”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 98.

**Vanhin
Quentin L. Cook**

kahdentoista
apostolin
koorumista

*Kahdentoista apos-
tolin koorumin jäse-
net ovat Jeesuksen
Kristuksen erityisiä
todistajia.*

Kuinka voin pysyä vapaana?

Jumala haluaa, että olemme vapaita
tekemään valintoja hyvän ja pahan välillä.

Riippuvuutta aiheuttavat aineet kuten
huumeet ja alkoholi tuhoavat terveyden
ja rajoittavat vapauttamme.

Liiallinen videopelien pelaaminen, urheilemi-
nen tai television katsominen voi viedä kaiken
vapaan aikamme.

On tärkeää, että varaamme aikaa
myös perheelle.

Voit tehdä parannuksen ja antaa anteeksi

Kun sinut on kastettu ja konfirmoitu, olet vastuussa siitä, että valitset oikein. Jos teet jotakin väärin, näin voit tehdä parannuksen ja onnistua jatkossa paremmin:

- Mieti sitä, mitä teit.
- Pyydä anteeksi ja tee jotakin tilanteen korjaamiseksi. Jos tarvitset apua, juttele asiasta äidin tai isän kanssa.
- Rukoile taivaallista Isää. Pyydä Häntä antamaan sinulle anteeksi ja auttamaan, että onnistuisit jatkossa paremmin.
- Saat anteeksi! Yritä parhaasi mukaan tehdä, mitä taivaallinen Isä haluaisi sinun tekevän.

Jos joku pahoittaa mielesi, näin voit antaa anteeksi, jotta sinulle tulisi parempi olo:

- Yritä miettiä, miksi hän teki sillä tavalla.
- Ajattele hänestä jotakin hyvää.
- Rukoile, että saisit apua voidaksesi antaa anteeksi silloinkin, kun se on vaikeaa.
- Lakkaa olemasta vihainen häntä kohtaan.

Clara ja ALKEISYH- DISTYKSEN OHJELMA

Jane McBride Choate

Perustuu tositapahtumaan

Clara ja hänen perheensä oli kastettu Äskettäin. Clara piti siitä, että he heräsivät sunnuntaina aikaisin ja menivät yhdessä kirkkoon.

Eräänä sunnuntaina Alkeisyhdistyksen johtaja sanoi, että pian olisi Alkeisyhdistyksen ohjelman aika. Clara ei ollut varma, mitä Alkeisyhdistyksen ohjelma tarkoitti. Hän tiesi kuitenkin, että halusi olla siinä mukana.

”Voitko lukea pyhien kirjoitusten kohdan ja lausua todistuksesi Alkeisyhdistyksen ohjelmassa?” hänen opettajansa kysyi.

Clara nyökkäsi. Hän oli innoissaan! Hän halusi oppia evankeliumista mahdollisimman paljon. Häntä myös pelotti. Mitä jos hän tekisi virheen?

Clara harjoitteli osaansa joka ilta. Hän ei vielä osannut kaikkia sanoja pyhien kirjoitusten kohdasta.

”Se menee kyllä hienosti”, äiti sanoi.

Clara ei ollut ollenkaan niin varma. Se olisi hänen ensimmäinen Alkeisyhdistyksen ohjelmansa. Kaikki muut lapset olivat olleet mukana aiemminkin.

”Muista, että jos teet parhaasi, taivaallinen Isä tekee loput”, isä sanoi hänelle.

Ohjelmaa edeltävänä iltana Clara rukoili apua voidakseen tehdä parhaansa. Hän pysyi polvistuneena ja ajatteli omaa osaansa. Hänestä tuntui hyvältä.

Sunnuntaiaamuna Clara rukoili, ettei olisi peloissaan.

Kun tuli Claran vuoro, hän käveli eteen. Hän luki väärin yhden pyhien kirjoitusten kohdan sanan. Mutta sitten hän muisti, kuinka hyvältä hänestä oli tuntunut rukouksensa jälkeen. Hän hymyili ja lausui todistuksensa. Hän puhui siitä, kuinka paljon hän rakastaa Vapahtajaa.

Clara istuutui paikalleen hymyillen. Hän tiesi, ettei taivaallinen Isä välittänyt siitä, ettei hän osannut joka sanaa täydellisesti. Hän välitti siitä, mitä Claralla oli sydämessään. ■

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

Jeesus herättää Lasaruksen eloon

Jean Bingham

Oletko koskaan ollut huolissasi, kun joku perheessäsi on sairastunut? Jeesuksen ystävät Maria ja Martta olivat huolissaan, koska heidän veljensä Lasarus oli hyvin sairas. He lähettivät jonkun kertomaan asiasta Jeesukselle, jotta Hän voisi tulla parantamaan Lasaruksen. Mutta Lasarus kuoli ennen kuin Jeesus ehti paikalle.

Kun Jeesus näki, kuinka surullisia Maria ja Martta olivat, Hän itki. Sitten Hän pyysi, että kivi siirrettäisiin haudan oviaukolta, ja Hän käski

Lasarusta tulemaan ulos. Lasaruksen henki tuli takaisin hänen ruumiiseensa, ja hän käveli ulos haudasta yhä hautausvaatteisiinsa puettuna. Ihmiset olivat ihmeissään. Jeesuksella oli voima kuoleman yli! Hän todella oli Jumalan Poika!

Jokainen Jeesuksen ihmetoista osoitti Hänen suuren rakkautensa ja suuren voimansa. Jos uskomme Häneen ja seuraamme Hänen esimerkkiään, saamme jälleen asua Hänen luonaan! ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

PERHEEN KESKUSTELUHETKI

Keskustelkaa siitä, miltä teistä olisi tuntunut, jos olisitte nähneet Lasaruksen tulevan ulos haudastaan? Lukekaa sitten yhdessä Joh. 11:1–46 ja täydentäkää seuraavat lauseet:

1. Kun Jeesus kuuli, että Lasarus oli sairaana...
2. Kun Jeesus saapui Betaniaan, Lasarus...
3. Martta uskoi, että...
4. Jeesus itki, koska...
5. Jeesus rukoili Isää ääneen, koska...
6. Kun Jeesus oli herättänyt Lasaruksen kuolleista, monet ihmiset..., mutta toiset...

Kuolema on osa taivaallisen Isän suunnitelmaa, ja joskus meidän läheisemme sairastuvat tai kuolevat. Silloinkin kun rukouksiimme ei vastata siten kuin haluaisimme, voimme uskoa siihen, että taivaallinen Isä rakastaa meitä ja tietää, mikä on parasta.

Laulu: "Hän antoi Poikansa"
(*Lasten laulukirja*, s. 20–21)

Pyhien kirjoitusten kohtia: Matt. 11:2–5; 2. Nefi 27:23

Video: Sivustolla Biblevideos.org voit katsoa videon "Lazarus Is Raised from the Dead" [Lasarus herätetään kuolleista]

MONIA SUURIA IHMETEKOJA

Yhdistä kunkin ihmeteon kuva alla olevaan pyhien kirjoitusten kohtaan.

Mark. 8:22–25

Joh. 5:1–9

Mark. 9:17, 23–27

Mark. 5:21–24, 35–43

Mark. 4:36–39

Matt. 14:16–21

VINKKI PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEEN

Opit lisää pyhien kirjoitusten kertomuksista, kun käytät apunasi pyhissä kirjoituksissa olevia karttoja. Maria, Martta ja Lasarus asuivat Betaniassa, Jerusalemin lähellä olevassa kaupungissa. Jotkut Jerusalemissa olevista johtajista halusivat vahingoittaa Jeesusta, joten Hänen opetuslapsensa olivat huolissaan siitä, että he menisivät niin lähelle Jerusalemia. Jeesus ei pelännyt ja rohkaisi opetuslapsiaan seuraamaan Häntä.

OPI LISÄÄ

Hepreankielinen nimi *Lasarus* tarkoittaa ”Jumala on auttajani”. Jeesus auttoi Lasarusista herättämällä hänet jälleen eloon. Millä tavalla taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat auttaneet sinua ja perhettäsi?

**Vanhin
Parley P. Pratt
(1807-1857)**

kahdentoista
apostolin
koorumista

HÄN OPETTI MINULLE IAN- KAIKKISUUDEN TAIVAALLISTA JÄRJESTYSTÄ

*Saatoin nyt rakastaa hengellä
ja myös ymmärryksellä.*

Philadelphiassa minulla oli onni tavata jälleen kerran presidentti [Joseph] Smith ja viettää joitakin päiviä hänen ja muiden kanssa, myös niiden pyhien kanssa, jotka asuivat kaupungissa tai sen lähistöllä.

Noiden keskustelujen aikana hän opetti minulle suurenmoisia ja ihmeellisiä periaatteita Jumalasta ja iankaikkisuuden taivaallisesta järjestyksestä. Juuri siihen aikaan sain häneltä ensimmäisen ajatuksen iankaikkisesta perheorganisaatiosta ja sukupuolten iankaikkisesta liitosta noissa sanoin kuvaamattoman rakkaissa suhteissa, joita ketkään muut kuin erittäin älykkäät, jalostuneet ja puhdassydämiset eivät osaa arvostaa ja jotka ovat kaiken sen perusta, mitä kutsutaan todelliseksi onneksi.

Siihen asti olin oppinut arvostamaan sukulaisten välistä kiintymystä ja myötätuntoa pelkästään tähän kuolevaisuuteen liittyvänä asiana, sellaisena, josta sydän on täysin vieroitettava, jotta se olisi sovelias taivaalliseen tilaansa.

Juuri Joseph Smith opetti minua arvostamaan isän ja äidin, miehen ja vaimon, veljen ja sisaren, pojan ja tyttären välistä kiintymystä.

Häneltä opin, että rakas vaimoni voi kuulua minulle ajan ja koko iankaikkisuuden ja että se puhdas myötätunto ja kiintymys, joka teki meidät rakkaiksi toisillemme, oli peräisin jumalallisesta ikuisen rakkauden lähteestä. Häneltä opin, että me voimme säilyttää tämän kiintymyksen ja kasvaa ja kehittyä siinä koko iankaikkisuuden ja että loputtoman liittomme tuloksena saisimme jälkeläisiä, jotka olisivat lukemattomat kuin taivaan tähdet tai merenrannan hiekkajyvät.

Häneltä opin, mikä on Jumalan pojan todellinen arvo ja päämäärä, kun hänet on puettu iankaikkiseen

pappeuteen lukemattomien jälkeläistensä patriarkkana ja valtiaana. Häneltä opin, että naisen korkein arvo on olla kuningattarena ja papittarena aviomiehelleen ja hallita aina ja ikuisesti lukemattomien ja yhä lisääntyvien jälkeläistensä kuningataräitinä.

Olin rakastanut ennenkin mutta en tiennyt, miksi. Mutta nyt rakastin puhtaasti, ylevän, korotetun tunteen voimalla, joka kohottaisi sieluni tämän alhaisen maailman hetkellisistä asioista ja avartaisi sen kuin valtamereksi. Tunsin, että Jumala on todella taivaallinen Isäni, että Jeesus on veljeni ja että rakas vaimoni on kuolematon, iankaikkinen kumppani, ystävällinen palveleva enkeli, joka on annettu minulle lohduksi ja kirkkauden kruunuksi aina ja ikuisesti. Sanalla sanoen saatoin nyt rakastaa hengellä ja myös ymmärryksellä. ■

Julkaisusta Autobiography of Parley P. Pratt, s. 297-298.

POHDINTOJA

Kuinka opimme jumalista pelkoa?

”Jumalinen pelko on sitä, että me rakastamme Häntä ja luotamme Häneen. Kun pelkäämme Jumalaa kokonaisvaltaisemmin, me rakastamme Häntä täydellisemmin. Ja ‘täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon’ (Moroni 8:16). Lupaam, että jumalisen pelon kirkas valo karkottaa kuolevaisuuteen liittyvien pelkojen synkät varjot (ks. OL 50:25), kun turvaamme Vapahtajaan, rakennamme perustuksemme Hänen varaansa ja ponnistelemme eteenpäin Hänen liittopolullaan pyhittäytyneen sitoutuneina.”

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

KÄRSIVÄLLISYYS:

Enemmän kuin odottamista

Kärsivällisyyttä ei opita kerralla. Koettelemus-temme kautta opimme ymmärtämään, mitä kärsivällisyys on – ja mitä se ei ole.

s. 42

NUORILLE

s. 56

Onnellisen perheen resepti

Soveltamalla näitä yhdeksää perhejulistuksen periaatetta voit auttaa perhettäsi tulemaan vahvemmaksi ja onnellisemmaksi!

LAPSILLE

Apua! Ävöero!

Jos vanhempasi eroavat, on normaalia kokea monenlaisia tunteita. Nämä ajatukset voivat auttaa sinua selviytymään tunteidesi kanssa.

s. 66

8

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO